

சுஸ்சி

7.1.1968 40 காசு

அமந்த இதழில்:

மகாபாரதம்

ராஜாஜி

முன்னேற்றத்துக்கோர் நிரந்தரமான... உறுதியான பாதை

சோதனைகள் பல கண்ட நம்பகமான
சங்கர் பிராண்ட் சிமெண்ட்
அமைத்திடும் முன்னேற்றத்துக்கான பாதைகள்
மிகக் குறைந்த பராமரிப்புச்செலவில்
நீடித்து நிற்கின்றன.

இன்றே வாங்குங்கள்... இன்றே கட்டுங்கள்
உங்களது வருங்காலத்தை

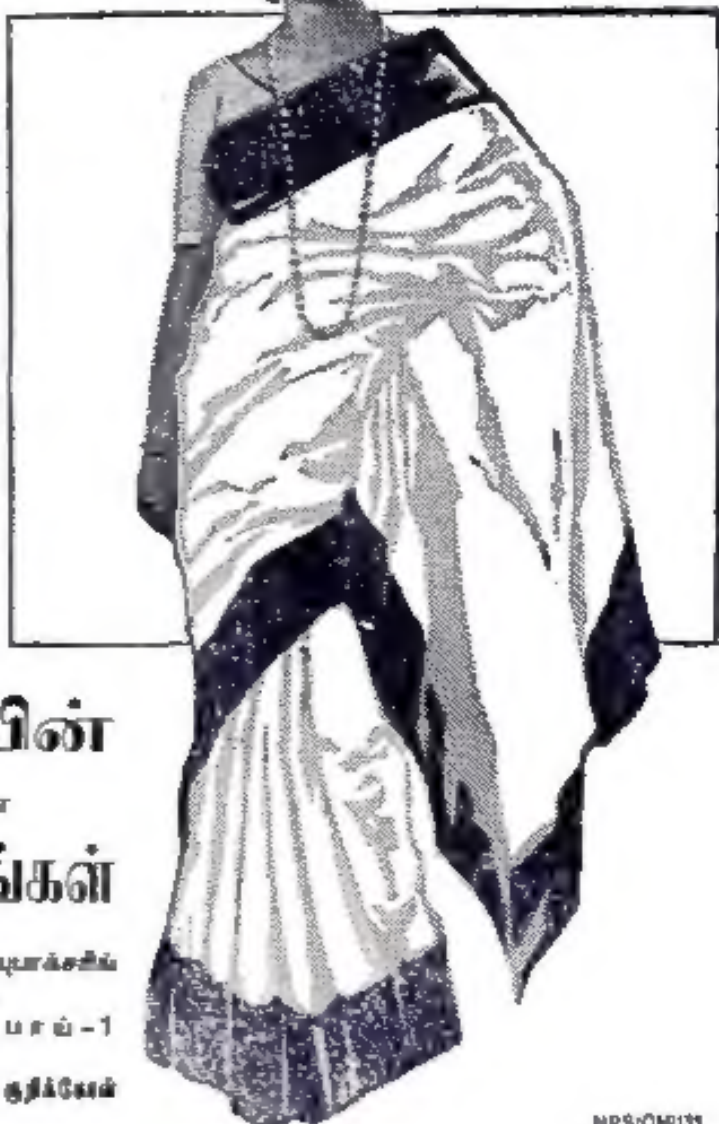
இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் லிமிடெட்

ரிஜிஸ்டர்ட் அலுவலகம்: "தன் பில்லிங்", மவுண்ட் ரோட், சென்னை-2.

தொழிற்சாலைகள்: சங்கர் நகர், திருநெல்வேலி மாவட்டம்
சங்கரி (மேற்கு), சேலம் மாவட்டம்.

கவர்ச்சியிலும்

மேன்மையை
நாடுங்கள் !

செஞ்சுரியின்

மிகச் சன்னமான

புடவை ரகங்கள்

தி செஞ்சுரி ஸ்பீன்லிங் & மான்ஷூபாக்சரீங்
கம்பெனி லிமிடெட்

மும்பாய் - 1

உற்பத்தித்தரவே வாழ்க்கையின் குதிகோல்

NPS/OM/33

கஸ்கி
பொருளடக்கம்

பிள்ளைகள் மார்க்கட் 23 + ஜனவரி 7

உ. நாசாவுட்கும் உ. நாசாவும்	- 5
தமிழ்த் தாய்க்குப் பரிசு !	- 6
நாஸாஜியின் கருத்துக்கள்	-
வடகலிபுரம் இஸ்லாமி சங்கம்	- 10
மாநாடு - ஸ்ரீதாமர் கருத்துக்கள்	- 13
காபிரா இவர் யாபிரா ?	- 17
வாஸுலி விபரீதம்	- 27
கல்யாணத் தரம்	- 23
மணக் கொள்கை	- 45
வாழ்த்துக்கள் வாழ்க !	- 57
மொகத்தாகத் கொய்லுவிடு	- 58
மங்கலவரம் பக்கம்	- 64
சீமா	- 67
கலியாணப் பரிசு	- 73
கலாச்சித் துடிக்குத் கனதகன்	- 77
மாட்டி மொஸா	- 86

சாத்திரி : மக்களாம் ! நீங்கள் எங்கே
கல்லாண்டு கட்டிக்கொண்டிரு
கொஞ்ச காலம் காத்திருக்கிறோம்.
பக்கலி டீட்டி : அதுக்கு 'கொலிட்
மில்லாஜி' வார்த்தைதான்!

தமிழகப் பேரரசுக்கு உதவியளித்த உயர்ம
மேயர்வரி வரிவசூலுக்கு உதவியளித்த
மேயர்வரிவசூலுக்கு உதவியளித்த.

தமிழக அரசுப் பரீட்சைகள் அலுவலர் கல்வித் துறை அமைச்சர்

யாவதும் விதம்புவது

அரசாங்க உதவித் திட்டத்தின் அரசாங்க உதவித் திட்டத்தின் அரசாங்க உதவித் திட்டத்தின்

அனோலா கல்கு பங்குதாரர் அனோலா கல்கு பங்குதாரர் அனோலா கல்கு பங்குதாரர்

தமிழக அரசின் பரிந்துரைப்படி கட்டிடக்கலை அமைச்சரவை அங்கீகரிக்கப்பட்ட பட்டியலில் உள்ளவர்களை அங்கீகரிக்கிறது.

№3

ASOKA

தமிழக அரசின் பத்திரிகை அமைச்சு

தமிழக அரசுத் திட்டமிடல் அமைச்சு, சென்னை-19

அரசாங்க கல்விப் பங்குத்தரன் அரசாங்க கல்விப் பங்குத்தரன்

அனோலா கலந்த பங்குதூதர் அனோலா கலந்த பங்குதூதர் கலந்த பங்குதூதர்

அனோகா ககந்த பாக்குத்தூள் அனோகா = சுகந்த பாக்குத்தூள் பாக்குத்தூள்

அனோலா கைந்த பாக்குத்தூள் அனோலா கைந்த பாக்குத்தூள் அனோலா கைந்த பாக்குத்தூள்

அரசாங்க கல்வி பாக்குத்தான் அரசாங்க கல்வி பாக்குத்தான் அரசாங்க கல்வி பாக்குத்தான்

அனோலா ககந்த பாக்ருத்தூய் அனோலா ககந்த பாக்ருத்தூய் அனோலா ககந்த பாக்ருத்தூய்

அனோலா ககத்த பங்குதந்துள் அனோலா ககத்த பங்குதந்துள் அனோலா ககத்த பங்குதந்துள்

1000

சுகந்த பாக்துத் துலா

அனோலா ககந்த பாக்குத்தூள் அனோலா ககந்த பாக்குத்தூள் அனோலா ககந்த பாக்குத்தூள்

அனோகா ககர்த் பாக்குத்தூள் அனோகா ககர்த் பாக்குத்தூள் அனோகா ககர்த் பாக்குத்தூள்

அனோலா கலந்த பாக்ருத்துள் அனோலா கலந்த பாக்ருத்துள் அனோலா கலந்த பாக்ருத்துள்

அனோலா கலந்த பாக்லந்தூய் அனோலா கலந்த பாக்லந்தூய் அனோலா கலந்த பாக்லந்தூய்

உற்சாகமூட்டும் உற்சவம்

ராஜாஜியின் தொன்னூலையது பிறந்த நாள் விழா ராஜாஜியின் யோசனையைப் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கும் பெரு விழாவாகவே நிறைவேறியுள்ளது. மொழி மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றிவிட்டதே என்று கவலை கொண்டிருந்த மக்களுக்குப் புதிய உற்சாகமூட்டும் உற்சவமாக அமைந்துவிட்டது ராஜாஜியின் ஐவத்தி. மசோதா நிறைவேறிய போதிலும் அதற்கு ராஜ்டிரபதி அங்கீகாரம் அளிக்குமுன் பிரதமர் அதை காப்பல் பெறவேண்டும்; நாட்டில் கலவரமடங்கி அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்பட்ட பிறகு நாட்டுப் பெரியோர்களைக் கூட்டி ஆட்சி மொழி சம்பந்தமாக மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சமீபத்தில் ராஜாஜி யோசனை கூறி விடுக்கிறார் அல்லவா? அதையே டிசம்பர் 26-ந்தேதி சென்னை யில் ஸ்ரீ ஜயப்பிரகாச நாராயணர் தலைமையில் நடந்த ராஜாஜி பிறந்த தின விழாவில் பல பெரியோர்களும் வற்புறுத்தினார்கள்.

கட்சிப் பற்றற்ற விநோபா பாலே போன்ற ஒரு பெரியவரின் தலைமையில் நாட்டுப் பிரமுகர்களைக் கூட்டி ஆட்சி மொழி விஷயத்தை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று ஸ்ரீ ஜயப்பிரகாச நாராயணர் கூறினார். மேலும்:

"தமிழர்களுக்கு அண்டையிலுள்ள தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற மொழிதான் இணைப்பு மொழியாக இருக்க முடியும்" என்று நிகு அண்ணாதுரை குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது தான் சரியான நிலை. அகில இந்தியாவுக்கும் ஓர் இணைப்புகொண்டிருக்கிற போக்கில் இயல்பாக உருவாக்கப் படவேண்டும் என்று நிகு அண்ணாதுரை கூறி விடுப்பதை வரவேற்கிறேன்" என்றார்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக ஆட்சி மொழியாக இருந்து வந்திருக்கும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்கட்டும் என்று தான் நாம் சொல்கிறோமென்பதில் புதியதாக ஒரு மொழியைக் கொண்டு வரும் படி சொல்லவில்லை. ஆனால் இதை

தரித்தி வெறியர்கள், "ஆங்கிலத்தினைப்பு" என்று கூக்குரலிடுகிறார்கள். இப்படிக்கோஷித்த சில மாணவர்களை ஸ்ரீ. ஜயப்பிரகாசர் அழைத்து, "உங்கள் பொறி இயற்கல்லூரியில் எந்த பாஷையில் படிக்கிறீர்கள்? உங்கள் நீதி மன்றங்கள் எந்த பாஷையில் இயங்குகின்றன? ஆங்கிலத்திலே அல்லவா? இதை அண்ணாதுரையா நினைத்தார்?" என்று கேட்டாராம்.

வடநாட்டு தரித்தி வெறியர்களின் ஆங்கிலத் துவேஷம் அரித்தமற்ற நிலையில் இயங்கி வந்தாலும் தக்கபடி அவர்களுக்கு உண்மையை எடுத்துச் சொல்லும் வாட இந்தியத் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையை ஸ்ரீ ஜயப்பிரகாசரின் பேச்சிலிருந்து பெற முடிந்தது.

திரு. ம. பொ. சி. அவர்களும் இப்பிரச்சினையை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டியதுதான் என்று கூறிவிட்டார்.

முடிவில் பேசிய முதலமைச்சர் நிகு அண்ணாதுரை, இந்திய நாடு பிரிந்து போகாமல் இருப்பதற்காக ராஜாஜி எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியே பிரதமருக்கு அவர் விடுத்துள்ள யோசனை என்றார். தேசிய மகாநாடு கூட்டுவதை ஆதரித்தார். இவ்விஷயத்தில் ராஜாஜியின் தலைமையை ஏற்று எந்தத் தியாகமும் செய்யத் தாம் தயார் என்று கூறி தம்மை உணர்ச்சிப் பெருக்கில் ஆழ்த்தி விட்டார் முதலமைச்சர். எனினும் "நீலிர் நடவடிக்கையில் இறங்கி விடலாம்; ஆனால் அதனால் பயன் என்ன என்பதை ஆராய்ந்தே செயலில் ஈடுபட வேண்டும்" என்று கூறிக் தமது நிதான புத்திமையும் வெளிப்படுத்தினார்.

மொழி மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றிவிட்டது என்பதால் ஓர் அநீதி அமலுக்கு வந்துவிடாது என்றும், நீதி கிட்டும் வரை போராடுவதற்குப் பேரறிஞர்கள் சித்தமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் நிச்சயமாகிவிட்டது. இவ்விருத்தி மக்கள் தெரிவும், தெம்பும், உற்சாகமும், உத்வேகமும் பெற வேண்டும்.

தமிழ்த் தாய்க்குப் பரிசு!

பழத் தமிழ் இலக்கியங்களுக்காக ஊர் ஊராகச் சென்று, விடு விடாகத் தேடி, ஏடு ஏடாகச் சேகரித்து அலுவலகத் தமிழகத் திசை கருணாமயாகத் திகழும் வண்ணம் அக்க வாகனம் ஏதேனும் அவரோடு அடுத்தொண்டாற்றிய மகா மகோபாத்தியாய டாக்டர் சாமிநாதலால் அவர்களோத் தமிழகம் எவ்வுமே மறவாது. துவரவர்கள் தயக்குப் பிறகும் அவரோடு தமிழ்க் கொண்டாற்றும் பொறுப்பை, பொறுக்கியெடுத்த சிவ மானவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டுப் போய் விட்டார். மேற்படி மாணவர்களுள் தலைமுறைத் திரு வி.வா. ஜ. அய்யங்கர் அவர்களோத் தமிழகமும் நல்லுணவும் நன்கு அறியும். அவர் அன்றும் பதிலும் அவரவரும் தம் எழுத்தாலும், சொற்பொழிவுகளினாலும், தமிழ் மொழிக்குத் தமிழ்ச் செல்வப் அளித்து வருகிறார்.

சாமித்திய அலாதி திரு வி.வா. ஜ. அய்யங்கர் எழுதிய "விரர் உலகம்" என்னும் அரிய நூலைப் பாராட்டிப் பரிசளித்துக் கொண்டிருந்த தமிழகக் கேள்விகளும், கேள்வியாகும்.

தமிழ் மக்களின் விரம் பழங்காலத்தில் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை உணர்த்

தும் "விரர் உலகம்" என்னும் இதனால் பழத் தமிழ் இலக்கியங்களான புறநானூறு, புறப் பொருள் வெண்பாமாலைகள் உள்ள மேற் கொள் பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இத்தூசின் தோக்கம், பழத்தமிழரது விரப் பண்பின் சிறப்பு, அதனால் விளைந்த விரச் செலவுகள் ஆகியவற்றை விளக்கிக் கூறுவதான் என்மொன்று திரு வி. வா. ஜ. அத்தோக்கம் நன்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை மேற்படி நூலைப் படித்தவர்கள் நிச்சயமாக ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள்.

தமிழ் மொழியின் தனிப் பெருமையையும், தமிழ்ப் பெருமக்களின் வீரத்தையும் காவிய நடைபில் எடுத்த துவரக்கும் நூல் இது.

உலகத் தமிழர் மகாநாடு நடக்கவிக்கும் இப்போது, தமிழக அரசு திறமை வாகச் செயல்படும் இச் சமயத்தில் ஒரு தமிழ்ப் பெரு மகனுக்குக் கிடைத்த சாமித் திய அலாதியின் பரிசு தமிழ்த் தாய்க்கு அளிக்கும் பட்ட விரக் கழனாகும்.

ஆசிரியர் திரு வி. வா. ஜ. அய்யங்கருக்கு நாமும் நம் வாசகர்கள் சார்பாக நம் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

என்ன சேதி?

யித்பேதம்

புது தமிழகக் காலவிரல் கட்சியின் தலைவர் திரு வி. கப்பிரமணியம், அவர் வலிக்கும் பதவிக்கும், அவருடைய நகுதிக்கும் சற்றும் பொருத்தமில்லாத வார்த்தைகளை மொழிந்திருக்கிறார். மொழி விஷயமாக நி. மு. க. சொல்வதை எடுத்துக் கொண்டாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்; ஆனால் ராஜாஜி சொல்வதை ஏற்க முடியாது என்று அவர் கூறிவுள்ளார். மொழிப் பிரச்சனையில் ராஜாஜியின் கருத்துக்கும் தமிழக அரசாங்கத்தின் கருத்துக்கும் எவ்வித வித்தியாசமும் இல்லை என்பது முதலமைச்சரின் பேச்சுக்களிலிருந்து தெள்ளத் தெளியத் தெரிகிறது. அவ்வாறிருக்கையில் யித்பேதம் செய்கிற முறையில் திரு வி. எம். சரடு விடுகிறார். இது பவிக்காது!

நி. மு. க. யின் மொழித் திட்டத்தை ஏற்றுமும் ஏற்காமும் என்று கூறும் இவரே நி. மு. க. தலைவர்கள் மாணவர்களின் கிளர்ச்சி செய்யப்படி தூண்டிவிட்டு விட்டார். பின்னால் அவர்களின் அமைதியை இருக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டு ஒரு நாடகமே நடத்தி யிருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படுவதாகவும் பேசி யிருக்கிறார்.

கிளர்ச்சி நடக்கும் இடத்துக்கே சென்று மந்திரி கருணாநிதி அமைதி நிலைநாட்டிய

தைக் கண்டு தேரமே பாராட்டிப் போற்று கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்களது அத்தரங்க கத்தத்துக்கே மாக் கத்திக்கும் கவலையில் திரு வி. எம். பேசி யிருப்பது வருத்தத்தக்கது.

எழுத்தாள் சங்கத் தலைவர்

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் 1988ம் ஆண்டின் தலைவராக நண்பர் திரு சோ. விவாதகத்தரம் அவர்கள் தெர்த்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்பதை அறிந்து மகிழ் கிறோம். இவருக்கு வாடுவியிலும், பி.பி. வி.யிலும் தமிழ்ப் பகுதியில் அரும்பணி வாதறிப் புது நட்புடையவர். மாணிக்கவாசகர் அடிச்சுவட்டிலே, கௌதம புத்தர் அடிச் சுவட்டிலே என இரண்டு அருமையான புத்த கங்கள் எழுதித் தமிழ்நாட்டுக்கு அளிப்பவர் அளித்திருக்கிறார். அவர் தமிழ் எழுத் தாளர் சங்கத்தின் தலைவராகத் தெர்த்தெடுக்கப் பட்டதில் இவர்களைத் தமிழ் எழுத்தாளர் எனும் தங்களுள் ஒருவராக இருக்க ஒருவர் இந்தப் பதவிக்குத் தெர்த்தெடுக்கப்பட்டதில் தியாயமான மகிழ்ச்சி கொள்ளலாம்.

நல்ல இனிய பண்பாளரான திரு விவாத கத்தரத்தின் தலைமையில், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தொண்டு சிறக்கட்டும்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

மொழிப் பிரச்சினைத் தீர்ப்பதற்காக நான் கூட்டச் சொல்லும் தேசிய மகாநாடு எண்ணிக்கையின் பவத்தாகக் காட்டுவதற்காக ஆவிய. இவ்வளவு பெரிய கூட்டம் சேர்த்திருக்கிறது என்று தன்னை எண்ணிப் பார்க்க தற்கால கூட்டம் ஆவிய நான் விரும்புவது. நாடு முழுவதிலிருந்து எவ்வாறு வரும்படிக்கையும், தொழிலாளர்களையும் சேர்த்து அதிபர் நிறைந்த ஒரு குழுவைப் பொறுக்கி எடுத்துத் தேசிய மகாநாடு நடத்த வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்.

அரசியல் சாஸனத்தில் உள்ள ஆட்சி மொழி பற்றிய பதினாழ்வது பகுதியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்கிறேன். அரசாங்கக் காரியாலயங்களில் எந்த மொழி பயலாக வேண்டும் என்று பிரச்சினை தீர்வாகக் குழுவிற்கும், தனிமை அதிகாரிகளுக்கும் விட்டுவிட வேண்டும். அவர்கள் எவ்விதமான சட்டத்தின் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுமின்றி அல்லப்போது சௌகரியத்துக்கேற்ப முடிவுகள் எடுத்து அதை அமல் நடத்துவார்கள். கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்து மேலாக இப்படித்தான் நடந்து வந்திருக்கிறது.

கீழ்க்கண்ட

தமிழ் இவ்வ இந்நிலைத் தொடர்பு மொழியாக வேண்டும் என்று விரும்பும் என் சகோதரர்களுக்கு நான் மிகுந்த மரியாதையுடன் தெரிவிப்பது இதேயே. இரண்டு விஷயங்களில் ஒன்றை நாம் நேர்ந்தெடுத்தாக வேண்டும். ஒன்று, ஆங்கிலம் - தமிழ் என்ற இரண்டு மொழித் திட்டத்தைப் பின்பற்றி நாட்டை தமிழிப் பகுதி என்றும் ஆங்கிலப் பகுதி என்றும் இரு நிலுவாகப் பிரிவுகளாகத் துண்டிப்பது. இரண்டாவது, கடுமையப் பெருமிதத்தை அடக்கி கொண்டு ஆங்கிலத்தை அதிகாரபூர்வமான தொடர்பு மொழியாக ஒப்புக் கொள்வது. இவ்வாறு கடுமையப் பெருமித உணர்வைத் தியாகம் செய்ததற்கு ஈடாக நிறமை, நிகலாக முறியின்மை, ஐக்கியம் என்ற ஒன்றையும் பெறுவோம். இந்நிலையின் தொடர்பு மொழியும், அல்ல இந்நிலை அரசியல், வர்த்தக மொழியும் ஒன்றாகவே இருக்கும். இந்த அங்குச அப்சரணப் பற்றி என்ன எடுத்துச் சொன்னாடும், சரி, இந்நிலையை இரு தனிப்பட்ட நிலுவாய் பிரிவுகளாகப் பிரித்து, பூனியம் ஸர்வீஸ் உத்தியோகத்தைச் சிறைப்பது மகத்தான நஷ்டம் என்பதில் ஆட்சேபிக்கக்கூடாது. இந்நிலை பூனியனின் புற அங்காரங்கள் எப்படிவரலாம், தர்ம ரீதியிலும் திருவாகத் திலும் ஏற்படும் பிரிவினாவால் இந்நிலையிலும் ஒவ்வொருவருக்கும் மகத்தான நஷ்டம் விளையும் என்பதில் சந்தேகத்துக்கு இடமில்லை. இவ் விஷயமாக நாம் வேரெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போதே என்ன நமக்கெல்வாம் என்றாகக் கருணைப்பீதி ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது.

கீழ்க்கண்ட

சமூகக் கட்டுப்பாடு என்ற பெயரில் தேசத்தின் பாங்கு நிலையங்களில் சர்க்கார்

தலையிடையும் கட்டுப்பாட்டையும் ஏற்படுத்துவதை ஆட்சேபித்து அந்த ஆட்சேபிக்கான மறுக்கவொன்றை அரசாங்கமும் காட்டி மராட்டர் வந்த சமையல் அதிகாரிகளையெதிர்த்து. பாங்கு தீர்வாகத்தின் மீது காட்டப்படுகின்ற குற்றச் சாட்டுகள், எதிர்வாதம் செய்ய முடியாத புகள் விவரங்களின் துணைகொண்டு திட்ட வட்டமாக மறுத்துள்ளது.

1. தனிவார் பாங்குகள் சிறிய தொழில் களில் நிதித் தேவைகளைப் பொருட்படுத்துவதில்லை.
2. தனிவார் பாங்குகள் விவசாயக் கடன் தேவைகளைப் போதிய அளவுக்குப் பூர்த்தி செய்வதில்லை.
3. பாங்கு டைரக்டர்கள், கட்டாளிகள் ஆகியோர் சம்பந்தப்பட்ட கம்பெனிகளுக்குத்தான் தனிவார் பாங்குகள் பெரும்பாலும் அடக்காவல் தருகின்றன.

என்ற மூன்று காரணங்கள்தான் 'சமூகக் கட்டுப்பாட்டு'க்கு ஆதரவாகக் காட்டப்படுகின்றன. சிறிய தொழில்களில் காரியாபிஷ்குக்குக் கைக்கப்படாததாலும், அவற்றில் ஈடுபட்டுக்கொள்ள எட்கள் தீர்க்கும் சத்தியை மதிப்பீடு முடியாததாலும், அவற்றுக்கு உதவுவதில் பாங்குகளுக்குச் சிரமம் உள்ளது. பாங்குகள் என்பவை அவற்றில் பணம் போடுவோரின் தர்மகர்த்தாக்கள் என்பதை நினைவுகொள்ள வேண்டும். பணம் ஐக்கிரமையாக இருக்கும். காரிய சமயத்தில் கிடைக்கும் என்ற தம்பிக்கை உள்ள இடத்தில்தான் பாங்குகள் துணிந்து செயலாற்ற முடியும். மக்களின் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு, தவற துணிச்சலுடன் பாங்குகள் செய்கிற வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. தன் விவாபார முறைகளைப் பாங்குகளும் அதுசரிக்கத்தான் வேண்டும். தனிவார் துறையில் இல்லாத கட்டைப் பாங்கு பண்பண விறைஞ்சுடன் கிரித்து பரவிவிருந்த போதிலும் ஒரு தொழில்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதில் விசேஷமாக ஏதும் செய்வதில் கில்லை. சிறு தொழில்களுக்குத் தரும் உட்களுக்கு இன்னுரையாகக் சர்க்கார் கணியமாக உதவி தருவாய். பாங்குகள் சிறு தொழில்களுக்குக் கடன் தருவதில் நிறைய முன் சென்றம் காணமுற்படலாம். ஆனால் இதனால் கடன் தரும் வரும் வராத என்ற பாரதத்தை அரி கோடுப்போர் மீது தன்வியதாக ஆகும்.

விவசாயக் கடன்களை நோக்குமிடத்து, பெரிய மகத் தொடங்குக்கும், விவசாயம் பொருட்களைப் பதம் செய்கின்ற சத்தைக்குக் கொண்டு வரும் தொழிலுக்கும் கடன் தருவது எளிது. இதை இப்போதே பாங்குகள் செய்கிற கருகின்றன. ஆனால் நாடு முழுவதிலும் பரவலாக உள்ள வட்டக்கணக்கான சிறிய விவசாயிகளுக்கு-இவர்களில் பெரும்பாலோர் தங்கள் வார்த்தைத் தேவையைத்தான் சிரமத்துடன் பூர்த்தி செய்கிற கொள்

விருந்தினர் - உடன் வழங்குவது சிறு சாத்தியமான பிரச்சனை.

சமூகத்தின் பொது தனிமைப் பாராமல் பாங்கு தீர்வாகிகள் சம்பந்தப்பட்ட கம் பெனிகளுக்குத்தான் அட்வான்ஸ் தரப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர்களிடையும், அவர்களுடைய இனத்தவரிடையும் எளிதில் செயல்படுவதாகி ன்றும், தகுமத்ததப் பற்றிய குற்றச்சாட் டாய்ப்படியால் இதனை மரபடா வர்த்தக சங்கம் மிஸ்தராமாக அகலியுள்ளது. அது கொடுத்துள்ள பட்டியலின்படி இத்தியாவி லுள்ள முக்கியமான தனிவாரி பாங்குகள் இருபதின் மொத்த அட்வான்ஸ் ரூ. 1478.93 லட்சம், இதில் டைரக்டர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கு வழங்கியது ரூ. 150.23 லட்சம் தான். அதாவது மொத்தத்தில் 10 சத லிதெந்தான். மாறாக, ஸ்டீட் பாங்கின் அட்வான்ஸ்ஸரைய ரூ. 540.88 லட்சத்திற்குமே 129.88 லட்சம் (அதாவது இருபத்து நான்கு சதலிதெம்) அதன் டைரக்டர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கம்பெனிகளுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து நாம் செயல்பக் கூடிய முடிவு, பாங்குகளின் மீது சமூகக் கூட்டுப்பாடு செலுத்திய பின்பும் இத்தத்

துண்பிரயோகம் தீடிக்கும் என்பதுதான். உண்மையில் அட்வான்ஸ் கொடுப்பது துண்பிரயோகம் அல்ல. ஏனெனில், ரிஸர்வ் பாங்கு அதிய வேலிப்பட வழங்கப்படு பணவிய இந்த அட்வான்ஸ்ஸை. தரமான திறமையங்களுக்குத் கருதியின் அடிப்படையின் மீது அட்வான்ஸ் வழங்கப்படுகிறது.

1951-ல் பாங்குகளின் மொத்த டிபான்ஸிட் ரூ. 813 கோடி. இது 1966ல் ரூ. 3378 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. மக்களின் வேரிப்பைத் திரட்டுவதிலும், மக்களின் நம் பித்தைவைப் பெற்றிருப்பதிலும் பாங்குகள் பெற்றுள்ள முக்கியமான பங்கை இது குறிப்பிடுகிறது. மொத்த டிபான்ஸிடில் 85 சதலிதெத்துக்கு மேல் தனிதபரி கணக்கில் வருபவை. இவ்வாறு தங்கள் நிதிநிலைவைத் தனி தபர்கள் நம்பகமாக ஒப்படைக்கும் நிலைக் குக் குத்தகம் செய்கது பிராணுபத்தான் தவறும். ராஜ்ய அரசாங்கங்களாலேயே தங்கள் கொடுத்த கடனை யாரிடமிருந்து திரும்பப் பெற முடியவில்லையோ, அப்படியப் பட்டவர்களுக்குப் பாங்குகளின் டெபான்ஸிட் பணத்தை கிறியாமிக்க வேண்டும் என்ற முறந்தேத் திட்டம் சரியல்ல. அட்வான்ஸுக்கு கடாக, கடன் வாங்கியவர்களின் நினைதத்ப்

ராஜாஜியின் 80-வது பிறந்ததின் கிழாவையொட்டிச் சென்ற 28ல் தேதி சென்னை பாலர் அரங்கில் சென்னை மக்கள் சார்பில் ஒரு மாபெரும் பாராட்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. ஸ்ரீமதி எம். எஸ். துதிதேம் பாட கிழா தொடங்கியது. சென்னை மேயர் திரு நம்பியுல்லா பேக் வரவேற்புரை நவ்விருர், பசுதுரைப் பிரமுகர்கள் கைத்து கொண்டாரிகள். கிழாநின் கிய காட்சினை இங்கு காண்காம். (1) மேடைலில் புது ஷேரிப் கித்ரா நாராயணசுவாமி, கிழாத்

ஸ்டீக்கமிபுரம் இளைஞர் சங்கம்

சென்னை ஸ்டீக்கமிபுரம் இளைஞர் சங்கத்தி லிருந்து தங்கள் முப்பதாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவுக்கு வருமாறு அழைப்பு வந்தது. அதைப் பார்த்ததும், 'இப்போது தாமே இச் சங்கம் தொடங்கிவிடுப்போலிருக் கிறது. அதற்குள் முப்பதாண்டுகள் ஆகி விட்டனவா?' என்ற வியப்பும், இந்த முப்ப தாண்டுகளில் இச்சங்கத்தார் எவ்வளவு தீர மாக எவ்வளவு துல்ல பணி செய்திருக் கிருர்கள் என்ற பாராட்டுரைகளியுடன்தான் மனத்திம் எழுந்தன.

சங்கம் நடத்துவதில் எவ்வ தீரம் வேண்டிக் கிடக்கிறது என்று கேட்டவராய்,

பரம் கரித்திருவருக்குத் தனியொரு என்று கொள் ளுவதற்குத்தற்போல் முதியோரானே கூடும் இச்சங்கத்துக்கு இளைஞர் சங்கம் என்றும் பெயர் வந்திருக்கிறது என்று சொல் கொள்வார்கள். அதற்கு ஏற்றதற்போல் இச்சங்கத்துக்குத் தலைவர் (இப்போது) தொண்டன்குருஞ்செட்டியம் கட்டித் திட்டிக் கெ. எஸ். ராமலிங்காமி சாலை இரண்டி் கோட்டைப் பக்கத்தில் பரிசாசப் பேச்சுக்கு இவற்றையென்கூறும் பொருட் படுத்தாமல் சங்கம், எழுத்துக் கொண்ட, குறிக்கொன்கூறும் பங்கமின்றி, லாம் லாம் என்று சென்றிராமைப் பரிசாசப் கட்டிடங்கள் தட்டி, சென்றி வாய்க்கில் முக்கியமான செய்காக்குப் பெற்றுவிட்டது. இளைஞரை விட அதிகச் செயல் துடிப்பு உள்ள முதியவர்களின் சங்கமாகதலாம். 'இளைஞர் சங்கம்' என்ற பெயர் தனக்குப் பொருத்தமானதே என்று திருப்திடைகிறது இச்சங்கம், ஸ்டீக்கமிபுரம் இளைஞர் சங்கத்துக்கு வரும் வயது முதிர்ந்த சைப்போரிடம் ஒரு பெரிய பண்பைக் காண்கிறோம். எவ்வளவு மாறுபட்ட, கருத்தாயிரும் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்! "தான் உன் கருத்தை ஒப்புக் கொள்ளாதவனாக இருக்கலாம். அந்த மாறுபட்ட கருத்தைப் பகிரக்கலாக வெளியிட, உனக்கு இருக்கும் உரிமைக்காக என் லுக்கிருக்கும் வரை பொராடுவோம்" என்றார் ஸாப்பீட். அதை நடைமுறையின் அடிப்படையில் காட்டு பவர் இச்சங்கத்தார்.

தாட்டிய பொதுவாக லுப்பொரு சங்கமும் ஓய்வொரு குறிக்கொளையும் கருத்தையும் பிரசாரம் செய்யும் பணியை மேற்கொள்

லும். ஆனால் இந்தச் சங்கத்துக்கு அந்த மாதிரி குறிக்கொள் கெட்டயாறு வார் எந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தாலும் தங்களுக்குப் பிடித்திருந்தாலும், பிடிக்காவிட்டாலும் கருத்துக் கொண்டவர் எவ்வளவு கொள்கிறார் என்பதை முழுதும் கேட்கத் தயாராவிரும்புவிடும் இச்சங்கத்தார். அதற்குக் கான் இந்தச் சங்கத்தில் கருவிரய்காரர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்; கம்ப்யூனிக்ஷன் பேசியிருக்கிறார்கள்; இன்னும் பல அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

இவற்றையெல்லாங்கொண்ட இச்சங்கம் செய்வதன்மையே பாரதியார் நமது அருமைத் தலைவர் ராஜாஜியின் பெருமையையும் பெரு மையையும் சேர்த்திருப்பது!

எத்தனையோ சங்கத்தார் ராஜாஜியைப் போல கருப்படி அழையாது, ராஜாஜி மலுப்பதும் சைலமாக இருந்து வருவார்களே, ராஜாஜி காமாட்சி உலகத் போர் செய்தும் இடம் இந்த ஸ்டீக்கமிபுரம் இளைஞர் சங்கத்தான்.

அன்று ஆகத் போதன்களை கிறுத்துவது பற்றி ஒரு புதுக் கருத்து ராஜாஜி மனத்தில் தோன்றியும் இச்சங்கத்துக்குத் தாமே போல வருவதாகச் சொன்ன அடிப்படி கிறுக்கார். அது போல் பி. வி. ஜி. ஸயப் பற்றி ராஜாஜி கிறுத்திய இயக்கம் இந்த மேடைமேலிருந்து தான், சொல்லி விவரமாகவும் எத்தனையோ முறை ராஜாஜி இங்கு பேசியிருக்கிறார்.

சென்ற முப்பதாண்டுகளில் காண்கிறென்ற ராண்புரபி டாக்டர் ராஜேந்திரப் பிரசாதிருந்து, ராமசாமிப் பெரியார் ஈடுகப் பங்கெறு பிரமுகர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் சிவாம்பி பிரசாத் முகர்ஜி, டாக்டர் லுத்ஃச, கே. எம். முகசி, டாக்டர் வி. பி. ராமலிங்காமி அய்யர் இப்படி இரு கு பேசியவர்களின் கொள்கைக் கொண்டு பொன்கப் படடியுக்கு முடியே கெட்டயாறு! இச்சங்கம் இவ்வளவு சென்றிராமை தடப்பதற்குக் காரணம் அதன் காரியதரிசினரைப் பணிபாற்றும் ஸ்ரீ சத்தானமும், ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாச ராமலிங்கம்தான். இவ்விருட்டை வர்கள் சென்ற முப்பதாண்டுகளாக் குவகுத லுக்கத்துடன் சென்னை மக்களின் அறிவுக்கும் கிறத்திற்கும் இச்சங்கத்தின் வாயியாக அருத் தொண்டாற்றி வருகிறார்கள். ஸ்டீக்கமிபுரம் இளைஞர் சங்கம், வாழ்க பங்காண்டி!

பாரத கலா மன்றம்

செய்திப் படங்கள்

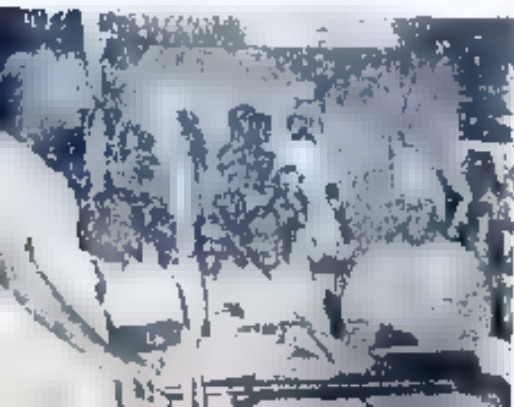
1. பம்பாய் பாரதிகலா மன்றத் தலை முகவர் டீ. 17 தேதிக்குள் பாரதி கிராமை கிராமியர்க்கு கொண்டு வருவர். அகில இந்திய ரேடியோ மீதும் தவாரிப்பாளர் திரு. கோபு இவ் விழாவிற்குத் தலைமை வகித்தார். கலாநிதியைத் தெரிந்துகொள்வதில் கணித நிகழ்ச்சி மூலம் புரிவதி பத்திய நிரமொழிகள் இவை கொடுத்தெழுந்து த்தன.

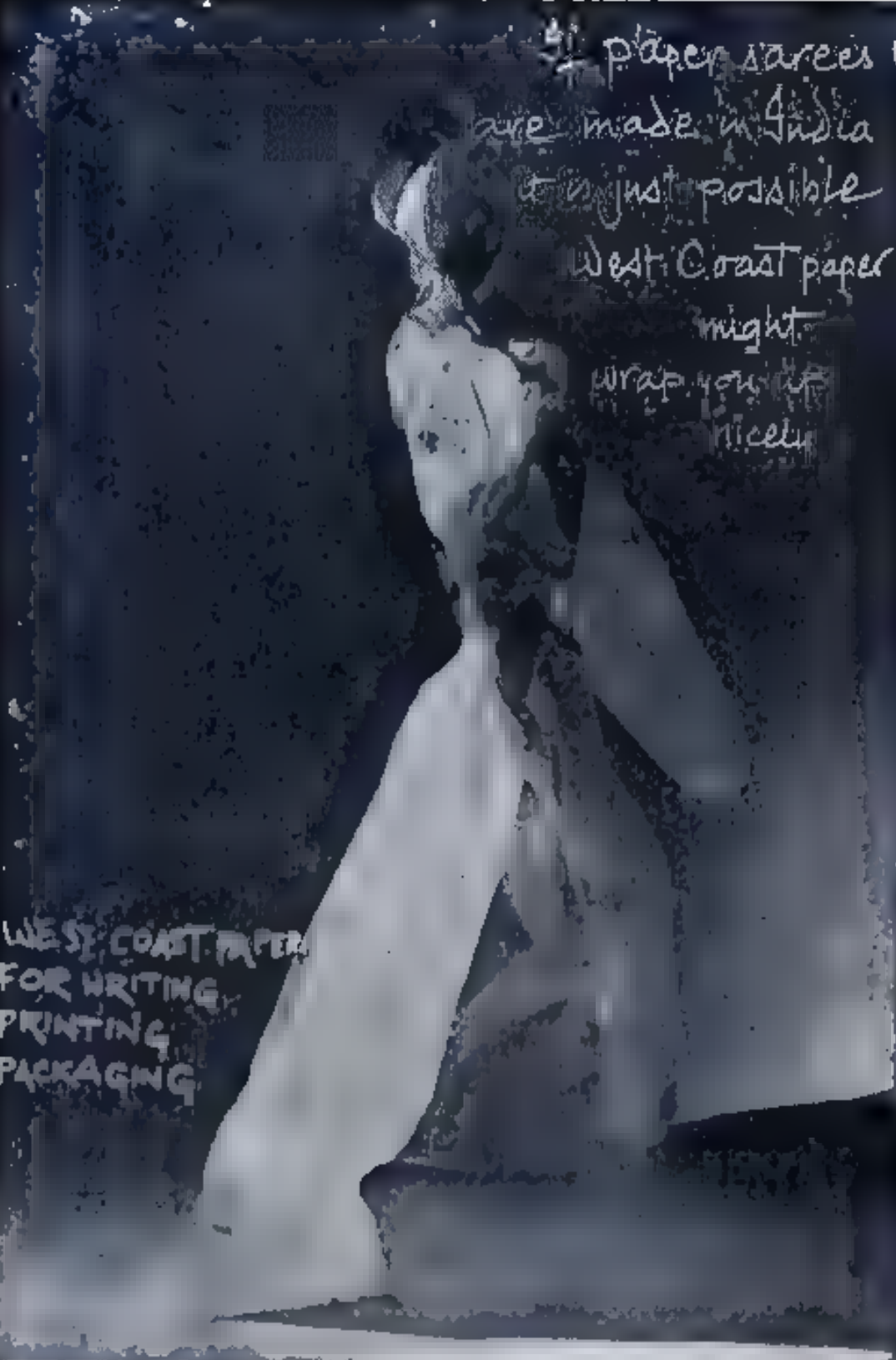
2. ஹிஸ்ஸாவில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளாதிவாசை நிலைக் காகக் கட்டாக் தென்னிந்திய வரித் துக் சமீபத்திலே 2281 குடியில் நங் கொண்டவை குறிப்பான முதன்மத்திரி ஸ்ரீ விஜேதேவம் வழங்கினார்கள்.

3. எண்ணூரில் பத்தாயிரம் இர்போஸ்கர் 1240ம் ஆயில் என் லின்கள் உற்பத்தியாகி யுள்வன. இவற்றில் பத்தாயிரம் எண்ணிக்கை தூத்தி செல்த என்லின்க் சென்னை சர்க்காருக்கு இர்போஸ்கர் திற வளத்தார் வழங்கினர். இவ்விழாவுக்குச் சென்னை முதன்மத்திரி திரு அண்ணாதுரை தலைமை வகித்தார்.

4. சென்னை நுங்கம்பாக்கம் ஏரி யில் எழுந்தருளியிருக்கும் புர்தேவி அங்காள பரமேசுவரி ஆலா அஷ்ட பத்தன சும்பாபிஷேகத்தினை மொட்டி நடைபெற்ற பொலுக் கட்டம்.

paper sarees
are made in India
it is just possible
West Coast paper
might
wrap you up
nicely

WEST COAST PAPER
FOR WRITING
PRINTING
PACKAGING

WEST COAST PAPER, SHEKHAR HOUSE, WAUGHY ROAD, BOMBAY 1

RE-100000

ராஜாஜி-பிரதமர் கடிதப் போக்குவரத்து

டிசம்பர் 10, 1967

அன்புள்ள இத்திராஜி,

நான் உயாதீனம் எடுத்துக்கொண்டதைத் தாங்கள் மனவிறப்பாகவே நம்புகிறேன். இத்துடன் நான் ஒரு தீர்மானத்தின் தகவல் அனுப்பியுள்ளேன். நான் இந்த வேலையைத் தெரிவிப்பதன் நோக்கத்தை நீங்கள் மதித்தால், மக்கள் சபை விதிக்காத நாற்காலிக மாக நிறுத்தி வைத்து விட்டு, மக்கள் சபையில் இத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது பற்றிச் சித்திக்கலாம். மொழி மசோதா வினாவுள் ஏற்பட்டுள்ள முட்டுக்கையின் தீவிரத்தை எதிர்த்து உதவுமென நம்புகிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள
சி. ராஜகோபாலாகர்

தீர்மானத்தின் கனம்

நாட்டின் அரசியல் நிலை கூறிய மனடத்து, பொருளாதாரம் முதலானவை களையில் ஆட்சி மொழி பற்றிய அரசியல் சாலைப் பகுதியில் அமல் நிறுத்திவைக்கப் பட வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. நாட்டின் அரசியல் நிலை கூறிய மனடத்து, பொருளாதாரம் முதலானவை யின் அரசாங்கம் ஓர் அவிய இத்திய சம்பளமானம் கூட்டி இப் பிரச்சினையைப் பரிசீலிக்கும். இடைக் காலத்தில் எவ்வாறாகப் பவாந்தாரக் செயல்பாட்டும் நிறுத்தும்படி எல்லாக் கட்சிகளையும் பார்சி மென்ட் செட்டுக் கொள்வதும்.

டிசம்பர் 14, 1967

அன்புள்ள ராஜாஜி,

டிசம்பர் 10த் தேதியிட்ட தங்களை உத தத்துக்கும் அதோடு தாங்கள் ஆட்சிமொழி மசோதா சம்பந்தமாக அன்புடன் அனுப்பி விடுத்த தீர்மான நகலுக்கும் தந்தி.

இன்னைய மசோதாவைப் பொதுமக்கள் கருத்துக்காகச் சந்திக்கலாகா விடுவதோ அல்லது வேறெவ்விதத்தினாலும் அதன் பரிசீலனையை நிறுத்தி வைத்துப் பிரச்சினையைத் தள்ளிப் போடுவதோ திரும்பத் தக்கதல்ல என்று என் களக்களும் நானும் கருதுகிறோம். நெற்ற மக்கள் சபையில் இம்மசோதா மீது விவாதம் நடக்கையில் நான் குறுக்கிட்டு இவ்வாறு சொன்னதைத் தாங்கள் உயர்ந்த திருக்கலாம். ஆட்சி மொழி குறித்த அரசியல் சாலையைப் பகுதியின் அமலிபே சிவ காலத்துக்கு நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று தாங்கள் மசோதா கொடுத்திருக்கீர். இது (மசோதாவை நிறுத்தி வைப்பதை விட) அதிக சிரமங்கள் உள்ளன.

மசோதாவைச் சட்டமாக்குவதற்குக் கால தாமதம் செய்வக் கூடிய எந்த நடவடிக்கை யும் தவித்தி பேசாத ராஜ்ய மக்களின் மனத்

தில் தீவிரமான எதிர்ப்பைக் காட்டிக் கும் என்று தென் இந்தியாவிலிருந்து வந்த கார்ட் எங்கெங்கும் திரும்பத் திரும்பக் கூறி யுள்ளனர். என் தந்தையும் சாஸ்திரியும் அளித்த ஸாக்குறுதிகளுக்குச் சட்டபூர்வ மான உருவம் தருவதே இம்மசோதாவின் நோக்கம். இவ் வாக்குறுதிகள் முதலில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது இப்போது பல் வான்குடன் ஆவிவிட்டன. உத்தேச நடவடிக்கை பற்றி ஏற்கனவே பெருமளவில் விவாதங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. இது பெரும்பாலும் அமைதியான, உணர்ச்சி வசப்பட்டாத சூழ்நிலையிலான நடத்ததெனினும், துரதிருஷ்ட வசமாக ஓரளவு கொதிப்புத் தீவிர உணர்ச்சியும் இப்பிரச்சினையில் வெளிப்பாடப் பட்டுள்ளது. மசோதாவைத் தள்ளிப் போடுவதால், 'அதி'வாக்கச் செய் பரிசீலனுக்கு ஊக்கம் தந்ததாலும், மறை முகமாக இதேவே அவர்கள் சட்ட விவாத மான, பலாத்கார வழியில் தங்கள் கருத் துக்காகக் கொச்சி செய்வதற்கும் ஊக்கம் தரக் கூடும்.

தவித்தியின் நகலுக்கும் தவித்தி பேசா தொன் நகலுக்கும்மிடையே சமரசம் காண் பதைப் பிரதிபலிப்பதே மசோதாவின் சாரம். ஏராளமான திருத்தங்கள் கொண்டு வர விடுப்பதாகத் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவ் முக்கியமான திருத்தங்களின் மீது விவாதமும் நடந்துள்ளது. பார்சிடெம்புக் இரு சபைகளிலுமுள்ள எதிர்க் கட்சிகளின் தீவிரக் கருத்துக் கருத்துப் பரிசீலித்தின் செய்துகொள்ள எங்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததைத் தாங்கள் அறிந்திருக்கக் கூடும். மசோதாவை விவராக விவாதிக்கும் போது, நாட்டின் நானு பகுதிகளைச் சேர்ந்த பார்சிமென்ட் அங்கத்தினர்களின் கருத்துக் கருத்திடையே வேறும விட்டுக் கொடுத்துச் சமரசம் செய்து கொள்ள உதவுவதே இவ் திருத்தங்கள் ஏதெப்பதும் என்று எதிர்பார்க் கப்படுகிறது. மசோதாவை எவ்வளவு விவா தில் முடிவுபடா அல்லனவில் நிறைவேற்றி விடுவதில் கணிசமான அறுகலும் உண்டு என்று தாங்கள் நம்புவதற்கு இவையே காரணங்களாகும்.

அன்பு நிறைந்த வணக்கங்கள்.

தங்கள் உண்மையுள்ள

இத்திரா காந்தி

டிசம்பர் 18, 1967

அன்புள்ள இத்திராஜி,

என் மசோதாவைத் தாங்கள் என் ஏதெ க்கும் என்பதையும், மசோதாவை நிறை வேற்றுவதேவே என் முன்னிதீர்கள் என் பதைமும் எனக்கு விவக்குவதற்காகத் தாங்கள் இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக் கொண்டதற்காகத் தந்தி. என்னுடைய மசோதாவைத் தாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் சிவாக்கியமா லிருக்கும் என நான் கொள்ளும், நான் ஒரு

பிடிவாதக்காரன் என்று தாங்கள் முடிவு செய்வதாகாது.

அன்பு வணக்கங்கள். எப்போதுமே தங்களுக்கு நயவிரும்புத்துக்கள்.

தங்கள் உண்மையுள்ள சி. ராஜகோபாலாச்சாரி

தமது கடிதத்தைப் பிரகரிப்பதற்குப் பிரதமரை அனுமதி கேட்டு ராஜாஜி தந்தி கொடுத்திருந்தார். அதற்குப் பிரதமர் எழுதிய பதில்:

டிசம்பர் 15, 1967

அன்புள்ள ராஜாஜி,

தாங்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தைப் பிரகரிப்பதற்கு என் அனுமதி கேட்டிருக்கிறீர்கள். தங்களுக்கு இதை நான் எப்படி மனக்க இடமும்? எனினும் தாங்கள் என்னுடைய 14-ம் தேதிக்கு கடிதத்துக்குச் சிறிது கிந்தனை அளிப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். பெருமளவில் உணர்ச்சிகளைக் கிளப்பிவிட்டுள்ள பிரச்சனையினைப் பகுத்தறிவு வாயிலையும் மிதமான போக்கையும் உண்டாக்கப் பாடுபடுபவர்களின் முயற்சிகளுக்கு ஆகிலுள்ளிரிகளானவும் நம்புகிறேன். அரசியல் சாஸனத்தின் குறிப்பிட்ட பகுதியை நிறுத்தி வைப்பது எப்படி உதவி புரியும் என்பது எனக்கு எவ்வளவுதான் புரியவில்லை. இதனால் கிளர்ச்சிக்கு இன்னும் அதிக ஆய்வுத் தந்தையாகப் பொருளாகாதா? இப்படித்தான் நடக்கும் என்று தாங்கள் நினைக்கிறீர்கள்.

தங்கள் கடிதத்தைப் பிரகரிப்பதென முடிவு செய்திருக்கையின், இந்தக் கடிதம்

போக்குவரத்து முழுவதையுமே வெளியிடுவீர்களென நம்புகிறேன்.

அன்பு நிறைந்த வணக்கங்கள்.

தங்கள் உண்மையுள்ள இத்திரா சாத்திரி

டிசம்பர் 30, 1967

அன்புள்ள இத்திராஜி,

தங்களது டிசம்பர் 15-ம் தேதியிட்ட கடிதத்தைப் படித்து மெய்யானவே தான் பெருமதிப்பினை உடைந்தேன். (இன்று - 1967 டிசம்பர் 30-ம் தேதி காலைதான் இக்கடிதம் கிடைத்தது.) தங்களுக்கு மீண்டும் வரவிப்பதற்கு இக்கடிதம் இன்னொரு வாய்ப்புத் தந்திருக்கிறது. அரசியல் சாஸனத்தின் (ஆட்சி மொழி) சம்பந்தப்பட்ட ஐரதத்துக்களை நிறுத்தி வைப்பது உதவி புரியும் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

தாங்கள் சொல்வது போல் கிளர்ச்சி நீடிக்கக் கூடும். ஆனால் எப்படிப் பார்த்தாலும் கிளர்ச்சி தொடர்ந்து தடைபெறத்தான் செய்யும். நான் கூறிய வணக்கம் தாங்கள் ஒரு தீர்மானத்தைப் பிரேரித்து, அதைப் பார்வையிடச் சற்றுமாதிரி செய்கின்றாயின், கிளர்ச்சிக்கு அதனை ஒர் ஆரோக்கியமான திருப்பத்தைத் தரும் என்று நினைவாகக் கருதுகிறேன். என்கடிதத்தின் வாசகப்படி என் யோசனைகளைப் புரணமாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்தக் கடிதமான பிரச்சனையை நாம் திருப்புகிரமாகத் தீர்ப்பதற்குத் தேவையான நூல்களையும், ராஜ்யராஜியின் அங்கீகாரத்தைப் பெறு முன் சட்டத்தை வாய்ப்பு பெறுங்கள்.

தங்கள் உண்மையுள்ள சி. ராஜகோபாலாச்சாரி

சென்னை

காமகோடியின்
கருணாமொழி

மனிதகுலமேற்பாடும், மிருகமாயிருந்தாலும், பறவையாக இருந்தாலும் உயிரினங்கள் யாவற்றின் மீதும் மனிதன் அன்பு செலுத்தப் பழக வேண்டும், அன்பில்லாத வாழ்க்கையின், விபரீதமே. எல்லோரிடத்தும் அன்பு செலுத்தும் தன்மை நம்மிடம் நிறைந்திருந்தால் தங்கத்தன்களை இடமில்லை. குழந்தைகளைப் பாருங்கள். அயிரினமும் அன்பு பொருளிலுள்ளது. ஆனால் வயது ஆக ஆக அவர்களுடைய அன்பு குறைவாகும். அன்பு எப்போது என்ன? ஒரு தாய் தன் குழந்தையிடம் காட்டும் அன்பை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்வோம். பெற்றோரிடம் பற்றில்லாத பிள்ளைகளை உலகத்தில் பார்க்க முடியும். ஆனால் தன் குழந்தையிடம் பாசம் இல்லாத தாயைப் பார்க்கவே முடியாது. தாய் தன் குழந்தையிடம் காட்டும் அன்பைப் போலவே, நம்முடைய சகதனையிடம் மற்றவர்களுடைய கனம் தான் அதிக முக்கியமானது என்று நினைக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

இந்த அன்பில் வேதனையும் இல்லாமல்லை. ஏனெனில், ஆரம்பம் என்றிருந்தால் அதற்கு முடிவும் இருக்கவேண்டுமென்பது பொது விதி. நாம் மிகுந்த அன்பு வைத்துள்ள ஒருவர் மரணமடைந்து விட்டால், ரோம்ப மன வேதனை அடைவோம்; இதற்காக நாம் அன்பை வளர்க்கக் கூடாது என்று சொல்ல முடியுமா? ஆனால் அழிவில்லாத அன்பு ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பழகிக் கொண்டால் வேதனைக்கே இடமில்லை. அதுதான் கடவுளிடம் அன்பு செலுத்துவது. அழிவில்லாத கடவுளிடம் செலுத்தும் அன்புக்கு அழிவா?

சென்னை

ஷஷி அப்த பூர்த்தி

ஸ்ரீரங்கம் ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர், திருவாரூர் கோயில் ஸ்ரீ வி. வெங்கடராம அப்பர் அவர்களுக்கு ஷஷி அப்த பூர்த்தி விழா சமீபத்தில் திருவாரூர்க்கோயிலில் நிறைபாக நடைபெற்றது.

திருமணம்

திரு எர். என். ராமன் அவர்கள் குமாரி செல்வி ராணிக்கும், செல்வி இன் டன் டீரீயல் கல்பனாவுக்கும் கார்ப்பொரேஷனின் ஒப்படைத்த ஜெனரல் மானேஜர் திரு எர். ஏ. சுப்ரமணியம் அவர்கள் குமாரன் ரொடுசெரி அனந்த அவர்களுக்கும் (சமீபத்தில் பம்பாயில் திருமணம் நிறைபாக நடைபெற்றது.

வாழ்க மணமக்கள் !

தமிழ்மறையாம் திருக்குறளை உலகெங்கும் பரப்புவோம்

லிப்கோ

கையடக்கப் பதிப்புக்கள்

வனஞ்சலர் மொழியும்	
தென்னிய உரையும்	
(குறம் மூலம் உரையும்) ரூ. 1.50	
வனஞ்சலர் வாய்மொழி	
(குறம் மூலம்)	40 காசு
பொய்யாமொழிக்கும் பொழிப்புரை	
(குறம் தெளிவுரை)	40 காசு
வனஞ்சலர் வந்தத் தாழி	
(குறம் விவரிப்பு)	25 காசு
வனஞ்சலர் காட்டிய ஏர்	25 காசு
வனஞ்சலர் கண்ட காதல்	25 காசு
வனஞ்சலர் காட்டிய	
இன்றாம்	25 காசு
தாடியார் (குறம்)	25 காசு
தாடியார் (தெளிவுரை)	25 காசு

இவற்றுள் பிற 25 காசு பதிப்புக்களுக்கும் ஏதாவது லிப்கோ வெளியீடுகளுக்கும் இவ்வாறு முன்னிலைப்படுத்தலுக்கு ஏதுவாக அல்லாத நேரில் வினாபம் செய்ய

தமிழ் மரபாடிற்கு வினாபம் செய்துள்ள அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

லிப்கோ நடத்தும்

2-ஆம் புத்தகக் காட்சி

ஜனவரி 17-ம் தேதி முடிய பிரதி தினமும் காலை 6 முதல் இரவு 8-30 வரை

மதமா பதிப்பகங்களில் பயனுள்ள புத்தகங்களை ஒருசேரப் பார்ப்பதற்கு ஓர் அநிய வாய்ப்பு

தீர்மானித்திருக்கத் தக்கபடி உண்டு!

— காட்சி நடைபெறும் இடம்: —

தீர்மானித்திருக்கப் பெண்கள் (சாப்பாட்டுத் தட்டைகள் அளவில்)

தி. கவர் :: சென்னை-17

(தொலை : 441638, 443982)

2 பாம்பை வாப்படுத்துவதிலும், மாயக்
 கயிறேறி ஜால வித்தை காட்டுவதிலும் இந்தியர்கள்
 தேர்ந்தவர்கள் என்ற தவறான எண்ணம் இன்று மறைந்து
 வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. உண்மையை ஆராயுமிடத்து,
 ஆன்ம நேரிலிலும், கலாச்சாரத்திலும்,
 இலக்கியத்திலும் உயர்வெய்தியது போன்று, வாணி
 பத்திலும் இந்தியா, குறிப்பாகத் தமிழ்நாடு, சிறப்பெய்தி
 யிருந்தது சரித்திரம் காட்டும் மறுக்கமுடியாத உண்மை
 யாம். “திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடிய” தமிழ்நாடு
 இன்றும் உயரிய பொருள்களை வேளிநாடுகளுக்கு ஏற்று
 மதி செய்கிறது. நாங்களும் மலேசியா, இலங்கை,
 ஈராக், கென்யா ஆகிய நாடுகளுக்கு
 ஓரத்திங்டன் - ஸிம்பலன் பம்பு செட்டுகளை ஏற்றுமதி
 செய்து, நாட்டின் மதிப்பையும், பொருளாதாரத்தையும்
 உறுதிப்படுத்த ஆவன செய்கிறோம்.

பேஸ்ட் & கம்பெனி
பிரைவேட் லிமிடெட்.

13, 15, நாகத்தி வீடு, சென்னை-1,
 தென்னிந்தியா
 கோடுகள் : “BEST” சென்னை.
 டெலிபோன் : 29131 டெலாக்ஸ் : 386

பாபா
பாபா?

‘சோ’

ரவி தன் தந்தை சபாபதி வந்து விட்டதைப் பார்த்ததும், ‘உடனே பட்டாளியின் விஷயத்தைப் பேசி முடிவு செய்துவிட்டு முத்துவுக்கு உதவப் போக வேண்டும்’ என்று நினைத்து அவரிடம் நெருங்கி வந்தான்.

“அப்பா!” என்றான் ரவி.

“என்னடா?” என்றார் சபாபதி.

“அப்பா...வந்து...அப்பா...” என்று தயங்கினான் ரவி. இவ்ஸ்பெக்டர் இதைக் கேட்டுக் கொண்டே நெருங்கி வந்தார். “ஸார்! நான் இந்த பிஸினஸ் போலீஸ் இவ்ஸ்பெக்டர். கேட்கிற கேள்விகளுக்கு ‘கரெக்டாக’ப் பதில் சொல்லுங்க. உங்க மகன் இந்த ஆஸ்தானே?”

இவ்ஸ்பெக்டரிடம் பொய் கொல்லக் கூடாது என்று நினைத்துச் சபாபதி “ஆமாம்! இவன்தான் என் மகன்” என்றார்.

“உங்களுக்கு வேறே யாரும் மகன் இல்லைவோ?”

“இல்லை, இவர் ஒரே மகன்தான்.”

“ஆம் ஸரட்! ஓர் ஆண் அடிச்சப் போட்ட தற்காலகாலம். ஆன் மாரூட்டம் செய்து மோசடி செய்ததற்காலகாலம் நான் இவரைக் கைது செய்கிறேன்” என்று கூறி ரவியின் கையைப் பிடித்தார் இவ்ஸ்பெக்டர். முத்து சபாபதியின் மகன் என்று நினைத்திருந்த ராஜரத்தினம் சபாபதியின் மகனே திருடன் என்று இவ்ஸ்பெக்டரிடம் கூறி விட்டுப் போய்விட்ட. இப்போது சபாபதி தமது மகன் என்று ரவியைக் காட்ட, இவ்ஸ்பெக்டர் ரவிதான் ராஜரத்தினத்தின் விட்டிக். ஆன் மாரூட்டம் செய்து தனது திருடத் திட்டமிட்ட திருடன் என்று நினைத்து அவரைக் கைது செய்தார்.

இந்தமேல்வாய் சற்றுத் தூரத்தில் நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த சின்னதுரையின் மனம் கொடுத்தது. “ரவி சபாபதியின் மகனா? தயைம எப்படியெல்லாம் ஏமாத்தி விட்டார்களா!” என்று எண்ணிப் போகுகிறார்.

சபாபதி இக்கிரமை பிடித்து நிற்க, ரவியைப் பேசக்கூட விடாமல் இவ்ஸ்பெக்டர் தமது ஜீப்பில் ஏற்றி அழைத்துச் சென்றுவிட்டார்.

சபாபதி சின்னதுரையை நெருங்கி, “சின்னதுரை! எங்கும் மனசுலே வெச்சுக்காதே. உனக்கு இந்த ஷாரீவே செல்வாக்கு இருக்குது. என் மகனா விடுவிச்சத் தாப்பா!” என்று காலில் விழாத குறையாகக் கேட்டார்.

“முடியாது! என்னை முட்டாள்தனம் நினைக்க அப்பனும் பிண்டியுமாகச் சேர்ந்து ஏமாத்தினீங்க இங்கே...மோசடி பண்ணி உன் பையன் மாட்டிக்கிடப்பான். தவ்வா வேணும். ஹும் மோசடி வழக்கு! அவமானம்! உன் பரம்பரைப் புத்தி அவ்வளவுதானே?” என்று கொக்கரித்தார் சின்னதுரை.

ரவியின் விடுதலைக்குச் சின்னதுரையிடம் எந்த விதமான உதவியையும் எதிர்பார்க்க முடியாது என்று சபாபதி உணர்ந்து செய்வதறியாமல் நிற்கத்து நின்றார்.

எரோது துரத்த முத்து ஒடிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது அவன் மனமார் அசோக்குக்கு நன்றி செய்துக் கொண்டிருந்தான். 'அசோக்! நீ என்னை விடாமல் துரத்தித் துரத்தி அடித்ததாய்தானே. நான் இயல்பான நன்றாக ஒட்டப் பழகிக் கொண்டேன். ஒரு வேளை ராஜாரத்தினத்தில் நன்கு நான் காப்பாற்ற வேண்டியிருக்கும் என்று முன்கூட்டியே அறிந்ததான் எனக்கு ஒட்டப் பறிந்தி அளிக்காயா? உனக்குத்தான் எய்வளவு எஜமான விசுவாசம்' என்று அசோக்கை பணத்தில் பாராட்டியவாரே முத்து ஒடிக்கொண்டிருந்தான். இஃது மணி பன்மீரண்டாசரக்கு மேல் இருக்கும்.

ஒடிக்கொண்டிருந்த முத்து மெ. ரென்று ஒரு பன்னத்தில் விழுந்தான். 'அவனுக்கென்று ஒரு பன்னம் மெ. ரென்று வந்ததா?' என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. சென்னைப் பன்னமில் னாத தெருக்கள் மிகச் சொற்பமே அங் வனா? பன்னத்தில் முத்து விழுந்ததைப் பிள்ளும் வந்த எரோது கவனித்தவிலும். அதனும், பன்னத்தைத் தாண்டி எரோது மேலே சென்றான். தெரு முனைவரையில் சென்ற எரோது, முத்துவை எங்கும் காணாமல் நின்றது சின்று.

பன்னத்தில் விழுந்த முத்துவுக்கு ஏதோ ஒரு மெத்தை மேல் விழுந்தது போல் இருந்தது.

"யாரது?" என்ற குரல் கேட்ட போதுதான் யாரோ ஒரு மனிதன்மேல் விழுந்தோம் என்று முத்து உணர்ந்தான். மீண்டும் அக்குரல் கேட்டது.

"யாரது?" இப்போது முத்துவுக்கு ஆச்சரியம் தாக்க முடியவில்லை. 'இது ரணியின் குரலல்லவா?'

"ரணி நீயா? தான்தான் முத்து!"

"அடம்பாளி! நீ எங்கேடா இங்கே வந்தே?" என்றுள் ரணி.

"நீ எப்படி வந்தே! நெடுநெடூ நீதான் நெடுநிதம். ஆபத்து எய்தத் திலே வந்து உதவி செய்வ வந்திருக்கியே..."

"மெய், முத்து! நான் போனிலேயே மாட்டிக்கிட்பேன்."

"இத்தனை நாட்கள் நீ தப்பிச்செய்தான் ஆச்சரியம்!"

"அவங்க என்னைத் துரத்தினுங்க. நான் இங்கே ஒளிஞ்சுக்கிட்டேன்" என்று தன்னுடைய பள்ள விலுயத்தில் காரணத்தை விளக்கினான்.

முத்துவும், எதிராஜ் தகையைக் கிருட மாடி மீது குவித்ததிலிருந்து தான் பள்ளத்தில் விழுந்தது வரை நடந்த விவரங்களைக் கூறினான்.

"இப்ப என்ன செய்யலாம்?" என்றான் முத்து.

"நீங்கள் வீணாகத்தான் என்னைப் போலிஸ் துரத்துது. இப்பவே ரேண்டு பேரும் தகையை எடுத்துக்கிட்டு ராஜா ரத்தினம் விட்டுக்குப் போகலாம், வா."

"போலி டாக்டரை வந்துதுக்காக என்னைப் போலிஸ் பிடிச்சுடுமே?"

"ராஜா ரத்தினம் கிட்டேயே கொட்கிடுகன் இல்லாமல் பார்த்துக்கலாம்."

அவர் பிராது கொடுக்காம இருந்தாட்டா ஒண்ணும் வம்பு இல்லை."

"இப்ப நான் வெளியிலே வர முடியாது. என்னை எதிராஜ் பார்த்தால் தொலைக்கப்படுவான்."

"சரி, நீ இங்கேயே கொஞ்ச நேரம் 'வெயிட்' பண்ணி, அப்புறம் வா. நான் தகையை எடுத்துக்கிட்டுப் போறேன்" என்றான் ரவி.

"எனக்குத் தனிவா பொழுது போகாதே? என்ன செய்யறது?" என்றான் முத்து.

"வானத்திலே இருக்கிற நட்சத் திரங்களை யெல்லாம் எண்ணிக்கிட்டே இரு."

"அது முடிஞ்சுட்டா? அப்புறம் என்ன செய்யறது? அதைவிட ரொம்ப நேரம் போகிக்கிற விஷயமா ஏதாவது சொல்லு. அதைப் பக்கி யோகிச்சுக் கிட்டிருக்கேன்!"

"சரி! நல்ல தெருவிலே எல்லாம், இந்த மாதிரி பள்ளத்தை எல்லாம் எதுக்காக வைட்டி விட்டுப்பிடறாக்களா? யோகிச்சுப் பாரு! விடியற்காலம் வரை விலும் அந்த யோகினைக்கே நேரம் சரியாக இருக்கும்!" என்று கூறி ரவி பள்ளத்தை விட்டு வெளியேறினான். 199

தெரு முனையில் முத்துவை எஜர் பார்த்து நின்றுகூத்த எதிராஜ் திரனி அவனைக் கடந்து சென்ற போது ஒரு கிசுரெட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு

நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் தன்னைப் பற்றிச் சேறும் கவலைப் படாததைக் கண்ட

ரவி, 'முத்துக்கு இருக்கும் மதிப்பு தங்கிக்கையே' என்ற மன வஞ்சகத்தோடு ராஜரத்தினம் விட்டை நோக்கி வேகமாக நடத்தான்.

போகும் வழியில் ரவி சனீசுவரன் கோயிலுக்குச் சென்ற சனீசுவர பகவான் பிளாந்தித்தான்.

"சனீசுவரா! இவ்வாறு ஒரு விஷமம் இல்லாமல் என் காரியங்களை நிறைவேற்றி விடுவான் அகத்து" என்று பத்தியோடு கூறி நின்றுள். "விஷமம்" என்று வாய்க்கதையைக் கேட்டவுடன் சனீசுவர பகவானுக்குத் தூக்கியாரிப் போட்டது. "ஆதலா! நாம் விக்கனேசுவரரை மறந்ததால் அல்லவா, நமது பக்தனுக்கு இவ்வளவு தொல்லைகள்" என்று உணர்ந்தார். உடனே வீரையக சீடம் ஒடி, "என்னை மன்னித்துவிடு, என் பக்தனுக்கு உதவு" என்று வேண்டி நின்று சனீசுவரன். "என் பக்தன் வெற்றி பெற்றால் பூலோகத்தில் என் பெயரில் ஒரு பிள்ளை வாழ்வான்... தயவுசெய்து கருணை புரி, விக்கனேசுவரா!" என்று கெஞ்சினார். மன்னிப்புக் கேட்ட சனீசுவரன் மன்னித்து விக்கனேசுவரர் புண்ணை புரித்தார். "கவலைப்படாதே, சனீசுவரா!" என்று விக்கனேசுவரர் ஸ்திரீயம் கூற, சனீசுவர பகவான் மன மிழ்ச்சியோடு இறும்பினார்.

சின்னதுரை வீட்டில் ரணியை, ஜாமியை விடுவிக்க ஏற்பாடு செய்யத் தன் தந்தை மறுத்துவிட்டுச் சென்றதைத் தெரிபாரா திடுக்கிட்டான். ரணியை அவர் மகன் என்பதைத் தான் முன்னமே அவர் கடிதத்திலிருந்து அறிந்ததைச் சபாபதியிடம் கூறிவிட்டு, சித்ரா, அவரைச் சமாதானப்படுத்தினாள். "நீங்க எங்கப்பா சொன்னதைப் பத்திச் கவலைப்படாதீங்க, எங்கப்பா சித்தேவிதர் ராஜரத்தினம் பெரிய நடை விசுவாசாரி. அவருக்கும் தங்க செல்வாக்கு இருக்குது. இப்பவே அவர் வீட்டுக்குப் போகலாம். அவர் வழியா ரணியை ஜாமியிலே அழைச்சுக்கிட்டு வந்துடலாம்" என்று சபாபதியிடம் கூறி, தன் தாயார் பார்வையும்கூடாமல் விஷயத்தைக் கூறிவிட்டு, சபாபதியோடு ராஜரத்தினம் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றாள். அவர்களைத் தனிகாசலமும் சென்றார்.

சித்திர நேரம் கழித்துச் சின்னதுரை தம் மனைவியிடம் பெருமையாக, "பார்த்தியா! உன் அண்ணன்! அயோக்கியப் பய! இப்ப வந்து காலைப் பிடிக்கிறான். ஜாமியுக்காகக் கெஞ்சி,

ஒன்; முடியாதுன்னுட்டேனே....!" என்று கூறி ஆனந்தப்பட்டார்.

பார்வையும்கூடாமல் சோபம் பீறிட்டு வந்தது. "நீங்க முடியாதுன்னு சொன்னா என்ன? எங்கண்ணனுக்கு உதவி செய்யறதுக்காகச் சித்ரா அவரைக் கூட்டிக்கிட்டு ராஜரத்தினம் வீட்டுக்குப் போயிருக்கிறான். அவர் கையிலே சொல்லி ரணியை ஜாமியிலே அழைச்சுக்கிட்டு வரப் போறாங்க!"

"அவ்வளவு நிமிரா சித்ராவுக்கு? இப்பவே போய் ராஜரத்தினம் கையிலே சொல்லி ஜாமியுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாம்னு சொல்லப் போறேன்" என்று கத்திவிட்டுச் சின்னதுரை பார்வையும்கூடாமல் பல்வந்தமாக இழுத்துக் கொண்டு ராஜரத்தினம் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டார்.

ராஜரத்தினம் வீட்டுக்குச் சித்ராவும்கூட சபாபதியும் போய்ச் சேரும் போது, ராஜரத்தினம் நடை பறி போயிருப்பதை அறிந்து கவலையோடு இருந்தார். சித்ரா அவரிடம் தன் குடும்ப விஷயங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறி, போலீஸார் ரணியை அழைத்துப் போய்க்கிட்ட விவரத்தையும் கூறினாள். ராஜரத்தினத்துக்கு, முத்து கைதாவதற்குப் பதிலாக, தாம் செய்த குழப்பத்தினால் வேறு ஒருவர் கைதாவி விட்டான் என்று தெரிந்தது. ரணியை விடுதலை செய்யத் தாம் ஏற்பாடு செய்வதாகக் கூறினார்.

அப்போது சின்னதுரை அங்கு வந்து ராஜரத்தினத்திடம், ரணியை விடுதலை செய்வ உதவிக் கூடாது என்று தடுத்த, தந்தைக்கும் மகனுக்கும் பெரிய வாக் குவாதம் நடந்தது.

'இந்தச் சமயத்தில் ரணியை அடிக்கடி தொந்தரவு செய்து கொண்டிருந்த பட்டாளியை அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

"சின்னதுரை ஸாப்! நிம்பன் வண்டி ரோட் மேலே பார்த்தான். அதான் உங்களை வந்தான். நம்பன் பணம் தராமே எத்தி நான் ஆறுது! எப்போ தரான் நிம்பன்?" என்று சின்னதுரையைப் பார்த்துப் பட்டாளியைக் கேட்கவும் சின்னதுரை யின் மூகம் வெளியியது.

"இவர் உங்கிட்டே கடன் வாங்கி யிருக்காரா?" என்று பார்வையம் மான் பதற்றத்தோடு கேட்டான்.

"என்குதாயிரம் ரூப்பா" என்னுன் பட்டாளியன்.

சின்னதுரை பேசத் தொடங்கினார். "ஆமாம். பார்வதி! ரேணுக்குப் போகிறேனே ஏகப்பட்ட கடன் வந்திரிச்சு. அதைத் திருப்பிக் குடுக்கக் கையிலே பணமில்லை. ஒரு ரூபுட்டு அளிச்சுடம் இருந்தால் ரேணுவே

**கால்கேட்டின் மூலம் நான் முழுவதும் வாய் துர்நாற்றத்தை
அகற்றி பற்கள் சொத்தையாவதையும் தடுங்கள்!**

உமெனில் தரே தேய்வில் கால்கேட் மீசும். துர்நாற்றத்தையும்,
வெரத்தையையும் உண்டாக்கும் செவிகளில் 95 சதவீதத்தை
குழித்தவிடுகிறது.

கால்கேட், 10ல் 7 சதவீதப்பங்களில் உடனடியாக வாய் துர்
நாற்றத்தை அகற்றுகிறது என்பதையும், உணவு உட்கொண்டவுடன்
கால்கேட்டினால் பற்களைத் துலக்கும் முறை வரம், இதுவரை பற்பனை வரவாத்ரீயேயே உண்டாகாத
பெருமளவில் ஏராளமானவர்களுக்குச் சொத்தை தடுக்கப்
படுகிறது என்பதையும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் சிறுபித்
துள்ளன. இத்தரையே கால்கேட் நம் துக்குதரம் உண்டு!
கால்கேட்டைத் தடுக்கிக்கும் துரை தறுமணத்திற்காக,
குழித்தரகம் அறகுமேயே பகி துக்க விரும்புகுக்கள்!

பரிசுத்தத்திற்கும், வாயிற் புறுமணிகளையும், வெண்மனைய
பற்களும் பெறவும் வறக்கொக கால்கேட்டினால் பந்துகக்குங்கள்

...உலகமேயே பெரும்பாலானவர்கள் மதிதெய்வம் பற்பணைமையும் உட்கொண்டே
கிணமேயே வறக்குபிடுக்கள்.

செவிக் பதிபாருமை மரும்கும்
இந்தப் பணக்கை அகித்தையும்
கால்கேட் துதபாடல் மூலம்
அகலமகாக.
குடி டபி வற
வறதறுக்குவரும்.

வெள்ளை வெட்டி

சலவைப்பின் மேன்மை, வெண்மைபுடன் தூய்மை
வெள்ளை வெட்டி பவுடரினால் மட்டும்தான் உங்கள் வெள்ளைத்
துணிகளை பளிச்சிடும் வெண்மைபுடனும் வண்ண நிறத்
துணிகளை துப்புரவாகவும் வெளுக்க முடியும்.

ஸ்வஸ்தி ஆகி மிகச் சிட்டுப்போம்

பணம் கிடைக்காதா என்றுதான் இன்னமும் ரேலுக்குப் போய்க்கிட்புகுக்கிறேன். ரவி வந்ததுமேயிர்த்து. கொஞ்சம் ரேலிலே பணம் வர ஆரம்பிச்சது. ஆனா பாவிப் பய சபாபதி மகன்னு தெரிஞ்சிருந்தா அன்னைக்கே விட்டை விட்டுத் தரத்தியிருப்பேன். இத்தக் கடன் விவகாரம் வெளியிலே தெரிஞ்சா அசிக்மையிலும்னுதான் உங்ககிட்டேகூடச் சொன்னாம் மறைச்சுட்டேன். இப்ப எல்லாருக்கும் தெரிஞ்சிருக்க'' என்று கூறித் தன் குவித்து நின்று.

சின்னதுரைக்கு இப்படி ஒரு தீவிரம் என்று அனைவரும் பரிதாபப்பட்டு நிற்கும்போது ரவி நகையோடு ஓடி வந்தான்.

அவன் கையில் தனகப் பெட்டியைப் பார்த்தவுடன் ராஜரத்தினம், ''தனக! தனக! நெக்லேஸ்'' என்று கூக்குரலிட்டார்.

''கொஞ்சம் இருங்க'' னார்!'' என்று அவரை அடக்கினான் ரவி.

பட்டாணியன் ரவியிடம் வந்தான். ''என்னு னார். விட்டுப் பத்திரம் கைமேல் இருக்கிறான். உங்கப்பன் கைவிலே கையெழுத்து வாங்கித் தரான்!''

''என்னடா அது, பத்திரம்?'' என்றார் சபாபதி.

''பணம் தர வேண்டாம்? அதுக்குப் பதில் வீடு தரிருகு....'' என்றான் பட்டாணியன்.

ரவியையும், சபாபதியையும் புண் படுத்திக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை தழுவலிடச் சின்னதுரைக்கு மனமிக்கே.

''பார்த்தியா, பார்வதி உங்க குடும்ப வட்சணம் எப்படி இருக்குது பாரு. இந்தப் பய மெட்ராஸுக்கு வந்து நாலு மாதம் ஆகலை. அதுக்குள்ளே விட்டை எழுதிச் கொடுக்கிற அளவுக்குக் கடன். அவ்வளவு என்ன செலவு? எனக்காவது ரேலிலே வந்த கடன். இவன் என்னவேண்டாம் அயோக்கியத்தனம் செய்தானோ? இவங்க குடும்பமே அயோக்கியத்தனமான குடும்பம்தானே!'' என்று எக்காளமிட்டார். தம்முடைய கண்டத்தினம் பிறர் கண்டத்தைப் பாரக்கும் போது மனிதனுக்கு ஒரு மனத் திருப்தி ஏற்படுகிறது.

சபாபதி ரவியை வெளியிலே பார்த்தார். ''என்டா? இப்படி நம்ப குடும்ப கௌரவத்தையே குணிக்கலாம்னு இட்டம் போட்டுத்தான் மெட்ராஸுக்கு வந்தியா? இதைவிட நீ ஜெயிலுக்கே போயிருக்கலாம்'' என்றார் சபாபதி.

''கவலைப்படாதே. நீ பத்திரத்திலே கையெழுத்துப் போடாப்பு ரவி பட்டடனுக்காக. பத்தான் அவனை ஜெயிலிலேதான் தள்ளுவான்'' என்று கூறி மகிழ்ந்தார் சின்னதுரை.

பட்டாணியன் சின்ன துரைமையப் பார்த்தான். ''ரவியை ஜெயில்லே தப்பன் தள்ளுன் இவ்வே னாய். பத்திரம் மேலே கையெழுத்து இப்பவே லொள்ளு, நிம்பன் போலுன் ஜெயில் உள்ளே. நிம்பன் கட்டனுக்குத்தான் ரவி வீடு கொடுக்கிறேன்னு சொன்னான்'' என்றான் பட்டாணியன்.

~~~~~

அனாரம்
அடிக்காத
கடிகாரம்!

படிக்கும் பிள்ளைகள் உள்ள வீட்டில் பரீட்சை காலத்தில் குடும்பமே அனாரம் சத்தத்தைக் கேட்டு விழித்துக் கொள்ளும்; எழுந்திருக்க வேண்டியவரைத் தவிர. இனி அந்தக் கவலை இல்லை. ''அட்லான்டா''வைச் சேர்ந்த ''லாம்'' என்பவர் ஒரு புது விதமான அனாரம் கடிகாரத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார். இதைக் கையில் கட்டிக் கொண்டால், அந்தக் குறித்த நேரம் வந்ததும் கை குடேறும். அந்தக் குட்டில் தூங்குபவர் விழித்துக் கொள்ளுவார்.

கு. இரத்தினம்
ஆதாரம்: ''டெய்லி''

~~~~~

''ஆமாம் அப்பா, சின்னதுரை விட்டுக்கு நான் போன முதன் நாள் இதைப் பட்டாணியன் வெளியிலே வந்துபிடித்திருந்தான். அப்பதான் சின்னதுரைக்கு இவன்விட்டே எழுப்பிது விரம் குபாய் கடன் இருக்குதுன்னு தெரிஞ்சுக்கிட்டேன். அதைக் கேட்க என் மனசு பொறுக்கலே. அந்தப் பணத்தை நான் கொடுக்கிறதாகச் சொன்னேன். அதுக்காகத்தான் நம்ம விட்டையும் பத்திரம் எழுதி என்

கையெழுத்துப் போட்டேன். நீங்கள் கனம் ஒத்துப்பீர்களா நம்பிக்கையிலே உங்கள் கையெழுத்தையும் வாங்கித் தரதான் சொன்னேன்" என்று கூறினான் ரவி.

"அரே சின்னதுரே! இப்போ புர்ப்பதா? உனக்கு வெக்கம் இல்லே! உனக்கு ரவி ஸாப் உதவி செய்ய முடிகா! நிம்பன் அவர்களுக்கு நிப்பாங்கோ, நிம்பன் மண்ணன் இல்லே" என்று தன் அபிப்பிராயத்தை வெளிப்பிட்டான் பட்டாணியன்.

"யேசாம் இருப்பா" என்று சொபபி அவன் அடக்கிவிட்டு ரவி விடம், "டேப் நீ செஞ்சது ரொம்ப சரி. நம்ப குடும்பத்துலே ஒருத்தருக்குக் கஷ்டமோ, அவமானமோ வந்தா அது நமக்கு வந்த மாசிரி. பத்திரத்தை எழு. கையெழுத்தைப் போடறேன்" என்று பத்திரத்தை வாங்கிப் பக்கம், பக்கமாகக் கையெழுத்துப் போட ஆரம்பித்தார்.

பட்டாணியனுக்கு ஒரு சிறு குழப்பம் எழுந்தது. "ரவியின் தகப்பனார் யார்? தனிக் காலமா, சபாபிவா?" என்பதே அது. சபாபி பத்திரத்தில் கையெழுத்திட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, ரவி தன் குடும்ப உறவு முறைகளை அவனுக்கு விளக்கினான்.

பட்டாணியனிடம் கையெழுத்திட்டுப் பத்திரத்தைக் கொடுத்துச் சபாபி "நானிக்கே ரிஜிஸ்டர் பண்ணிடலாம்" என்று கூறி அனுப்பினார்.

போகும்போது பட்டாணியன் சின்னதுரையிடம், "உனக்கு ரோஸம் இல்லே? ரவி ஸாப், அவர் அப்பா இரண்டு பெரும் பெரிய மண்ணன். நீ ரொம்ப சின்ன மண்ணன்..." என்று தனது தீர்ப்பைக் கூறிவிட்டு வெளியேறினான்.

சின்னதுரை வாயடைத்து நின்றார். அங்கு நின்றவர்கள் வாயடியில் தாம் விழுந்து விடப்பதாக நினைத்து மனம் நொந்து நின்றார்.

அப்போது எதிராஜாவும்கூட முத்துவும் அங்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். எதிராஜாக்கு ரவியிடம் நகை இருப்பதும், அவன் நகையோடு ராஜரத்தினம் வீட்டுக்கு வந்ததும் எப்படித் தெரியும் என்ற கேள்விக்கு விடை மிகச் சலபம். பன்னகத்திலிருந்து பொறுமை இழந்து வெளியேறிய முத்துவை எதிராஜா பிடித்துக் கொண்டான். பிடித்தவுடன் சத்திய வாக்குத் தவருத் முத்து பன்னகத்தில் ரவியோடு தான் இருந்த போது நடந்த சம்பவங்களை அடர்ரப் பிசகிவ்வாமல் ஒப்பித்துவிட்டான்.

உடனே அவனையும் அழைத்துக் கொண்டு ராஜரத்தினம் வீட்டுக்கு வந்து சேர்க்கதான் எதிராஜா.

வந்தவுடன் முத்து, "ரவி! எல்லாத்தையும் சொல்லிட்டேண்டா" என்று பரிதாபமாகக் கூலிக்கொண்டே ரவியிடம் ஓடினான்.

தன்மாமம் இழந்து நின்ற சின்னதுரை, அந்த இடத்தில் நினை மனமின்றி அப்போதுதான் வானிலே நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். அவரைப் போகவிடாமல் வாசற்படியில் நின்ற எதிராஜா தடுத்துப் பிடித்துக் கொண்டான்.

தன் கையிலிருந்த துப்பாக்கியைச் சின்னதுரை முதுகில் பொருத்தி, ரவியைப் பார்த்து, "இவர் யாருன்னு எனக்குத் தெரியாது. இப்ப நீ நகையை எங்கிட்டே தூக்கிப் போட்டு, இல்லாட்டி இவரை இப்படியே கட்டுக் கொண்டுப்படுவேன். இந்த ஆள் பொழுதுக்கணும்கூட, நகையை அங்கிருந்தே எங்கிட்டே போட்டு" என்றான்.

"நகையைப் போட்டுடுப்பா... பொழுப் போவுட்டும்" என்றார் ராஜரத்தினம் அழாத குறையாக.

"முடியாது. சின்னதுரை எனக்கு ஒரு சத்தியம் செய்து கொடுத்தா நகையைப் போடறேன். இல்லாட்டி அவர் செத்தாலும் எனக்கு அக்கறையில்லை" என்றான் ரவி.

சபாபி கொடுத்தெழுந்தார். "அதிவுசெட்ட ராஸ்கல்! சித்ராஸ்கல் கல்யாணம் செய்து கொடுக்கிறதா சத்தியம் வாங்கிக்கலாண்டு, பார்த்திறியா? இந்தச் சமயத்திலே நீ அப்படியே சத்தியம் வாங்கிக்கிட்டாக்கூட நான் அந்தக் கல்யாணத்துக்குக் குறுக்கே நிப்பேன்" என்றார் சபாபி.

"இல்லைப்பா! நான் அந்தச் சத்தியம் கேக்கவே, அந்த விஷயத்திலே அவர் இஷ்டம் போல் செய்யட்டும்" என்றான் ரவி.

"பின்னே இந்தச் சமயத்திலே என்னடா சத்தியம்?"

"நான் எவ்வளவோ பொய்சொன்னதும், ஒரு விஷயத்துலே நிறை சொன்னேன். சின்னதுரை ரெஸ்பைத்தியத்தை ஒழிக்கக் கட்டறதா, - சித்ராவுக்கு வாக்குக் கொடுத்தேன். அதை நிறைவேத்தாட்டி, என் மனை பொறுக்காது. அதுக்கு இதான் சத்தர்ப்பம். அவர் இனி ரெஸுக்குப் போகிறதில்லன்னு சத்தியம் செய்தா நகையைப் போடறேன். இல்லாட்டி

- அம்மே தராயது
- அம்மே தராயது
- தேவீ தீவாக
- தேவீ தராயது
- எவ்வி தராயது
- தாரதரம்
- தீதாரம்
- கனேஷரம்
- சேஷரம்

இத்தப் பெயர்கள்
எல்லாம் எமது
காட்டில்
அளவுகளில்
ஒங்கொன்றில்
பெயரைக்
குறிப்பணவாகும்

இடமிக்கும், எட்டிக்கும் பிரசித்தபெற்ற

ஸ்ரீராம பவன் லாட்ஜிங்

46, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

தந்தி : - COCHUTNI -

(பேஸ் : 23665 & 23771 P. B. E.
3 இலக்கம்
காட்டில் ஒங்கொன்றில் தொல்பு)

ஸ்ரீ கனேஷரம்
இரெக்ஸ்
Shirdex
ஸ்ரீ கனேஷரம்

திடீர் இட்லி - 'சாம்பார்'
(2 தனி பவுடர்கள்)
3 சிப்பிகளில் தயார்!

'மால்டைன்' (Maltine)

எடுத்தேன் எடுத்தேன் பருவங்கள் உணவுபொருள்
எக்கவாரியா, பாலே தேவைதான்

உணவுகாய்கள் - 14 தினுககள்
வந்தல், ஊடாம் - 14 ரகங்கள்
பப்படம், அப்பளாம் முதலியன

எமது தயாரிப்புகள்
இந்த குறிவிட்ட
பேயின் களிதும்
விதப்பணவாதேது

ஸ்ரீ கனேஷரம் & கோ.

பேஸ் : 23665

46, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

அருணகிரி விவாஸ்
சயக்காய் பவுடர்

Anukiri Sakkaya Powder

என்ன நடந்தாலும் சரி, நகையைப் போட முடியாது" என்றான் ரவி.

சபாபதி தம் மகனின் பெருத்தன்மையை எண்ணிப் பெருமிதத்தால் பூரித்து நின்றார்.

சின்னதுரை ரவியைப் பார்த்து, "ரவி, நீ இவ்வளவு பெரிய மனுஷன்தான் எனக்குத் தெரியலை. இவியே நான் ஏம்பா ரெஸூக்குப் போறேன்? நான் இப்ப சேலம் செய்தாக்கட உயிருக்குப் பயந்து செய்த சத்யமா நினைச்சாலும் நினைப்பீங்க, ஆளு நான் உண்மையா, சத்யமா, மனசாரச் சொல்றேன். என் ரெஸ் பழக்கத்தை இவ்வியோடே விட்டுட்டேன்" என்றார்.

ரவி நகையைத் தூக்கிப் போட்டான். எதிராது அதைப் பிடிக்கவும், போலீஸார் அவன் பின் வந்து அவன் நகையைப் பிடிக்கவும் சரியாக இருந்தது. ரவி, "ராஜரத்தினம் விட்டுக்கு வரும் போதே வழியில் போனீகக்குத் தகவல் கொடுத்துட்டுத்தான் வந்தேன்" என்று மற்றவர்களுக்கு விளக்கினான். போலீஸாருடன் வந்த டாக்டர் பேசுநாதனும், ரவியுமாக எல்லோருக்கும் நடந்த விஷயங்களை யெல்லாம் விவரித்தார்கள்.

தனிகாசலம் பப்பக்கியோடு ரவியை நெருங்கி, "அப்பா, ரவி! தான் இவியே முத்துவை, என் மகன்னு சொல்லிக்கலாம் இவ்வியா?" என்று அனுமதி கேட்டார்.

சின்னதுரை ரவியிடம், "ரவி, என்னை மன்னிக்க, ஒண்ணும் மனசுலே வெச்சுக்கலாம் சித்ராவைக் கல்யாணம் செய்துக்கப்பா. சபாபதி, நீயும் நடந்ததை யெல்லாம் மறந்து என்னை மன்னிக்க" என்றார்.

பேசிக லளராமம், சித்ரா - ரவி. முத்து - கிரிஜா கல்யாணங்கள் தீர்ச்சிக்கப்பட்டன.

கல்யாணங்கள் நடந்து முடிந்து சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சென்னைப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றில் உபாத்தோஸர் "சனிகாவரன், சனிகாவரன்" என்று கூப்பிட ஒரு சபையன் எழுந்து, "எல்லாம்" என்று கூலிக் கொண்டிருந்தான். தான் சனிகாவர பகவானிடம் வேண்டிக் கொண்டதன்படியே தம் மகனுக்குச் சனிகாவரன் என்றே நாமகரணம் செய்திருந்தான் ரவி.

இந்த நிகழ்ச்சிக் கல்யாணங்களுக்குநேடு நாட்கள் கூழித்து நடந்தது. கல்யாணம் முடிந்தவுடன் நடைபெற்ற விவரத்தையும், இந்தப் புராணத்தைப் படிப்பவர்கள் அறிய வேண்டியது அவசியமாகிறது.

'தரவீரன்' போவதற்கு மணமக்கள் தால்வரும் பணம் கேட்க, தந்தை மாரர்கள் மறுத்து விட்டனர்.

உடனே சித்ரா, "ரவி, நீங்க வாங்க ரெஸூக்குப் போகலாம், நீங்க சொந்த குடிரைதான் ஸ்ரெயிக்குமே..... ஹனிமுனுக்கு ரேவிலேயே பணம் சம்பாதிக்கலாம், இதுவே நம்ம குடும்பத்துக்கும் ரெஸூக்கும் கடைசிச் சம்பந்தம்" என்று கூற ரவி, முத்து, கிரிஜா, சித்ரா தால்வரும் அடுத்த நான் குடிரைப் பந்தயத்தில் ஆறுராணர்கள், ரவி சொன்ன குடிரை மெலேயே பணம் கட்டப்பட்டது. குடிரையின் பெயர் சுபம். பந்தயம் ஆரம்பித்தது.

"சும் ஆன் சுபம் சும் ஆன் சுபம்" என்று தால்வரும் ஏகோபத்தில் கூலிக் கொண்டிருந்தனர்.

பந்தயத்தில் ஒழிக் கொண்டிருந்த சுபம், 'தன்னை யார் இவ்வளவு அன்பாகக் கூப்பிடுகிறார்கள்' என்று இவர்கள் இருந்தபக்கம் பார்வையைச் செலுத்தினார்.

"சும் ஆன் சுபம்!" - தால்வரும் கூலி வலுத்தனர். இந்த அன்புக் குரலைத் தாங்க முடியாத சுபம், பந்தயப் பாளையை விட்டு, விலகி வேகமாக இவர்கள் இருந்த இடத்துக்கே வந்து சிந்தது!

1938ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் மாதம்

முப்பதாம் நாள்!

!" இரவு எட்டு மணி இருக்கும். தியூஜோலி மாவிலத்தில் - அமெரிக்க ஹக்கிங் தாசேனில் உள்ளது - உள்ள தமது வீட்டில் ஜோமார் ரீட்டர் என்பவர் உணவுண்ட பிஸ் வாடுவோமி நாடகம் பூண்டைக் கேட்டு ரசப்பதற்காக வாடுவோமிப் பெட்டியை இயக்கினார். அவர் மட்டுமல்ல; அவரைப் போன்ற மச்சக் கணக்கான அமெரிக்கர்கள் அன்றிரவு நடக்க விரும்பும் விண்வெளி மெர்க்குரி இயைபுடன் தயாரித்து அளிக்கும் "உலகப் போர்" என்ற நாடகத்தைக் கேட்பதற்குத் தயவுவாகத் துடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

சரியாக எட்டு மணி இரண்டு நிமிடங்கள் ஆனதும் எச். ஜி. வெல்ஸ் எழுதிய "உலகப் போர்" நாடகம் ஆரம்பமாயிற்று. நாடகத்தின் முதல் காட்சியில் பேராசிரியர் ஸ்பாரல் என்பவர் செய்வாய்க் கிரகத்தில் ஏதோ சில வெடிப்புகள் இன்றிரவு நிகழ்ந்து

அந்த அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து வாடுவோமி யில் ஒரு கூக்குரல் கேட்டது. வாரோ நூறு நூற்றைம்பது நபர்கள் ஒரே நேரத்தில் "வழியை விட்டு விடுங்கள். நாங்கள் அந்த விண்வெளி விசித்திரத்தை உடனே மார்க்க வேண்டும்" என்று கூச்சமிடுவதும் அதைத் தொடர்ந்து போலீஸ்காரர்கள் கூட்டத் தினரை அடக்க முரட்டுத்தனமாக உத்தரவுகளை இடுவதும் கேட்டது.

வாடுவோமிப் பெட்டியருடே உட்கார்ந்திருந்த ஜோமார் ரீட்டருக்குத் தாம் கேட்பது வாடுவோமி நாடகமா அல்லது ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியின் ஒளிப்பதிவா என்று தீர்மானிக்க முடியாமல் ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. அவருக்கு மட்டுமல்ல; மச்சக் கணக்கான வாடுவோமி நாடக ரசிகர்களுக்கும் அப்பொழுது அப்படித்தான் இருந்தது.

திடீரென வானிலிருந்து நகரிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள சிற்றூர்களிலும் மின்சாரம் தின்று விட்டே குழப்பம் மேலும் அதிகரித்தது.

வாடுவோமி விபரீதம்

அ. இராமசுவர

கொண்டிருப்பதாகவும் அவை விண்வெளித் துறையில் உள்ளது என்றும் கூறினார். அவர் கூறியிருந்ததும் சில நிமிடங்கள் பின்னணி இடைவிட்டது. அது முடிந்ததும் பேராசிரியர் பியர்மன் என்ற புது பெற்ற விண்வெளி ஆராய்ச்சியாளர் பீரில்லெட்டி நகரில் - தியூஜோலிக்கு அருகில் உள்ளது - பயங்கர பூகம்பம் சில நிமிடங்களுக்கு முன்பு நிகழ்ந்ததாகவும் அதற்குப் சேய்வாய்க் கிரகத்தில் உள்ள துருவப்புள்ளிகளும் அதை சம்பந்தம் உண்டு என்றும் அறிவித்தார்.

சில நிமிடங்கள் வாடுவோமியில் மயான அமைதி நிலையது. திடீரென வாடுவோமியில் ஒரு குரல் பயங்கரமாக ஒலித்தது.

"தியூஜோலிக்குப் பதினெரு மைல்கள் தொலைவில் உள்ள குரோவான்ஸ் மில் என்ற சிற்றூரில் விண்வெளியிலிருந்து முப்பது கணக்கள் விட்டமுள்ள பிரம்மாண்டமான, எண்ணெவென்று சொல்ல முடியாத ஒரு விசித்திரப் பொருள் இறங்கியது" என்று ஒருவர் அறிவித்தார்.

வாடுவோமியில் அச்சமயத்தில் பேராசிரியர் பியர்மனும், கார்ல் பீயிப்ஸ் என்ற விண்வெளி நிபுணரும் "அவ் விசித்திர விண்வெளி ஐந்து" எதாக இருக்கக் கூடும் என்று விவாதித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களுடைய விவாதத்தை இடைமறித்து ஒரு குரல் பரபரப்புடன் ஒலித்தது.

"அந்த விண்வெளி ஐந்து தன் தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. அதனுடைய கண்கள் இரண்டும் நெருப்புக் கோளங்கள் போன்றோன்களின்தான். அதன் அருகில் போலீஸ்காரர் வாட்டனை நெருங்குகிறார். கடவுளோ! அப்பொழுது வாட்டனின் முகத்தில் நெருப்புத் தீவாயை அள்ளி வீசுகிறது. வாட்டனை இருக்க இடத்திலே இப்பொழுது எய்யப்பட்டான் இருக்கிறது."

அவ்வுறிவிப்பைத் தொடர்ந்து வாடுவோமியில் அபாயச் சங்குடன் முழங்கும் ஒலிகளும் மக்கள் பயத்துக் கூக்குரல் இட்டுக்கொண்டு அங்குமிங்கும் ஒடும் சத்தமும் கேட்டன.

“நீதான் அப்பாலாம்
நான்தான் அம்மாவாம்...”

விஞ்ஞானத்தின் வித்தை சந்திர மண்ட-
லம்வரை எட்டியது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

அது பொம்மை உலகில்

நிகழ்ந்தியுள்ள அற்புதங்-
கள் எத்தனை தெரியுமா?

ஒரு பொம்மை இருக்-
கிறது; அனாதைக் கையில்

தூக்கினால், “அம்மா”

என்று அழைக்கும்.

முத்தம் கொடுக்கும்;

கண்ணீர் பெருக்கி அழும்; மூன்று நிவொ

மீட்டர்வரை நடக்கும்; பால் குடிக்கும்;

கையிலுள்ள சிறு பத்தை எறியும்; உடை

டைப் பிதுக்கி “அம்ம” காட்டும்.

ஆதாரம்: ஜெர்மன் நியூஸ் வீக்கி
விவியாட வீரும்புபவர்: சிவசக்தி

அவை முடிந்த பின் திடீரென ஓர் அறி-
விப்பு: “நியூஜெர்ஸி மாநிலத்தின் ராஜ்யவத்-
தளபதி பிரிசோடியர் ஜெனரல் மாண்ட்-
கோமரி ஸ்பித் போகிறேன், தலைமை கட்டுக்-
கடங்காமல் போகவே நான் ராஜ்யவத்-
சட்டத்தைப் பிரேரணைப்படுத்தியுள்ளேன்.
இதுவரை செய்வால் மனிதர்களுக்கு நற்பது
தயாரின் பணியாகிவிட்டனர். பொதுமக்கள்
எச்சரிக்கையாக இருக்கும்படி கோரப்படு-
கிறார்கள்.”

அவ்வளவுதான். தாங்கள் இதுவரை
கேட்டதெல்லாம் எச். ஜி. வெய்லின் எழுதிய
“உலகப் போர்” என்ற கதையின் நாடகம்
என்பதையே இத்தகை மக்கள் மறந்து
விட்டனர். நியூமாகவே செய்வால் மனி-
தர்கள் அமெரிக்காவின் மீது படையெடுத்து
விட்டதாகவே அவர்கள் கருதினர்.

வானொலி நாடகத்தைக் கேட்டுக்கொண்-
டிருந்த தூற்றுக் கண்களான அமெரிக்க
வீரர்கள் உடனே தங்கள் தலைமைக் காசி
யாலவத்துக்குத் தொலைபேசி மூலம் தாங்கள்
எங்கு எப்படிப் போகிற வேண்டும் என்று
வினவத் தொடங்கினர். அந்த மாநிலத்தில்
உள்ள மருத்துவர்களும் தாதுவர்களும் முத-
லதலையிப் பெட்டிகள் சமைத் ஆம்புலன்ஸ்
வண்டிகளில் ஏறிப் போர்க்களத்தை நோக்கிப்
புறப்படைவாணர்கள்; செய்வால் மனிதர்-
களுக்கும் அமெரிக்கர்களுக்கும் தடைபெறும்
புத்தத்தில் முதலதலையிச் சிவக்கை செயல்!

இதற்கிடையில் வானொலியில் அமெரிக்க
துகிலை நாடுகளின் உள்தாட்டுக் காரியதரிசி,
தாட்டிய் தலைமை பயங்கரமாக இருப்ப

தாக அறிவிக்கவே தாங்கள்
கேட்பது வெறும் நாடகம்
தான் என்று தம்பியிருந்த
சிய ஆபிரிக்கைக்கான அமெ-
ரிக்கர்கள் நியூமாகவே அமெ-
ரிக்கா மீது செய்வாய்க்கிரக-
வா சிகள் படையெடுத்து
விட்டதாகக் கருதினர். அதன்
பலனாகக் குழப்பம், திவில்,
அச்சம், மயக்கம் முதலிய
உணர்ச்சிகள் நியூஜெர்ஸி
மாநிலத்தில் தாண்டலுமரூ-
பூர்ப்பித்தன. நாடெங்கிலு
முள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன்
களில் உள்ள டெலிபோன்கள்
கண்கண்டவென முழங்கிச்
கொண்டிருந்தன. அமெரிக்க
கர்களுக்குத் திடீரெனப் பைத்
தியம்தாம்பிடித்துவிட்டபோ-
ளன்று போலீஸ்காரர்களுக்கு
துக் குழப்பமாக இருந்தது.

சரியாக ஒன்பது மணிக்கு
நாடகம் முடிந்ததும் நியூ
ஜெர்ஸி மாநிலப் போலீஸ்
அதிகாரிகள் லாஜெயி நிலை-
யத்தை நோக்கி விரைந்தனர்.
அங்கு அவர்கள் நாடகத்தில்
நடித்தவர்களையும் தயாரித்து
டைரக்ட் செய்தவர்களையும்
பிடித்து விளரித்தனர்.

வட்டக்கணக்கான மக்களைக் குழப்பத்தில்
ஆழ்த்தியதற்காக நாடகத்தின் டைரக்டரின்
மீது வழக்குப் போடப் போவதாக அச்-
சைத்தினர். ஆனால் அவரோ சிறிதும் அச்-
சமின்றி, “நான்தான் நாடக ஆரம்பத்தி-
வெயை மெர்க்குரி விண்வெளித் திரையிட்-
டர்ஸ் அளிக்கும் எச். ஜி. வெய்லின் “உலகப்
போர்” என்ற நாடகம் இப்போது தொடங்-
கும்” என்று அறிவித்திருந்தேனோ! ஆதலால்
நீங்கள் எங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.
சட்டப்படி!” என்றார்.

அமெரிக்க ஆகாசவானியில் ஒரு புரட்சி
வெய்யை திகழ்த்திவிட்ட அந்த நாடகத்தின்
டைரக்டர் யார் தெரியுமா?

அவர்தான் ஹாமிலட்டியல், திரைப்பட
தெய்வாக்கத்தில் ஒரு மேதைவானக் கருதப்
படும் நடிவர். ஆர்னை வெய்லர் அப்பொழுது
அவருக்கு வயது இருபத்தேழு! முன்பகத்தில்
அவருடைய படத்தைத்தான் காண்கிறீர்கள்.

டாக்டரான காரணம்

காளஞ்சென்ற டாக்டர் ஆல்பர்ட்
கைவட்சியிடம் அவர் மருத்துவத்
தொழில் மேற்கொண்ட காரணத்தைப்
பற்றிக் கேட்டபோது அப்பொழுது
புன்முறுவலித்துக் கொண்டே பின்வரு
மாறு கூறினார்:

“எனப் பேசாமல் செய்கக்கூடிய ஒரு
வெய்ல வேண்டும் என்று தேடிப்போத்
தேன். கடைசியில் இது கிடைத்தது.”

— டாக்டர் ரமேசாரன் (நவம்பர் 1949)

கல்கி

ஜனவரி
14
இதழில்

கொத்தமங்கலம் சுப்பு

பொன்னிவனத்துப்
பூங்குமரல்

மகாபாரதம் ராஜாஜி

வாஸந்த மாமா
எழுதும்

மற்றும்—

குறு நாவல்:
தரு வறியில் ஒரு ரயில்
— ஸ்ரீ வேணுகோடாலன்

ஒநாய்க்
கோட்டை

புதிய அம்சங்கள்:
கலைப்பாடல் சர்க்கரைகள்
அட்டைப் அப்பாசாமி!
விக்கையாட்டில் விராங்கனைகள்
ஒருமைப்பாடு விடு

சித்திரத்
தொடர் கதை

விஞ்ஞானக் கட்டுரை:
அணுவின் இரகசியம்

ஸ்தம்பம் பவுடர் • ஸ்டீனா • கன் டை • குய்டுமம்

கவலுக்குள் நாம்

வெள்ளி விழா
இரண்டாண்டு
பரிசு
நாவல்

அத்தியாயம் 51

கண்ணீரில் கரைந்தார்

4து நிமிஷ ரயிலேயே திசைத்திசு மக்கள் மொய்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ரங்கமணியும் திகழ்தரும் வண்டியை விட்டு இதற்கு நேரே பிரயாணிகள் தங்கும் அறைக்குச் சென்றார்கள். ரயிலேயே திசைத்திசைத் சென்ற பிரயாணிகள் தங்கும் அறை ஒன்றை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டார்கள். பனிக் காலமாகையால் குளிர்ப்பனிக் காலமாகையே இருந்தது. வானத்தில் மணி பத்தாவியும் பனி நீங்கிய பனியில்.

ரங்கமணியை அறையில் விட்டு விட்டுத் திகழ்தர் பிரயாணிகளுக்கு விளையுந்தார். மகாத்மாவை ரங்கமணி சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதான் சென்றிருந்தார்.

ரங்கமணி பரபரப்படைந்திருந்தான். மகாத்மாவைச் சந்திக்கப் போகிறேன் என்ற எண்ணம் அவன் உள்ளத்தில்

ர.ச. நல்லவருமான்

குறுகுறுப்பை மூட்டியது. பதிலுக்கு
 ஆங்கிலேயர்க்கு முன் ஒரு நாள் இரவு
 மகாத்மாவைச் சந்தித்த சய்யகர்
 நிலையில் கழன்றது. வெட்டியைத்
 திறந்து பார்த்தான். உன்னை நத்தச்
 சிறுவன் பத்திரமா விடுத்தது. அதை
 எடுத்து உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்
 தான். மகாத்மாவைப் பார்த்ததும்
 மூதலில் சிறுவனையத்தான் அவரிடம்

கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு
 செய்து கொண்டான்.

"ஓ... தாங்கள் தெரிந்தவரா?"
 என்று தலித்தின் பாதிரி வேட்கும்
 குரலில் கேட்டுக்கொண்ட பக்கம் நிரும்
 மிருக்கப்பட்டான்.

காசலில் ஓர் இளைஞன் நின்ற கொண்
 டிருந்தான். சிறுவனைப் பொய்மையைச்
 உணரப் பைக்குள் போட்டுவிட்டு,

"உள்ளே வாருங்களேன்" என்று ரங்கமணி, தலித்தியில், அந்த இளைஞன் உள்ளே வந்து நாதகாவியில் அமர்ந்து கொண்டான்.

"இந்துதான். இது ஒருவர் எனக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தது" என்று ரங்கமணி,

"எங்கிருந்து வருகிறீர்களோ?" - அந்த வாலிபன் கேட்டான்.

"தமிழ் நாட்டிலிருந்து."

"ரொம்ப சந்தோஷம், என் பெயர் விதாயகராய். வியாபாரம் சம்பந்தமாக வந்திருக்கிறேன்" என்று இளைஞன்.

"என் பெயர் ரங்கமணி" என்று ரங்கமணி.

"தங்கனிடம் கொஞ்சம் எண்ணெய் இருக்குமா?" - விதாயகராய் கேட்டான்.

"என்ன எண்ணெய்?"

"எதுவாக இருந்தாலும் சரிதான்."

"தெய்கராய் எண்ணெய் போதுமா?"

"போதுமே."

ரங்கமணி தேங்காய் எண்ணெய் பாட்டில் எடுத்துக் கொடுத்தான். தில்லிக் குளிரில் தேங்காய் எண்ணெய் கரைத்து கட்டியாக இருந்தது.

"என்ன வேலையாக இங்கு வந்திருக்கிறீர்களோ?" என்று விதாயகராய் எண்ணெயை வாங்கிக் கொண்டே கேட்டான்.

"மகாத்மாவைச் சந்திக்க வந்திருக்கிறேன்" என்று ரங்கமணி சொன்னதும் விதாயகராய், துள்ளிக் குதித்தான்.

"ஆ...! பாபுஜியைச் சந்திக்கலா? என்ன விஷயம்?" என்று ஆர்வத்தோடு கேட்டான்.

"சும்மாதான்... அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசை."

"இந்த அறையில் தனியாக இருக்கிறீர்களே, என் அறைக்கு வாரூங்களேன், பேசிக் கொண்டிருக்கலாம்" என்று அழைத்தான் விதாயகராய்.

பொழுது போகாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த ரங்கமணி உடனே விதாயகராவோடு புறப்பட்டு விட்டான். பக்கத்து அறையில்தான் விதாயகராய் தங்கி யிருந்தான். அந்த அறைக்குள் நுழைந்தபோது, உள்ளே இன்னொரு வாலிபன் சோபாவில் சாய்ந்தபடி ஏதோ செய்து கொண்டிருந்தான். அறைக் கதவு திறக்கப்படும் சத்தம் கேட்டதும் அவன் எதையோ பரபரப்புடன் தலையணைக்கு அடியில் ஒளித்து வைத்ததை ரங்கமணி கவனித்தான். பக்கத்தில் சென்றதும் தலையணைக்குள்விருந்த பொருளின் ஒரு பகுதி மறைக்கப்

படாமல் வெளியே துருத்திக் கொண்டு இருந்ததைக் கண்டதும் துணுக்குற்றான். அது ஒரு கைத்துப்பாக்கி.

அதைக் கண்டதும் ரங்கமணியின் உடல் சிலிர்த்தது. அதையே வெறிக்கப் பார்த்தான்.

"இவர் நாராயண ராய். என் உட்பாணி" என்று அறைக்குள்ளிருந்த வாலிபன் ரங்கமணிக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான் விதாயகராய்.

இவர்களைக் கண்டதும் பரபரப்புடன் எழுந்து நின்றான், நாராயண ராய், ரங்கமணியை உற்றுப் பார்த்தான்.

"இவர் பெயர் ரங்கமணி. தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறார். காத்தி ஜியைப் பார்க்க வந்திருக்கிறாராம்" என்று விதாயகராய்.

இதைக் கேட்டு நாராயண ராய் பரபரப்படைந்தான். "அப்படியா... உட்காருங்கள்" என்று ரங்கமணிக்கு ஒரு நாற்காலியைச் சுட்டிக் காட்டினான்.

"ஏன் இந்தத் துப்பாக்கி?" - ரங்கமணி வெறுப்புடன் முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டே கேட்டான். அப்போதுதான் தலையணைக்கு அடியில் நுழைந்த துப்பாக்கி வெளியே சிறிது நீட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தான், நாராயண ராய்.

"தற்காப்புக்காகத்தான். தாங்கள் வியாபார விஷயமாகப் பல இடங்களில் இரியோம். அதற்காகத்தான் துப்பாக்கி வைச்சென்ன் வாங்கி யிருக்கிறேன். டில்லியில் எத்தச் சமயத்தில் பணத்தைக் கொண்டு வடிப்பார்கள் என்று தெரியாது. அதுவும் இரவு வேளைகளில் ஆயுதம் இல்லாமல், பணத்தோடு நடமாடுவது ஆபத்தாகத்தான்" என்று கூறிவிட்டுத் தலையணைக்கு அடியிலிருந்த துப்பாக்கியை எடுத்துச் சத்தம் செய்யத் தொடங்கி விட்டான், நாராயண ராய், பிறகு கேட்டான்:

"பாபுஜியை எப்போது சந்திக்கப் போகிறீர்கள்?"

"நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. என் நண்பர் ஒருவர் இது விஷயமாகத் தெரிந்து வரப் போயிருக்கிறார்" என்று ரங்கமணி.

"காத்திஜியை நேரில் சந்திக்க எங்களுக்கு வேறு நாட்களாக ஆசை. நீங்கள் போகும்போது எங்களையும் அழைத்துப் போக முடியுமா?" என்று கேட்டான், விதாயகராய்.

"அது பற்றி எனக்குத் தெரியாது. என் நண்பர் வந்ததும் கேட்டுச் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் என்னோடு வருவதில் எத்தச் சங்கடமும் இராது என்று நினைக்கிறேன்."

இதோ :
மாஜிக்

சுத்திக்கும் மூலக்கூறு

கண்ணுக்கு வெண்மை கருத்துக்குப் புதுமை

ஆம், மாஜிக் எல்லாவிடங்களிலும் தான், அதன் அபரிமித வெண்மைக்குள் ஆற்றல் வெளிப்பாடு துணிவோடு புதியன போல் வெளுக்கிறது. அதன் ஓய்வை பண்போடு துணிதலோடு ஒப்புகிறது. மாஜிக் வஸ்துப் துளாவதில் இதைக் காட்டுகிறது. உங்கள் அழுக்குகளை நீரோடு களைகிறது. விட்டுச் செல்லுவதை உயர்மானத்திலும் சீக்களம் உள்வாங்குகிறது செய்கிறது. பருத்தியை, பட்டு, அல்லாவிடு, டோரோ, ஏன் அம் பரிசுத் துணிகளையும் கூட மாஜிக் குடை சலவை செய்பது உம், மாஜிக் ஒரு மீர்கை பிடுக சலவைத் தூள்!

மாஜிக் வெண்மை, மாஜிக் மெருகு, மாஜிக் புதுமை!

டாடா
தயாரிப்பு

CHM-10-123-7M

କଣ୍ଠିଆ ?

ജലതോஷമാ ?

புத்து சக்திமிக்க மருந்துகள் சேர்ந்தது

அமிர்தாஞ்சனம்

உங்களுக்கது உடனடி நிவாரணம் அளிக்கிறது.

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கோட்டை அருகே உள்ள
புத்தேர்வாடி கோட்டை இப்போதுள்ள திருவள்ளூர் மாவட்ட
இருந்த பண்டைய நகரமாகும். அப்போது இங்கே
பெரிய கோட்டை இருந்ததாகும். இப்போது இங்கே
பெரிய கோட்டை இருந்ததாகும்.

മലയാളത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്ന 'മലയാളം' എന്ന പദം 'മല' എന്ന പദത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചതാണ്. 'മല' എന്ന പദം 'മല' എന്ന പദത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ചതാണ്.

[illegible]

தமிழக அரசு தனது உரிமைகளைப் பறித்ததால் அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

தமிழக அரசு
மேலாட்சி, கல்வி, உயர்தர
மனித வள அமைச்சு
தமிழக அரசு

المجلس الأعلى للدراسات والبحوث

[illegible]

"எங்கேயும் நீங்கள் அழைத்துச் சென்றால் அந்த உதவியை நாங்கள் ஒரு நாளும் மறக்க மாட்டோம்" என்று, நாராயண ராவ் துப்பாக்கியைத் துடைத்துக் கொண்டே, பிறகு, தேங்காய் எண்ணெய் பாட்டிலை விநாயக ராஸிடமிருந்து வாங்கித் தீக்கூச்செய்யப் பற்ற வைத்துத் தீயில் பாட்டிலைச் சிறிது கட்ட வைத்தான். இறுதி யிருந்த எண்ணெய் இளகியதும் சில பாகங்களில் சில சொட்டுக்களை விட்டுத் துப்பாக்கியைச் சோதித்துப் பார்த்தான். பிறகு ரங்கமணியிடம் திரும்பி, "பாபுஜிக்கு வரவர முஸ்லிம்கள் மீதுதான் பற்று அதிகமா கிறது இல்லையா?" என்று ரங்கமணியிடம் கேட்டான்.

"விற்பாண்மையோரிடம் அக்கறை காட்டுகிறார்" என்றான் ரங்கமணி.

"அளவுக்கு மீறித்தான் அக்கறை காட்டுகிறார்" என்று ஏரிச்சதுட்டி குறுக்கிட்டுச் சொன்னார் விநாயகராவ்.

"மகாத்மாவின் செயல்களையோ, எண்ணெய்களையோ கண்ணிட்டுப் பார்த்தும் நிறைம நமக்குப் போதாது. அதற்குள்ள அக்கறையும் நமக்கு ஏது?" என்றான் ரங்கமணி.

"ஆமாம், நீங்கள் சொல்வதும் சரிதான். இருந்தாலும் முஸ்லிம்களின் பக்கமே ஒருதலைப்பட்சமாகப் பாபுஜி பேசும்போது நமக்குச் சங்கடமாகத் தான் இருக்கிறது" என்றான், நாராயணராவ் சிரித்துக் கொண்டே.

திடீரென்று எகத் துப்பாக்கியில் ஏதோ கோளாறு இருப்பது தெரிந்தது. அதை விநாயகராவிடம் நீட்டி, "சரியாக வேலை செய்வதில்லையே?" என்றான், துப்பாக்கியை வாங்கி விநாயகராவ் சொகுத்துப் பார்த்தான்.

"ஆமாம்... சரியாக இல்லையே, என்ன செய்வது?" என்றான் பர பரப்புவன்.

"என், என்ன கோளாறு? இப்படிக் கொடுக்கன்" என்று அகையை நீட்டினான், ரங்கமணி. துப்பாக்கியை ரங்கமணியிடம் கொடுத்தான் விநாயகராவ். துப்பாக்கியைச் சோதித்துப் பார்த்துவிட்டு, "ஒன்றுமில்லை, நுதி னைப் பக்கம் கொஞ்சம் கழன்நிக்கு கிறது. ஸ்கூல் டிரைவர் இருக்கிறதா?"

நம்ம பையன் தானாங்க! ஸ்கூல் முயற்சி தானே! போகப் போகப் புரிஞ்சும் பாணங்க.

என்று கேட்டான், ரங்கமணி. நாராயண ராவ் ஒரு பெட்டியைத் திறந்து ஸ்கூல் டிரைவரை எடுத்துக் கொடுத்தான். சிறிது நேரத்தில் துப்பாக்கியைப் பழுது பார்த்து நாராயண ராஸிடம் கொடுத்தான் ரங்கமணி. துப்பாக்கியைச் சோதித்துப் பார்த்து விட்டு, "பேஷ், சரியாகி விட்டதே! உங்களுக்குத் துப்பாக்கியிலும் பழக்க முண்டு போலிருக்கிறது!" என்று விவரம் கூறினார் நாராயணராவ்.

"அந்தப் பாவத்திலும் ஒரு காலத்தில் ழுந்தி யிருத்தேன். அதற்கெல்லாம் பிராயச்சித்தம் தேடத்தான் இப்போது திரும்பினேன்" என்றான் ரங்கமணி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டே.

அப்போது வாகம் பக்கத்தில் தீக்கிதர், அவனைக் கப்பிடும் குரல் கேட்கவே வாகை நோக்கி யிளரத்தான்.

"எங்களை பற்றது விடாதீர்கள். பாபுஜியிடம் எங்கேயும் அழைத்துச் செல்லுங்கள்" என்றான் விநாயகராவ். "சுகட்டும், கேட்டில் சொல்லி, நேன்" என்று கூறிவிட்டு அந்த அறைவை விட்டு வெளியே வந்தான், ரங்கமணி.

"என்ன, அதற்குள் சிபேகம் பிடித்து விட்டாயா?" என்றார் தீக்கிதர்.

"நான் பிடிக்கவில்லை. அவர்கள் தான் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள்" என்றான் ரங்கமணி, சிரித்

துக்கொண்டு, பிறகு, "காத்திலியை எப்போது சந்திக்கலாம்?" என்று ஆவலோடு கேட்டான்.

"பிரவா மானிகையில் கூட்டம் அதிகமா விருக்கிறது. உன்னை சென்று காத்திலியைப் பார்க்க முடியவில்லை. மத்தியாளம் போய்ப் பார்க்கிறேன்" என்று திகில்தர்.

"நாம் போகும்போது பக்கத்து அறையில் இருப்பவர்களையும் அழைத்துப் போகலாமா?"

"தமக்கே எப்போது பேட்டி கிடைக்கும் என்று தெரியவில்லை. இங்கு அவர்களையும் அழைத்துப் போகலா? வேடிக்கைதான்."

"காத்திலியைச் சந்திக்க அவர்களுக்கு அவை கடத்த ஆணை. முடித்தால் அழைத்துக் கொண்டு போவோமே."

"சரி பார்க்கலாம். சாப்பிட்டுவிட்டு மத்தியாளம் பிரவா மானிகைக்குப் போய்ப் பார்த்து வருகிறேன். பக்கத்து அறைக்காரர்களையும் தவிராக இருக்கச் சொல். நான் வந்ததும் உடனே புறப்பட்டு விடலாம்" என்றார் திகில்தர்.

இருவரும் சாப்பிடுவதற்காகப் பக்கத்தில் இருந்த தோட்டில் நோக்கிச் சென்றார்கள்.

ஃ ஃ ஃ

மீண்டும் தாவரை மணி வரை ரங்கமணி, தன் அறையில் திகில்தருக்காகக் காத்துக் கிடந்தான். பக்கத்து அறை நண்பர்கள் தாது மணி வரை அவனோடு பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"நேரமாகி விட்டால் பாபுலியைச் சந்திக்க முடியாது. பிரார்த்தனைக் கூட்டத்துக்குப் போய்விடுவார். உங்கள் நண்பரை இன்னும் காணவில்லையே?" என்று பொறுமை இழந்து கேட்டான் விநாயகராய்.

"தெரிய வில்லையே... ஒருவேளை தான்தான் காத்திலியைச் சந்திக்க முடியுமோ என்னவோ?" என்றான், ரங்கமணி, சத்தெகத்துடன்.

"நாங்கள் இன்று இரவே ஊருக்குத் திரும்ப வேண்டுமே... பரவாவில்லை. இன்னொரு முறை திவிக்கு வந்தால், காத்திலியைச் சந்தித்துக் கொள்ளலாம்" என்றான் நாராயணராய்.

நான்கு மணிக்கு அந்த இரு தம்பர்களும் தங்கள் அறையைப் பூட்டி விட்டு வராததாவுக்கு வந்தார்கள்.

"எங்களுக்கு வேறு அவசர வேலை இருக்கிறது. இரவே ஊருக்குப் புறப்படவேண்டும். அதற்குள் இங்கு சில வேலைகளை முடிக்க வேண்டும். இரவுதாம் சந்திக்கலாம்" என்று கூறிவிட்டு அவ்விருவரும் வெளியே சென்று விட்டார்கள்.

தனியே இருந்த ரங்கமணி பொறுமை இழந்து தவித்தான். பேச்சுக் துணுக்குக்கூட ஆள் இல்லை. காத்திலியைச் சந்திக்க வேண்டும் என்ற துடிப்பு ஒருபுறம் அவனை அலைக்கழித்தது. புறநூல் பூனை மாழிநீ வராததானால் உயிர்க் கொண்டிருந்தான்.

நானே முக்கால் மணிக்குத் திகில்தர் வந்து சேர்ந்தார்.

"புறப்படு சீக்கிரம். உன்னை உடனே காத்திலி அழைத்து வரச் சொன்னார்" என்று துரிதப்படுத்தினார் திகில்தர். சிலையைப் பொம்மையை எடுத்துச் சட்டைப் பைக்குள் போட்டுக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

இருவரும் ஒரு வாடகைக் காரில் பிரவா மானிகையை நோக்கி விரைந்தார்கள். காரில் போகும்போது திகில்தர் சொன்னார்:

"காத்திலியை நான்கு மணிக்குத் தான் சந்தித்துப் பேச முடிந்தது. நீ வந்திருப்பதாகச் சொன்னதும் அவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? 'அவன் வருவான்' என்று தெரியும். விவகிச் சென்ற மகன் திரும்ப வந்து விட்டான்' பிறகு அங்கிருந்த கூட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டுச் சிறிது யோசித்தார். 'நாளைக்கு அழைத்து வாராக்களேன்' என்றார். நான் வெளியே புறப்பட்ட போது சர்தார் வல்பையப் பட்டேல் உன்னை வந்தார். வாசலுக்கு வந்து விட்ட என்னைக் காத்திலி கப்பிட்டார். 'நாளைக்குச் சந்திக்க முடியுமோ முடியாதோ? அவனை இப்போதே அழைத்து வாராக்கன்' என்றார். 'யாரை' என்று பட்டேல்கேட்டது என் காதில் விழுந்தது. அதற்குக் காத்திலி சிரித்துக்கொண்டே 'எ பிராடியுக் லன்' என்று கூறியதும் என்ருக்குத் தெனி வாக்க கேட்டது."

"நாம் போகும்போது யாராவது காத்திலியுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பார்களோ?" என்று கேட்டான் ரங்கமணி.

"இருந்தால் என்ன? மகாத்மாவைச் சந்தித்ததும் என்ன சொல்லப் போகிறது?" என்று கேட்டார் திகில்தர்.

"அவருடனேயே இருக்க என்னை அனுமதிக்கும்படி கேட்கப் போகிறேன்."

விருந்து பார்க்க ஆசை கொண்டான். முண்டியடித்துக் கொண்டு கூட்டத்தினுள் நுழைத்து காத்திலி வரும் பாதையில் போய் நின்று. தற்செயலாகப் பக்கத்தில் திரும்பினான்.

விநாயகராவ் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தான்!

“அடே! நீங்களும் இங்கு வந்து விட்டார்களா?” என்றான் ரங்கமணி வியப்புடன்.

“ஆமாம். இங்காவது பாபுஜியைப் பார்க்கவாமே என்று வந்தோம்.” என்றான் விநாயகராவ்.

“உங்களை நண்பர் எங்கே வரவில்லை?”

“வந்திருக்கிறேன். சற்றுத் தளவிலிருந்து வந்து நிற்பான். நீங்கள் காத்திலியைச் சந்திக்கவில்லையா?”

“அதற்குத்தான் அவசரமாகப் புறப்பட்டு வந்தேன். அதற்குள் காத்திலி பிரார்த்தனைக் கூட்டத்துக்குப் புறப்பட்டு விட்டார்” என்றான் ரங்கமணி வருத்தத்துடன்.

காத்திலி அவசரமாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார். வழக்கமாக வரும் நேரத்தை விட அன்று சற்றுக் காலதாமதமாகி விட்டதால் காத்திலி வேகமாக நடக்க முயன்றான்.

“பாபுஜி இன்று நேரம், கழித்து வருகிறார் போகிறார்களே” என்று விநாயகராவ் முணுமுணுத்தான்.

“உன்னைச் சந்திப்பதற்காகத்தான் காத்திலி வந்திருக்கிறார். அதனால்தான் இன்று அவருக்குக் கூட்டத்துக்கு நேரமாகிவிட்டது” என்று திஷ்டர் மெதுவாக ரங்கமணியிடம் சொன்னான்.

தன்னால் காத்திலி நேரம் கழித்து வர நேரிட்டு விட்டதே, என்று எண்ணி அங்கலாய்த்தான், ரங்கமணி.

“நாளைக் காலைக் காத்திலியைக் கட்டாயம் சந்தித்துவிட வேண்டும்” என்றான் திஷ்டர்.

அப்போது காத்திலி ரங்கமணி நின்று கொண்டிருந்த இடத்தைத் தெருவிட்டு விட்டார். அவர் ரங்கமணியைப் பக்கத்தில் வந்ததும்

ரங்கமணி கைகூப்பி வணங்கினான். காத்திலி புன்னகை தவழப் பதிலுக்கு வணங்கி விட்டு மேலே நடந்தார்.

பக்கத்தில் நின்ற விநாயகராவ் ஒரு அடி முன்னால் வந்து, காத்திலியிடம், “பாபுஜி, இன்று நேரமாகிவிட்டது போகிறார்களே” என்று கூறிக் கொண்டே கைகூப்பி வணங்கினான்.

“ஆமாம், நேரமாகிவிட்டது” என்று கூறிக்கொண்டே அவனைக் கடந்து செல்ல முயன்றார், காத்திலி.

அதே சமயம் விநாயகராவ் யாரும் எதிர்பாராத காரியத்தைச் செய்து விட்டான்!

திடீரென்று மடியில் மறைத்து வைத்திருந்த கைத் துப்பாக்கியை எடுத்துக் காத்திலியை மூன்று முறை சுட்டு விட்டான்.*

“ராம்...ராம்...” என்று கூறிக் கொண்டே காத்திலி கீழே சாய்ந்தார்.

“ஐயோ பாபுஜி...” என்று அவரிக் கொண்டே கீழே சாய்ந்து கொண்டிருந்த காத்திலியைத் தாங்களும், ரங்கமணி.

காத்திலியின் சண்கள் ஒரு கணம் ரங்கமணியைப் பார்த்தன. மறுகணம் மூடிக் கொண்டன. அவர் மார்பிலிருந்து இரத்தம் பொங்கி மண்ணில் பெருகியது. ரங்கமணியின் சண்களும் அந்த இரத்தத்தோடு கலந்தது. அவன் பையிலிருந்த நியோகநாதரின் சிறுவைப் போன்ற நழுவித் தலையில் விழுந்தது. விழுந்த சிறுவையைக் காத்திலியின் நெஞ்சிலிருந்து பொங்கிப் பெருகிய இரத்தம் மண்ணோடு சேர்த்து மூடி மறைத்து விட்டது.

புனித இரத்தத்துக்குள் சிறுவை மறைத்ததை உணராமலே ரங்கமணி

அழுது கொண்டு நின்றான்.

“ஏலீ, ஏலீ, மமர சபக்தானி?”—
என் கடவுளே,
என் கடவுளே,
ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?

—பாபின்

* காத்திலியைக் கொலை செய்த நாயாரம் கொட்கே என்பவன் டிசம்பரில் விநாயகராவ் என்று பாது பெயரில் தீர்தான். அவனுக்குத் துணையாக இருந்த ஆந்தே என்பவன், நாயாரன் ராக் என்று பாது பெயரில் உலகினான்.

மேரி பாப்பின்ஸ்

இந்தியாவில் பரிசாகத் திரை உலக மத்திரவாதி என்று அழைக்கப்படும் வாகுட் டிஸ்னியின் மிஸ்பும், கனிப்பும், பிரமிப்பும் திறைத்ததோர் இனிமையான படத்தை ஆனந்த நிரேபட்டரில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பிரபலமானதொரு கதை. 'மை கிபேர் மேடி', 'வவுண்ட் ஆஃப் மிஸ்சிக்' போன்ற பெற்றிப் படங்களின் அடிச்சுவட்டில் தவாரிக்கப்பட்ட படம் மேரி பாப்பின்ஸ். ஆனால் அளவகலி வின்றும் தனித்து நிற்கும் தகுதி உடையது. ஏனென்றும் இது

விந்தை மனிதர் வாகுட் டிஸ்னியின் தவாரிப்பு. இத்தக கதைவை நாடகமாக்கவும் டேவினியூவியல் நடத்தவும் திரைப்படம் எடுக்கவும் பலர் முயன்றும் அவர்கள் வாகுக்கும் உரிமையை வழங்காத இக்கதைவின் ஆசிரியை இதை வாகுட் டிஸ்னியுக்கு மட்டும் கொடுத்தார் என்றும் டிஸ்னியிடமும் அவர் தவாரிப்புக் கலிலும் அவருக்கிருந்த நம்பிக்கையைத்தான் காட்டுகிறது. ஆசிரியைவின் நம்பிக்கை விண் போகலிலும், மகிழ்ச்சி திறைந்த கதைவமைப்பைக் கொண்ட மேரி பாப்பின்ஸ் படத்தைக் காணும்போது காண்பவரின் உள்ளங்கள் கனிப்பில் துள்ளுகின்றன. அன்பு நிறைந்த, உற்சாகம் மிக்க 'நான்' லேண்டிங் வந்து இனிமையான குரலில் இசைக்கும் ஜுகி ஆண்ட்ரூஸ் நம் உள்ளத்தைக் கொன்றீர் கொண்டு விடுகிறார். அவரது பாதுகாப்பிலே வளரும் குழந்தை (நட்சத்திரம்)களான ஜேனும் மைக்கேலும் தான் எத்தனை அற்புதமாக நடத்திடுக்கிறார்கள்?

கண் உவரும் வணப்பு மிக்க இங்கிலாந்தின் கிராமப்புறக்

காட்சியிலே கணவுலக வாத்திரை செய்யும் கதாபாத்திரங்கள் 'கார்ட்டூன்' பாத்திரங்களோடு இணைந்து தொன்றும் அழகு அற்புதம். 'கார்ட்டூன்' காட்சிகளோடு திறுக் காட்சிகளையும் இணைத்து எடுத்திருக்கும் புதுமை வைக் கண்டு விவக்கிசோம். டிஸ்னியின் அற்புத ஆற்றலைக் கண்டு திணக்கிறோம். அப்போதே "இந்த மேதைவைய ஆண்டுவன் கிரஞ்சிவிவாகப் படைத்திருக்கக் கூடாதா? திரை உலகில் இன்னும் எத்தனையோ அற்புதங்களை நாம் கண்டு கலிக்கலாமே" என்ற ஏக்கமும் உண்டாகிறது.

ஆடல், பாடல், அதிசயம், மகிழ்ச்சி, வேடிக்கை இத்தனையும் திறைந்த படம் மேரி பாப்பின்ஸ். கண்ணுக்கு இனிவ வண்ணக் காட்சிகள், சித்தையைக் குளிர்ப்பிக்கும் உல்லாசப் பாடல்கள் கொண்டது பாப்பின்ஸ். குடும்பத்தோடு, எண்டு கலிக்கவேண்டிய படம்.

மணக்

கோலம்
வி.வி.ஜி

அத்தியாயம் 15

மூன்றாம் நாள் வழக்கம் போல் வேலைக்குச் சென்ற ஜானுவைக் காணோம். மணி ஏழு. எட்டு, ஒன்பது என்று ஓடிக்கொண்டே யிருந்தது... பாகிரதி அம்மாள், உள்ளூர்க்கும் வரசலுக்குமாக, மனம் பதைபதைக்க அலைந்து கொண்டே யிருந்தாள். பத்து மணிக்கு விடு திரும்பிய

சந்தானம் விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டதும் அடையாற்றுக்கு ஓடினாள். ஜானு அன்று ஆபீசுக்கே வரவில்லை என்ற தகவலைக் கொடுத்தார் சிதம்பரம்.

ஜானு ஏங்கே?

இந்தக் கேள்விதான் எல்லாருடைய மனத்திலும் பயங்கரமாக எழுந்தது.

விடு அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. இரவெல்லாம் சுதறி அழுத தாயாரை எப்படிச் சமாதானப்படுத்துவது என்று யாருக்கும் புரியவில்லை. தன் கோகத் தையும் புதைத்துவிட்டுச் சீதா என்ன வேல்வாமோ சொல்லிப் பார்த்தாள். 'ஜானுவைப் பற்றி நாம் எதுக்கும் கவலையே பட வேண்டாம், அவள் கண்டிப்பாகத் திரும்பி வந்துவிடுவாள்' என்று கமலா தைரியமுட்டினாள்.

அதிகாலை யில் சந்தானம் அடையாற்றுக்கு மறுபடியும் சென்று சிதம்பரத்தில் உதவியுடன் லட்சுமி அம்மானைச் சந்தித்தாள். அவளுக்கு ஜானு காணாமற் போனது ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஆனால், அதே சமயத்தில், ராஜாவும் சென்னை யில் இருக்கக் கூடும்

என்ற எண்ணமும் எழுவே. "ராஜா ஜானுவைப் பார்த்திருப்பான். அவர்கள் இரண்டு பேரும் பட்டணத்திலேதான் இருக்க வேண்டும்" என்று தனது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டான்.

சுமார் எட்டு மணிக்குத் திரும்பி வந்த அவ ணிடம் பாகிரதி, "என் பெண் உளிரோடு இருக்கிறாளோ என்னவோ சீக்கிரத்திலே போனிலே அறிவித்துவிடு...." என்றாள். போனீசுக்குத் தெரிந்தால் பத்திரிகைகளில் விஷயம் அடிபடும் என்று கமலா அந்த யோசனையை எதிர்த்தாள். குடும்பத்தின் மானம் குலையாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சீதா விரும்பினாள்.

யார் சொல்வதைக் கேட்பது என்று புரியாத சந்தானம், "மாமி - நீங்க இதைப் பற்றி ஒரு கவலையுற்படாதீர்கள்...." போனீஸ் தயவு 'இல்லாமலேயே ஜானுவைக் கண்டுபிடிக்க வாம்... நான் இப்போ வெளியே போய் விட்டு வருகிறேன்.....' என்ற சுகறிக் கிளம்பினாள்.

சந்தானம் பாகிய நினைவத்தை அடைந்தபோது மணி ஒன்பது.

அவன் சொன்ன சமாசாரத்தைக் கேட்டதும், அகிலாவு ம் ரவியும் அயர்ந்து போனார்கள்.

"ராஜா சென்னை யில்தான் நடமாடுகிறான் என்பது வெட்டவெளிச்சமாகத் தெரிகிறது" என்ற அகிலா, "இப்போதே நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டு பேரையும் இன்னிக்கு ராத்திரிக்குள்ளே பிடிச்சுக் கொடாம்" என்றாள்.

"பைத்தியம் மாதிரி உளருதே, அகிலா....." என்று கூறிய சந்தானம் ஆழ்ந்த யோசனையிலே மூழ்கியவகைப்

போல் உட்கார்த்திருத்த ரவியைப் பார்த்து "நேற்றுக் காலையிலே வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்ட ஜானு ஆபீஸை அண்டயவில்லை. அதாவது ஒன்பதரை அல்லது ஒன்பதே முக்காலினிருந்து அவளை யாரும் பார்க்கவில்லை...ஒன்று அவள் ராஜா இருக்கும் இடத்தை அறிந்து கொண்டு அவளைச் சந்திக்கச் சென்றிருப்பான்.... அல்லது அவன் அவளைச் சந்தித்து அழைத்துப் போய் இருப்பான்....." என்று முடித்தான்.

"இரண்டாவது சொன்னியே அது பானிபிள்...." என்ற ரவி. "இரண்டு பேரும் ஒருவரை ஒருவர் விரும்புகிறார்கள்னு சொன்னே, இல்லே?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்... ஆனால் ஜானுவுக்கு இப்போது அவளைப் பிடிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன்....."

"அப்படியானால் ஏன் அவளைக் காணோம்.....?" என்றான் அகிலா.

"அவன் பணத்தைத் திருடிவிட்டு ஓடியதால்தான் தன் அக்காவின் கவி யாணம் தடைப்பட்டுப் போய் விட்டது என்று ஜானு அவன் மீது ஆத்திரம் கொண்டிருக்கிறான்....."

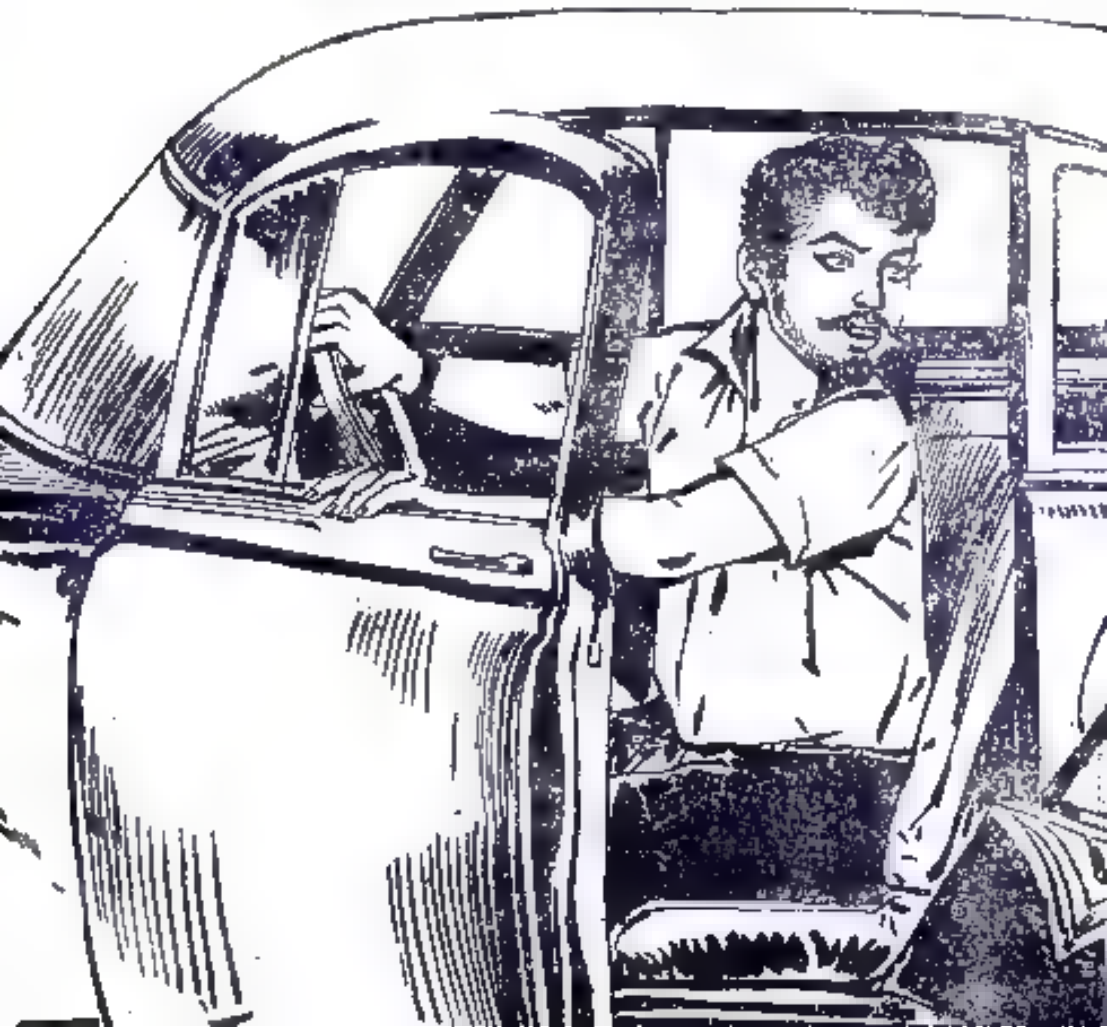
"ஆனால், சந்தானம், ஜானு அவளை வெறுத்து ஒதுக்கிவிடவில்லையே? ஏமாற்றம், ஆத்திரம் கோபம் எல்லாம் இருக்கலாம்.... ஆனால் அவன் மீது கொண்ட அன்போ அல்லது காதலோ குறையாமல் இருக்கலாமே?" என்றான் ரவி.

"உன்னை....."

"அப்படியானால், ராஜா அவளைச் சந்தித்து அழைத்துக் கொண்டுபோய் இருக்கலாம் அல்லவா?"

"ஒப்புக் கொள்கிறேன்" என்றான் சந்தானம்.

"மறுபடியும் பொன்னிலே இந்த வேட்கை வெலப்பெண்ணுதல் சொல்லி வைப்போம்.....!"

“தோ... தோ...!” என்ற ரவி.
 “அவியா, நீ ரொம்ப அவசரப்படு
 கிறாய். இந்தப் போவீனாம் ராஜா
 வைக் கண்டு பிடிக்க முடியும்தே.
 இத்தனை நாளா.... இப்போ நாம்
 கம்பளெய்ண்டு கொடுத்து அவர்கள்
 ஜாணுவையும் அவனையும் எங்காவது
 தேடிப் பிடித்தார்களானால் என்ன
 நடக்கும் தெரியுமா?” என்று கேட்
 டான்.

“தெரியாது!”

“அதெல்லதான் என்காச் சொக்வி
 விட்டாய்.... திருட்டுக்கு ஜானுவும்
 கடந்தை என்று அவனையும் காவலில்
 வைப்பார்கள், பாகிரடு மரமி அப்

புறம் தம்மைப் பந்திக் கேவலமாக
 தீண்டக் காட்டார்களா?”

“ரொம்ப கடுக்ட!” என்றான்
 சத்தானம்.

“அப்படி இரண்டு பேரும் சந்தித்
 துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம்
 தீண்டிதது சரிவா இருந்தாய், நிச்
 சயமா அவர்கள் தலைமறைவா இருந்து,
 கவிவாணத்தையும் பண்ணிக் கொள்ளு
 வார்கள்.....!” என்றான் அவியா.

“அந்த எண்ணத்துடன் தான்
 ராஜாவே வந்திருக்க வேண்டும்!”
 என்றான் சத்தானம்.

“ஜாணு அவனைக் கவிவாணம்
 பண்ணிக் கொள்வது நிச்சயம்து.

அதிலே அவளுக்குப் பரிபூரண ஆசை இருக்குன்னு, தான் கம்பெனியின்கடையே வாபஸ் வாங்கி விட்டேன்..... பாவம், அவள் கலியாணமானதும் ஆகாததுமா கணவனை தெய்வியப் பார்க்க வேண்டாம்.....!" என்று ரவி.

"அப்போ உன் பணம்?" - அகிலா.

"அதைப் பாகிரெலின் பெண் அறுபதிலிருள் என்றால் எனக்கு வசிலேசமும் வருத்தம் இருக்காது."

சத்தானம் ரவியைப் பார்த்தான். ஒன்றரை வட்டத்துக்கு மேலாகப் பறி கொடுத்தவன் எவ்வளவு நிதானத்துடன் தன்னுடைய நிபாக ஒலியைக் காட்டுகிறான்.

"ஜாஸு அவளை மணந்து கொள்ள ஆசைப்பட்டிருக்கலாம்.... ஆனால் இந்த மோசடிக்குப் பிறகு அவன் மனக் கண்டிப்பா மாறியிருக்கும்.....!" என்று சத்தானம்.

அகிலா ஏனாமாகச் சிரித்தான். "ஒருத்தி உண்மையாகவே ஒருவனை விடும்பி விட்டான் என்றால், அவனுடைய மற்ற குணங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கவே மாட்டான். அவன் கொலை காரனாக மாறினாக்கூட, அவன் மீதுள்ள அன்பும் காதலும் அந்தப் பெண்ணுக்குக் குறையாது.... இது பெண் மனத்தின் பிடிவாத குணம்.... ஏன், ஒரு குறைபாடும் கூட.....!"

"எனக்கு இந்த மனோதத்துவம் தெரியாது.....!" என்று சத்தானம் சிரித்தான். பிறகு, "ரவி, முடியுமா என்ன சொல்லுகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குப் பேசாமல் இருப்போம்.... ஜாஸுயின் அம்மாவுக்கு வேண்டியபடி ஆறுதல் சொல்லு.... இதுக்கு இப்போ விளம்பரம் கொடுத்தால், பாவம், அவனுடைய பெற்ற மனக் இடிதூசு போய்விடும்.... தன்னுடைய மற்ற, ரெண்டு பெண் களுக்குக் கலியாணமே ஆகாதோ என்று அவன் மாய்ந்து போவான்!" என்று சொல்லிவிட்டு ரவி எழுந்தான்.

கூடவே எழுந்த சத்தானம், "இரண்டு நாட்கள் முன்னாலே, அதாவது நீ வந்து விட்டுப் போன மறு நாள் ஜாஸு என்னிடம் என்ன கேட்டான் தெரியுமா?" என்று ஆரம்பித்தான்.

"என்ன?"

"ராஜா அகப்பட்டுக் கொண்டு, இறந்து போன பணம் நிறும்பக் கிடைச்சால் ரவி சீதாஸைக் கல்வாணம் செய்து கொள்ளுவானா என்று கேட்டான்!"

"அப்படியா?" என்று ஆச்சரியத்துடன் பார்த்த ரவி. "நீ என்ன பதில் சொன்னாய்?" என்று வினவினான்.

"என்ன பதிலைச் சொன்னாய் அவளுக்குத் திருப்தி இருக்குமோ, எந்தப் பதில் உண்மையாகவும் இருக்குமோ, அதைச் சொன்னேன்!"

"அதாவது?"

"நீ கண்டிப்பாய்ச் சீதாவுக்கு மாலை வீடுவாய் என்று.....!"

"இப்போ எனக்கு எவ்வாய் புரியாது!" என்று அகிலா.

"என்ன?" - என்று ரவி.

"ஜாஸுவே ராஜாஸைப் பிடிக்கக் கிளம்பியிருக்கிறான்.... அக்காவைக்காகப் போலீஸ் வேலைகளை அவன் இறங்கி யிருக்கிறான்!"

"பிதற்றிடு!" என்ற ரவி. "அப்படியானால், சத்தானம், நாம் இன்னும் ஒரு வாரத்துக்கு எந்தவித நடவடிக்கை யும் எடுக்கக் கூடாது..... இந்த ஒரு வாரத்துக்கு ஜாஸு திரும்பி வராமல் டாஸ், போலீஸ் இருக்கவே இருக்கு!" என்று முடித்தான். பிறகு, "நீ அவன் கிட்டே நான் என்ன செய்வென்று சொன்னே பாகு, அதைத்தான் நானும் என் மனசிலே தெரிச்சுக்கொண்டிருந்தேன்!" என்று.

"எனக்கு உங்களைத் தெரியாதா, ரவி!" என்று கூறிவிட்டுச் சத்தானம் திரும்பினான்.

அவனுடைய வருணக்காகத் தடிப்புடன் காத்திருந்த பாகிரெலி, "ஏதாவது தெரிந்ததா?" என்று கேட்டான்.

சத்தானம் நடந்ததைதரும், ரவியும் அவனும் பேசியதைதரும் விவரமாகக் கூறினான்.

"இப்போ போலீஸிலே புகார் செய்தால், நாளைக்கு ராஜாஸைப் பிடிக்கிறப்போ, ஜாஸுவையும் அவனுக்கு உடந்தைன்னு காவலிலே வைப்பார்கள் என்று ரவி அபிப்பிராயப்படுகிறான். எனக்கும் அவன் சொல்றது சரியாகப் படுகிறது....."

"அதனாலே....?"

"ரெண்டு பேரும் ஒண்ணாக இருக்கிறபட்சத்திலே, நாம் கொஞ்ச நாளைக்குப் பேசாமல் இருக்கிறது நல்லது.... ஒரு வாரத்திலே ஜாஸுவிடமிருந்து ஒரு தகவலாவது வராமல் இருக்காது..... இப்போ நாம் அவசரப்பட்டு ஏதாவது செய்து அது சிபரிதமாகப் போய்விட்டால் என்ன பண்ண முடியும்?"

பாகிரெலியும்மாள் பயம் தொனிக்கக் கேட்டான்:

"அதற்குள் அவன் அவனைக் கல்வாணம் செய்து கொண்டு விட்டான்? நாளைக்கு என் பெண் நடுத் தெருவில் திற்பாளே?"

புத்தாண்டில்

விஜயா பாங்கின்

வாடிக்கைக்காரர்கள், பங்குதாரர்கள்
மற்றும் நண்பர்கள்

அனைவர்களுக்கும் இன்பமும், வளமும்
உண்டாக வேண்டும் என்று

விஜயா பாங்கின்

சேர்மன், நிர்வாகிகள்,

ஆபீஸர்கள், ஊழியர்கள் எல்லோரும்
நல் வாழ்த்து

தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள்.

எம். சுந்தர் சாமி ஷெட்டி
சேர்மன்

1980-81-82

You'll be safe with NEW INDIA

Whatever the special risk or liability confronts you, there's a NEW INDIA policy to take care of it.

NEW INDIA is the leader in all types of General Insurance famous for prompt and liberal settlement of claims.

Protect yourself - Insure with NEW INDIA

The New India Assurance Company Limited

Registered Office:

New India Assurance Building

MAHATMA GANDHI ROAD

FORT, BOMBAY-1

ஆல்போ-ஸாங்

எல்லா வயதினருக்கும்
ஒரு நெறந்த டானிக்

உங்களுடைய உடல்வளர்த்திக்கு ஆல்போ
ஸாங் அவசியம் தேவை. ஏனெனில் இதை
யோசா மூடியவர்கள் எல்லோருடைய
ஆரோக்கியத்திற்கும் உடல் வளர்த்திக்
கும் தேவையான விதமாகப் பொருள்கள்
ஆல்போ ஸாங்கில் இருக்கின்றன.

ஜே. ஆன் ஜே. டி. ஜேன்
நெதர்லாந்த் (டெக்கான்)

“லாஸ்தவம் தான் மாமி... ஆனால் ரெண்டு பேரும் வலக வந்தார்கள்... அவசியப் படித்தாரா? செய்தார்கள் கலியாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறான் என்று யாரும் சொல்ல முடியாதே... பார்க்கப் போனோம். ஜாஸ்தி வந்தால் அவசியக் கலியாணம் செய்து கொள்ள இஷ்டம் இருப்பது தெரிந்தது நானே...”

“எனக்குத் தகை உற்றுிறது...” என்று முன்கிய பாரேதி, “ஏன் தான் நான் இத்தப் பெண்களைப் பெற்று இப்படி அவதிப்படுகிறேனோ!” என்று தன்னைத்தானே சபித்துக் கொண்டாள்.

அதன்பின் ஆரம்பித்த அவலமும், விசம்பல் ஒலியைக் கேட்ட பணம் வராமல், சந்தானம் தன் அறையைத் தேடிப் போனான்.

சீரியாக ஒப்பிடுதற்காகப் பணிகளும் பல்பல விட்டிருந்தவிய ஜாஸ்தி, தெருவையே விட்டாள். வெளியே ரோட்டில் அடைந்தாள். சற்றுத் தூரத்தில் இருந்த பிள்ளையார் கோயிலுக்குள்ளே போய் தேய்க்காய் ஒன்றை உடைக்க, உயிருறுவார்கள் பாய்த்தோடி வந்தார்கள், சிதர்களைப் போற்க்க.

வெளியே ரோட்டில் வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த ஒரு காருக்கு வழி விட்டபின், ஜாஸ்தி மெதுவாக அந்தத் தெருவையே கடந்தாள். கிளரென்று ஒரு கார் பிணையிருந்து வந்து, அருகே வரவேண்டுமென்று நின்று.

ஒருகணம் திடுக்கிட்டுப் போய் நின்ற ஜாஸ்தியின் காதுகளில், “ஜாஸ்தி! சீக்கிரம் வண்டியில் வறு...” என்ற வார்த்தைகள் விழுந்தன. அவன் இளையகரும் பேரத்தில் குரல் யாருடையது என்பது அவளுக்குத் தெரிந்து விட்டவே, அவள் பயமும் மயிற்செய்யும் உயர்ந்தில் பொங்கப் பார்த்தாள்.

“கார் ஆன். கீசிக், ஜாஸ்தி!” என்று ராஜா மீண்டும்.

அவன் நிறந்த கதையைப் பிடித்துக் கொண்டு, ஜாஸ்தி அடுத்தகணம் காரில் ஏறி, அவள் அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டாள். சீதாவுக்கு ரவி மரையிறும் காட்சி அவள் கண்ணில் அப்போது எழுந்தது. அந்த மனம் கொலத்ததை மனத்தினால் தவிர்த்து அதுபவிக்கவொட்டாமல், ராஜா -

“செல்கவியமார் இருக்கிறீர் யா ஜாஸ்தி?” என்று கேட்டுக் கொண்டு வண்டியை வேகமாகச் செலுத்தவானான். வண்டியின் விளையையும், அது செல்லும் சிவகையையும் கண்டு பாண்டியின் மனம் பதறியது.

“இந்தக் காலண்டரில் மார்ச் மாதமும், பெப்ரவரி மாதமும் மட்டும்தான் இருக்கு; ஏன்?”

“தெரிபாதா? அது ருடோரியல் காலேஜ் பெனிடிட்ஸ் காலண்டர்!”

“ராஜா... இப்போ எங்கே போயிருேம்...” என்ற அவள் தாக்குறியது, அவன் பதில் சொல்லாமல், தவக்கு முன் தீண்டு ஒரூர் பாண்டியைப் பார்த்துக் கொண்டு வண்டியை ஓட்டினான். நிண்டி என்ஜினியரில் காலேஜ், கவர்னர் நாகரிகக் கல்லாவுறையும் தாண்டி ஓடிவ கண்டி கண்டியில், கெடுஞ்சாலைமைய அடைந்து இர துபுறமாகத் திரும்பி, தாடியாரம் திண்டியில் வந்தது.

அவன் கேட்ட கேள்விக்கு எந்தப் பதிலையும் சொல்லாத ராஜா, தாம் பரத்தைக் கட்டினதும், சபையில் ஆள் நடமாட்டம் இல்லாததைக் கண்டு, வண்டியின் வேகத்தைக் குறைத்தான். ஜாஸ்தியின் முகத்தில் பேரதிபலித்த பயத்தையும் பிதையையும் உணர்ந்து கொண்டே செலினான்.

“ஜாஸ்தி! இரவர் பகலும் உயர்ந்தப் பதறியே நெக்சைக் நெக்சை, என்ன வந்ததாலும் வரட்டும் என்றுதான் இவ்விடக்கு மேட்டரான் வந்தேன்... இனிமேல் எனக்குக் கவலை இல்லை... நீ என் னுடன் இருக்கிறாய்...”

“என்பே போகிறோம்...?”

“உலகம் நீயும் ராஜாும் நினைக்கிறாய் நினைத்து இக்க... ரொம்பப் பெரிசு... நம் வாழ்க்கையை இனிமேல் எங்காவது ஆரம்பிக்கலாம்...”

“நான் கதையைத் திறந்து கொண்டு குதித்து விடுவேன்...”

“நான் உன் அருகே இருக்கிறவனாக உன் அக்க என்னையும் உனக்கு வராத என்று என்வருத் தெரியுமா!”

“உங்களைப் போலீஸார் தேடுகிறார்கள்.... வட்சத்து முப்பதாயிரம் ரூபாயைத் திருடிவிடுக்கிறதாக.....” அவ்வளவு மேலே பேச முடியவில்லை.

“நீயும் நானும் சௌகரியமாக வாழ இது யதேந்தம்.... வடக்கே போவோம்.... உன்னை நான் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டாகி விட்டது என்று தெரிந்தால் ரவி மேற்கொண்டு ஏதும் செய்ய வத்தனிக்க மாட்டான். ஏன், போலீஸ் கம்பெனியின்மையே வாய்ப்பு வாய்க்கி விடுவான்....”

“என்ன கதிரியம்!”

“அது ஒன்றுதான் எனக்கு இப்போ இருக்கிறது.... அது இருப்பதற்கும் நீதான் காரணம்.... என்னிக்கு தான் உன்னை முதன் முதலாகப் பார்த்தேனோ, அன்னிக்கே நான் இந்தப் பிணாரைப் போட்டு விட்டேன்.....!”

“இப்போ எனக்கு இஷ்டமில்லை என்றும்.....?”

“வண்டியில் பெட்ரோல் திறைவ இருக்கு, ஜாஜு.... கைவிலே வத்திப் பெட்டியிலும் வச்சிருக்கேன்..... நீ இல்லாமற் போனால் எனக்கு வாழ்க்கையில் எத்தனிடமான ரசையும் கிடைக்காது.... அப்புறம் நான் உயிரோடு இருப்பானேன்....? அதே சமயத்தில் எனக்கு வாழ்வு இல்லாமல் செய்கிற நீயும் இருப்பானேன்.....!”

அவனுடைய நிதானமான பேச்சைக் கேட்டபோது அவனுடைய உடல் நடுங்கியது. சொக்கப்பட்டத் தான் டியதும் அவன் சொன்னான்: “உங்களால் இரண்டு குடும்பங்கள் நசித்து விட்டன..... ரவியை ஏழையாக அடித்து விட்டார்கள். சீதாவுக்குக் கல்யாணம் ஆகாமல் போய் விட்டது....”

“ரவி ஒரு முட்டான்.... அப்பா உயிரோடு இருக்கிறப்போ பணத்தை அவுட்சியம் செய்தான்.... இப்போ அவனுக்கு அதன் தேவை தெரிகிறது.”

“என் அக்காயின் ஜன்மமும் பழாடி விட்டது.....!”

“கல்யாணமானது நீ நானே பணம் தருகிறேன். நீயே அனுப்பு....!”

“திருட்டுப் பணத்திலேயா என் அக்கா வாழ வேண்டும்?”

“கோதண்டராமன் பணமே திருட்டுப் பணம்தான்!” என்று சிரித்தான்.

புதினென்றரை மணிக்குக் கார் மதுராந்தகத்தை அடைந்தது.

“ஜாஜு! பசிக்கிறதா?” என்று கேட்டான் ராஜா.

“இல்லை.....!”

“திண்டிவனத்திலே ஏதாவது சரப் பிடலாம்.....!”

திருநெல்வேலி அலுவல் கோட்டை! “போலீஸைக் கண்டு உங்களுக்குப் பயமில்லையா?”

“இல்லையென்று யார் சொன்னார்கள்.....? ஆனால் என்னை யார் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது.... தடயங்கள் ஏதும் போலீஸாரிடம் இல்லை.... ஏன், ஒரு போட்டோகூட அவர்களிடம் கிடைக்காதே.... இரண்டு மாசமா பிடிக்காத போலீஸ் என்னை மறத்து போயாச்சுன்னு கூடத் தோணுது.....!”

“யான் ஓர்பகப்படுத்தினால்....?”

ராஜா கலகலவென்று சிரித்தான்.

“ஜாஜு! உன் மனைசா நான் அறித்து கொண்டவன். என் மீது தான் செய்த காரியத்துக்காக, உனக்கு ஆக்திரமும் சோபமும் இருக்கு....அது வேறப்பு கிடைக்காது.... நான் திருத்த வேண்டுமே என்கிற ஓர் ஆதங்கமும் இருக்கு.....!”

“நீங்குந்தான் திருத்தவியலியே? அன்னிக்குச் சத்தியம் பண்ணிக் கொடுத்தீர்கள்!”

“ஆமாம்.... அது அதை நான் மீறவில்லை.... இதெல்லாம் அதுக்கு முன்னாலே நடத்தினது.....!”

பயமும் ஆச்சரியமும் தோன்ற ஜாஜு அவனைப் பார்த்தான்:

“போகட்டும். பணத்தை ரவியிடம் கொடுத்து அவனிடம் மன்னிப்புக் கேளுங்கோ.... நல்லவர் என்கிற பெயராவது திறைக்கட்டும்.... சீதாவுக்கும் ஒரு வாழ்வு கிட்டுமே.....!”

“முடியாது ஜாஜு.... நான் எடுத்தது எடுத்ததுதான்.... வட்சம் ரூபாயைப் பாய்வியில் போட்டுக் காலை நீட்டி உட்கார்த்தாங்கூட ஆறுவிரம் ரூபாய் வட்டி வரும்.... மாசம், ஐத்துறு ரூபாய்.... அத்தச் சகந்தை தயம் தானும் சேர்ந்து அதுபவிக்க வேண்டும்!”

திண்டிவனத்தை அடையும்போது பணி பன்னிரண்டு.

“எனக்குப் பசியில்லை!” என்னுள் ஜாஜு. அவனுக்குத் தலை கணத்தது. அவரை அழைத்துச் செல்லவே ராஜா சொன்னக்கு வத்திருக்கிறான் என்பதை அறிந்ததொருத்து அவனிடம் எந்தவித மான் பயமும் தோன்றவில்லை. இருந்தாலும், எப்படித் தப்பித்துக் கொள்வது என்று மனம் சித்திக்கலாயிற்று.

விழுப்புரத்தை அடைந்தபோது அவனுக்கு உணர்மமாகவே பசித்தது. இருவரும் ஒரு ஹோட்டலில் இட்டியும் காப்பியும் சரப்பிட்டார்கள்.

ராஜா கைதானும். எண்ணப்பாக்கச் சிறையில் தள்ளப்படுவான். அவன் வெளியே வர, ஒரு வருஷமோ, இரண்டு வருஷமோ என ஆகலாம். அதன்பின், அவன் அக்கினியில் இடப்பெற்று தங்கத்தாதுப் போகாவிட்டுவான்!... அதன்பின் அவன் இரைத்தான் இரு வரும் கனியாவைச் சென்று கொள்ளலாம்..... அவனுடைய சிறைவாசம் அவனை மாற்றுவதற்குப் போனால், ஜாஜா எவ்வெவ்வுறும் கவனிப்பாகிய இருந்து விடுவான்!

மரீ கைதானவனின் பொற்றிரவங்கள் கண்ணாடிக்கு ரம்பியவாசத்திற் போய்விடும். இன்னும் நிறிது நேரத்தில் அந்த மிதவ் விடும். அந்த அந்தமனம், வாங்குது? ராஜாவுக்கா, ஜாஜாவுக்கா, இவ்வீ, ரேசா-ரவிக்கா?

இதை ஜாஜா ஒதுக்கியவாத்தான் தீர்மானிக்க முடியும்!

"அதோ மலிக்கோட்டை தெரிவித்து!" என்று அவன் அவன் கிட்டுவான்.

"ஆராம்... இதைப்போய்விட்டால்!"

"இரவு எங்கே தங்கப் போகிறோம்?"

"எங்கேயும் இவ்வீ....."

"நான் முழுதும் கார் ஒட்டிவரும் உட்புகுது என்றுகிறேன்....."

"என் உடம்பின் மேல் எனக்கு தம்பிக்கை இருக்கிறது, ஜாஜா!"

"அப்போ?"

"உன் மீது இவ்வீவந்து அடித்து!" ராஜா சிரித்தான்.

"எவ்வீவந்து சிரிக்கிறது.....!"

"மீன் கிட்டுவது கவனம் பழகும். ரொட்டியும் இருக்கு.... ரொட்டி பழசானாலும் நன்னாயிருக்கும்....."

"மாற்றும் புடவைகூட இவ்வீ!"

"மிக்னியில் ரெண்டு பட்டுப்புடவை யும்.....ரெண்டு ரவிக்கையும் இருக்கு."

"ஓ, எல்லாம் திட்டம் போட்டதில் தான் மத்திருக்கிறீர்கள், இவ்வீ....."

"ஆமாம்... அதைத் தக்கை நீ உன் மனமே திட்டம் போட்டாய். காவலரின் இதை வண்டி ஸ்தலிவிடும்!"

"எவ்வீ இருக்கிறீர்கள்!"

"அதைச் செய்யவா நான் உயிரைப் பணயம் வைக்க மெட்ராசுக்கு வந்தேன்!"

"எனக்கு உங்களைக் கவனமும் செய்து கொள்ள விருப்பமில்லை....."

"மருமியிருந்து காய்க்கெய் போடு போது ஜாபகப்படுத்து. ராஜாவின் ஆள் நடமாட்டம் இரவு....."

"என்ன செய்வீர்கள்?"

"ரவியின் பணம் வாங்கும் இவ்வீவந்து போய் விடும்."

"மத்திரும் நன்னாயிருக்கிறீர்கள்!"

"தங்கு மேலே போய்கிவிட்டது... திருட்டு தற்கொளியே முடிவாகிறது!"

ஒரு கணம் ராஜாவின் பிரேதம் அவன் கண் முன் எழுந்தது. உடலின் தடுக்கத்தில் அவன் கேட்டான்:

"எவ்வீவும் கொன்று விடுவீர்கள், இவ்வீவா?"

"காவலின் அப்படித்தான் சிறைக்குத்தேன்.... அது இப்போ மனம் மாறி விட்டது!"

இரவு ஒன்பது மணிக்கு வண்டி காரை அடைந்தது. காருக்குப் பெட்ரோல் மாட்ட அவன், அவனுடைய தடுக்கத்துக்குச் சோடா வாங்கிக் கொடுத்தான்.

காய்க்கெய் செல்லும் பாதை போட்டல் வெளியில் நடுவே, வளைந்து செல்தது. இரவின் பாய்க்கெய்தில் ஜாஜா கைகளை ஈழக் கொண்டான். வாஸத்தில் சித்தித் திட்டத் தடுக்கத் திரங்களைப் பார்த்துக்கூட ஜாஜாவுக்குத் தெனிலு வரவில்லை. கார், பெட்ரோல் நெருப்புப் பெட்டி எல்லாம் பூதகாரமாக மனக்கண்ணால் தோன்றி அவனை வதைத்தன.

ஜாஜா திட்டுகிறான், அவனை வண்டியிலிருந்து தள்ளிவிட்டு ராஜா வண்டியைச் செலுத்துகிறான். அதன் பின் கொஞ்ச தூரத்தில் கார் நித்திவது. தான் தள்ளப்பட்ட இடத்திலிருந்து ஜாஜா, இருட்டில் ராஜாவையும் காரையும் கண்களால் தேடுகிறான். திடுக்கிடாமல் மை இருளில், திடீரென்று அகனியில் சிவப்புத் தெரிவது. காவலரைத் தோக்கிப் பாயும் அக்கினி ஒரு மண் மமாகத் தோன்றுகிறது. காரை நெருங்கவும் அவனுக்குக் கால எழுவதில்லை... கார், ராஜா, பட்டுப் புடவைகள், ரவியின் பணம் எல்லாம் திக்கெவ்வாவி விட்டன. நன் விரலில் போட்டல் காட்டியும், எல்லாம் இரந்து பதிவிடிகிலுள் ஜாஜா.

"**ரேசா** மர அருவா யிருந்தால் பின் ஈட்டிலே படுக்கும் கொள் ஜாஜா!"

ரூய் கேட்டுத் திடீரென்று தரம்புகள் சிவர்க்க ஜாஜா கண் திறந்தான்.

"இப்போ என்ன பணி.....?"

"படுகொன்று.....!"

"எங்கே இருக்கிறோம்....?"

"இன்னும் காய்க்கெய் தேரக்கிலே காய்க்கெய்....."

ஜாஜா வெவ்வெவ்வுறும் போனால்.

திடீரென்று ராஜா காரை நிறுத்தி விட்டும் செட்டாய் :

நியாய விலையில் தரத்தில் தன்நிகரற்ற ஸ்டீல்

நீங்கள் ஸ்டீல் டாடா ஸ்டீல்ஸ்சிலிருந்து வாங்கும் பொழுது, தரத்தில உயரியதும் உங்கள் தேவைக்குத்தகுமானதும் ரிபாப் மினியில் பெறுவீர்கள். அதன் தரம், உற்பத்தியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், விஞ்ஞான முறைப்படி சிபுனர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

தவிர, இத்துடன் உங்களுக்கு அதிகப்படியாகக் கிடைக்கிறது. நீங்கள் ஸ்டீல் உபயோகிக்கும்போது ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க துல்லிய ஆலோசனை, உதவி முதலியவை,

டாடா ஸ்டீலின் பதினெரு கிளைகளின் தொடராத அமைப்பு, வாடிக்கைக்காரர்களுக்கான கட்டணமைய பரப்பட்சமில்லாமலும் பெருகதன்மையுடனும் நிகரவேற்ற உதவுகிறது. 60 ஆண்டுகளாக கம்பெனி உடைபிடித்தது வரும் குறிக்கோள்களில் இதுவும் ஒன்று.

உங்களுக்குத் தேவையான ஸ்டீல்ப் பெறுவதற்கு உங்கள் அருகில் இருக்கும் எங்கள் கிளைபுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

தி டாடா அயர்ன் அண்டு ஸ்டீல் கம்பெனரி லிமிடெட்,

தலைமையகம்: 23B, நேதாஜி பவன் ரோடு, கல்கத்தா-1

கிளைகள் :

இம்ப்ரியல் ரெஸ்டாரன்ட்,
(3வது மாடி) ரிஸ்ட் ரோடு,
அஹ்மதாபாத்

20-1, மஹாத்மா காந்தி ரோடு,
பெங்களூர்

சிபு இந்தியா அன்பூரன் கட்டிடம்,
மஹாத்மா காந்தி ரோடு, டிபேரட்,
பம்பாய்

மினர்வா கட்டிடம்,
மஹாத்மா காந்தி ரோடு,
எர்னாகுளம்

கிரான்ட் டிராங் ரோடு,
எனியல் லாண்ட்,
ஜல்கந்தர் நகரம்

கவுரோஜ் கட்டிடம்,
மஹாத்மா காந்தி ரோடு,
கான்பூர்

10B, ஆர்ஜீயன் தெரு,
சென்னை

கமர்ஷியல் ரோடு,
காகபுரி

ஷியாம் பவன்,
15/1, அஸாப அலி ரோடு,
புது டில்லி

126, சரோஜினி தேவி ரோடு,
செகந்திராபாத்

ஆக்திரா பாவ் கட்டிடம்,
ராஜா சங்கயப்பாராவ் தெரு,
விஜயவாடா

TN-294 K1

“உனக்குச் சம்மதியில்லையானால், இறங்கிக் கொள்..... என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே! ஒன்று நீயும் தானும் சொர்ந்து வாழலாம்..... அல்லது.....” ராஜா பெருமூச்செறிந்தான். பிறகு மெதுவாக, “நீ இவ்வாவிட்டால்—வாழ வேண்டும் என்ற ஆசையே எனக்குக் கிடைப்பாது.....!” என்றான்.

“என்ன செய்யுங்கள்?”

“அது உனக்கு அஞ்சலியும்..... ரவி வீண் பணத்தை இப்போதே கொடுத்து விடுகிறேன்..... ஆனால், ராஜாவை நீ உன் வாழ்நாளில் இனி பார்க்கவே முடியாது..... ராஜா யாருக்காக இது வரையில் வாழ நினைத்திருக்கிறானோ அவன் எனக்கு இவ்வீடு என்ற நிலை வந்து விட்டால் உலகத்தை விட்டே மறைவாயும் தயங்கமாட்டான்.....!”

அவனுடைய வார்த்தைகள், அந்த நிம்மதியான இரவு வேளையில் அவனுக்குப் பயமுறுத்தும் வரக்கூடாது எனக் கனிக்கவில்லை. அவனுடைய ஓய் கொடு வார்த்தையையும் ஜாது பரிபூரணமாக நம்பினான். “வண்டியை ‘ஸ்டார்ட்டு’ செய்யுங்கள்!” என்றான்.

ஜாது இவ்வாவிட்டால் ராஜா உலி போடு இருக்க மாட்டான்! ஜாது அவனுக்காக வாழ்ந்தால், சீதாவுக்கு யது வாழ்வு? என் இப்படி மூன்றுபேர்களுடைய விதிகள் ஒன்றையொன்று பின்னிச் கொண்டிருக்கின்றன? அக்காவின் நற்கதிதான் முக்கியம் என்றும் ராஜா எப்படியோ ஒழியட்டும் என்றும் ஏன் அவன் மனத்தில் வைராக்கியம் உதிக்கவில்லை? அவனுடைய உன்னம் அவனை விரும்புவதுதான் அதற்குக் காரணமா? அப்படியானால், அவன் தன் விரும்பத்தையே மட்டும் வேனித்தால் கயநலக்காரியாகி விடுவானே?

குடும்பத்தின் மானத்தையே காப்பாற்றி, வறுமையின் துயரத்தைக் கடந்து, தன்னைத் தானே வருத்திக் கொண்டு, அம்மாவின் கண்ணீரைத் துடைத்து, தங்குகளின் கெழுத்தையே பெரிதாக நினைத்து உழைத்த சீதாவுக்கு ஜாது செய்யும் கடமை என்ன?

ராஜாவைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு, அவன் அழைத்துச் செல்லு விற இடத்தில் தலை மறைவாக வாழ் நான் முழுமனதோடு கழிப்பதுதான்... இந்தச் சுயநலத்தால் அவனுக்கு என்ன இன்பம் கிடைக்கும்? ராஜா திருப்தி படைத்ததை அனுபவிக்கும்போதெல்லாம் ரவியின் நினைவும், சீதாவின் நினைவும்

வருமே. அப்போது ஜாது எப்படி தீர்மானமாக இருப்பான்?

கல்யாணம் தடப்பதற்கு மூன்றால் ஜாது ராஜாவைப் போலீஸ்வசம் ஒப்படைக்க முயன்றால்.....?

அப்போது நடக்கக்கூடிய விபரீதம்! எவன் ஒருவன் மட்டுமே அவனுடைய மனத்தில் இடம் பெற்றிருக்கிறானோ, அவன் அவனுடைய கண் முன்னாலேயே சாம்பராவி விடுவான்!

ராஜாவின் உயிரைப் பணயமாக வைத்தால் சீதாவுக்கு வாழ்வு உண்டு, சீதாவின் வாழ்வைப் பணயமாக வைத்தால் அவன் வாழ்வான்! ராஜா காப்பாற்றப்படுவான்!

சீதாவும் வாழ்ந்து ராஜாவின் ஆசையும் நிறைவேற வேண்டுமானால், ஜாது என்ன செய்ய வேண்டும்?

என்ன செய்ய வேண்டும்? சீதா வாழ வேண்டும்! ராஜா தன்னைத் தானே அழித்துக் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும்! இதற்கு ஜாது என்ன செய்ய வேண்டும்?

இரவேல்லாம் தனித்த ஜாதுவுக்குக் கோவலத்தார் தாண்டியது கூடத் தெரியவில்லை.

அவளை எங்கே அழைத்துக் கொண்டு போகிறான் ராஜா? அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஆரம்பத்துக்கா? அல்லது முடிவுக்கா?

ஜாது உன் உரித் துடைத்துக் கொண்டே கேட்டான்: “இப்போதாம் எங்கே இருக்கிறேன்?”

“வாணியார் காட்டியது.....”

“மணி என்னவாகிறது.....”

“இரண்டரை.....”

“எங்கே போகிறேன்.....”

“விடிந்தால் தெரியும்!”

அவன் விடிவை எதிர்பார்த்திருந்தான்.

யாருக்கு விடியப் போகிறது?

அவளுக்கா? அப்படியானால், அந்த விடியல், சீதாவின் அந்தமனம் இருக்கும்.

சீதாவுக்கு விடிய என்னால்?

கண்டிப்பாக அது ஜாதுவின் அந்த மனமாக இருக்காது. சீதாவின் விடியல், அவனுடைய மனத்தின் பூரண நிலவு.

என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற கேள்விக்குத் திடீரென்று ஒரு பதில் கிடைத்தது.

எவ்வொருவரையும் வாழ்வும் அந்த ஒரு பதிலை அடங்கியிருப்பதாக ஜாது எண்ணினான். அதே சமயத்தில் அவளை யும் அதியமம் சந்தானத்தின் உருவம் கண்முன் தோன்றி மறைந்தது! அவன் ஒருவனால்தான் அவளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்!

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

4த்தாண்டு பிறக்க இன் னும் ஒரு வாரம் இருந்தது.

நாங்கள் எவ்வளவு வாழ்த்துக்கள் அனுப்புவது என்று இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை. சிக்கனத் தைக் கருதித் தீவிரமாக யோசிக்க ஆரம்பித்தோம்.

“நாம் இந்த வருஷம் ஒருவருக்குமே வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பவில்லை என்று வைத்துக் கொள் யோம். ஆனால் நமக்கு

வாழ்த்துக்கள் திறை வந்து சேர்த்து விடுமே. அப்பொழுது என்னசெய்வது?”

“நன்றிக் கார்டுகள் போட்டுவிட வாமே!” என்றான் என் மனைவி விமலா.

“அதெல்லாம் சரிப்படாது. ஒன்று செய்யலாம். இந்த வருஷம் கால் வாசிப்பெருக்கு அனுப்ப வேண்டாம். அடுத்த வருஷம் இன்னொரு கால்வாசி. இப்படி நானு வருஷங்களில் தீவிரத்தி லிடலாம். ஐந்தாவது வருஷம் ஒன்றும் தாம் அனுப்ப வேண்டாம். ஆளுவது வருஷம் நமக்கும் யாரும் அனுப்பமாட் டார்கள். சரி, அந்த விஷயமும் பென்சிலையும் கொண்டு வா” என்றேன்.

விஷயம் பென்சிலும் வந்தன. ஆள் குறைப்பு ஆரம்பமாயிற்று.

முதல் பெயர் மீஸ்டர் அன்ட் மிஸஸ் பாது.

“இது கேள்விமா?”

“ஐயையோ! மிஸஸ் பாது என் டியரஸ்ட் பிரண்ட் ஆச்சே!”

“நீதான் அவளை மூன்று வருஷமாகப் பார்க்கவில்லையே!”

“பார்க்காதவர்களுக்குத் தானே கிரீட்டர்ஸ் அனுப்பினும்.”

“சரி, அடுத்துப் பார்க்கிறோம். ‘மிஸ் விஜயா - இது எப்படி?’”

“இருக்கட்டும். அவ என்னோ, க்ளாஸ்மேட்!”

“அவதான் உங்களுக்குப் பர்க் டே கிரீட்டர்ஸும் அனுப்புகிறீயே!” பென்சி லாம் விஜயாவின் மேல் ஒரு கோடு போட்டேன்.

“அப்படியெல்லாம் கிஸ், ராதா இந்த ரெண்டு பேரையும் சேருங்க. அவங்க பர்க் டே பிராண்ட் கொண்டு வந்து கொடுத்தாங்களே!”

இரண்டு பெயர்களும் விஷயம் சேர்த்தன. ஒன்று லாபம். இரண்டு நஷ்டம்.

அடுத்தது மீஸ்டர் நாயர். என் னையிலிருந்து பென்சிலைப் பிடுங்கி நாயர் மேல் கோடு கிழித்தான் விமலா.

வாழ்த்துக்கள் வாழ்க!

‘யாடி’

“நாயர் எஸ்ஸேட் டிபன்ஸ் டிபார்ட் மென்டிங் பத்து வருஷம் வேலை பார்க் தவராச்சே ...?”

“எம்மாம் அப்படித்தான். பின்னே எப்படி ‘எகானமைஸ்’ பன்றதாம்?” என்று ஒரே போடாகப் போட்டு விட்டான் என் மனைவி.

அடுத்த பெயர் கரீனாஷ். அவ னுடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரன்.

“கரீனாஷ் வேண்டாமே!”

“எவ் வேண்டாம்? போன பொங்க லுக்கும் பம்மாயிலிருந்து எங்கிரு ஒரு புஷ்பு சாரி வாங்கிண்டு வந்தானே, அதுக்காகவா? வேணுமின்னு அதற்கு அடுத்த பெயரை அடிக்கடுங்க!”

அடுத்த பெயர் கிரீட்டிவாசன். என் மார்டர் பின்னை. நல்ல சைபன். என் ன செய்வது? அடித்துவிட்டேன் அவனை. எப்படியாவது மிச்சப் பிடிக்காணுமே.

“ஆராம்; இந்த லைபரரி எதுக்கு? அவதான் உங்களை எதிர்த்து லேமஸ் கிளப் எக்ஸ்சன்வே தின்றுனே?”

“ஆனால் தோற்று விட்டானே. இப்ப அனுப்பல்வேண்டு. கர்வம் பிடிச்சவன்னு எவனை திணிக்கப்பா...”

“சரி, உன் இஷ்டம்.”

“அடாடா மறந்தே போச்சே. லேமஸ் கிளப் பிரண்டெண்ட் சரன் வடுவையச் சேர்க்கணும். அப்படியே பர்க்கத்தாத்து கம்மொ நாலா விஸ்டர் னையும் சேர்த்துக்குங்கோ. எத்தி லானைக் கச்சேக்கு. அவா னுக்கு இந்த வருஷம் சீனாவிலே சாவன் டிஸ்ட்சிக்கு. அவனுக்கு எக்ஸ்ட்ரா தடிக்க பிரேமாஸை நன்னுத் தெரியு மாம். அவனுக்கும் ஒன்று அனுப்ப லாம். தானுக்கு அரிநுகமாறச்சே பர்க் ஆரம்பிக்கச் செனகரியமாவிருக்கும். அப் புதம் தெஜாஸைவ மறந்துவிடக்கூடாது.”

இப்படிப் பட்டியல் குளாவதற்குப் பதில் 47க்குத்து 43 ஆக உயர்ந்தது. அடுத்த வருஷம் இது அறுபத்தெட் டாகவும் ஆகலாம்!

வாழ்த்துக்கள்: வாழ்க! வளர்க!

மோகத்தைக் கொன்றுவிடு ஜி.கே.பொன்னம்மாள்

ஹம்சாந்தி ராகக் இயங்குறையை
கழன்று கழன்று வெகு அழகாக ஆடிய நமது
சிஷ்யர் பொன் பாண்டுவை ஒரு முறை பிடிபு
மித்ததுடன் திரிந்து கார்த்தகர் கதவிய
நட்டுவாரா? "பாவாயிதில் இவ்வளவு படு
கித்து நாட்களில் அங்கே நெருக்கத வதரில்
மாகிவே நடத்தினி லாம். பாண்டுவை நடவத்தில்
தள்ளுகத் தெரிந்தி அகாட்டுது விட்டான்"
என்று மிடித்துக் கொண்டு பக்கத்திலு
இருந்த செல் கல் மரலிபி வெற்றியையை
வும், பாக்கையுள் சிவாட்டு இயக்க ஆரம்பித்
தார். பாண்டுவியர்வையைத் துடைத்துக்
கொண்டே ஆசிரியர் எவ்வ கொண்டு
பொருளுரை என்பதை எதிர்பார்த்தவாறு
நின்றான்.

"இந்த மாசம் படுகிந்ததாம் தெது அங்
கேற்றத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச்
செய்து விட்டேன். நெற்றுகடக் கோபிலித்
தர்மகர்த்தாவிடம் இது விஷயமாகப் பெரித்
கொண்டிருந்திதன். முதன் முதலாக இதை
வன் முன் ஆடுவதே விசேஷம். சனங்கு
அதிகப்படும் இந்நாளை அருகும் இருக்கும்
பட்சத்தில் முன்னுக்கு வந்துவிடலாம்" என்று

பேசிக் கொண்டே பொன்
ஆசிரியரை நன்றிபுட்
டும் பக்திப் பெருக்குட
னுப்பார்த்துக்கொண்டே
விரிந்தான் பாண்டுவை. அவன்
கண்களில் நன்றி உணர்ச்
வொழி நீர் நன்றித்
திருந்தது.

"ஆயா, வாசலிலே
கார் வந்து நிற்கிறது.
பாரேன் வருகிறார்கள"
என்றான் பாண்டுவை.

"இந்த வீட்டுக்குக்
காரியை யார் வரப்
பொருள்க, அம்மா"
எல்லாம் பக்கத்து வீட்
டுக்காக இருக்கும். நீ
பேசுவதைக் கவனி. நட
டும் குழிவிட்டு ஆட்
டதும் முடிந்தது" என்று
பேசிக் கொண்டே தன்
டுக் குக்கியைக் கைகில்
வருத்தவாறே நடந்துப்
பொன் வீட்டார்.

தட்டைமென்று ஒரு
வர் ஸ்ரீவை வேற்புடும்
நிலக்காய் உடும் அணிந்த
பாண்டுகாரத் தோற்றத்
துடன் வந்தே வந்து.
"நமஸ்காரம் இருந்தால்
சீக்கரை, வந்தால் பாரத்
கத்தால் அகாரமாக
வந்தேன்" என்றபடியே

நட்டுவாரை பக்கத்தில்
வட்டகார்த்தகர்.

"சிஷ்யம் முக்கிய
மானது. நான் சினிமா
நடவை எந்திராணி
தேவியில் மாணேஜர்.
அவர்க் இந்த மாசம்
பத்தாம் தேதி ஸ்கூல்
பூசில் நாட்டியக் கி
சேரிக்குக் கிளம்ப
முக்க. எல்லா ஏற்
பாடும் செய்தாடு
விட்டது. சமயத்திலே

[illegible][illegible]

“எவ்வளவுதான் இது, இப்படித் திருந்து
உய்யுதலுக்கானே! இந்தக் காலத்துச் சீக்கிரம்”

[illegible][illegible][illegible]

அரங்கேற்றத்தை நடத்தி வைப்பாங்க. அங்கங்கே நடவடிக்கைகளைத் தீவிரமாக வலிப்பார்கள். எந்தச் சபாநிதியையும் கச்சேரிக்குக் காணல் வாய்விடத் தர அம்மாவரையே முடியும். அப்போது நான் வரட்டுமா வாதத்திப்பாணையா? ஒத்திவை எப்போது வைக்கக்கூடாது? வண்பு அனுப்பிறேன். சாயக்காரம். ஆறு மணிக்கு" என்று மறுத்து விட்டார் சாமர்த்தியசாலி யான மாணேஜர்.

மாணேஜர் பேச்சிலும் அவர் கொடுத்த பணத்திலும் கத்தப்ப பிச்சிலும் என்ன மயங்கி விட்டார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அவர் பதில் சொல்கிறபோது நெருவில் வண்டி இரண்டாம் சத்தம் கேட்டது. நடத்தி நிறுத்தினான் ஒன்றும் கவனம் என்பதற்கு ஆதாரமாக நான் குரால் தொட்டுகன். அவர் கைவிட்டு இருந்தான்.

இருடிகள் சிவரட்டையும் காலி செத்துவிட்டு அங்கங்கே நுழைக்கும் நெருக்குமாடி உலாவிக் கொண்டிருந்தார் பிரபல டான்ஸ் டைரக்டர் ஆரம்பாரதம். அவர் கைம் அப்படிச் சூழப்பட்டு இருந்தது. "தங்கை விட்டான் இத்திராணி தேவிக் கு வேறு யாரும் கட்டுவாங்கம் பண்ண முடியாது" என்று நம்பிக்கையில்தான் அவர் அவளிடம் அறிவுப் பணம் கேட்டிருந்தார். பணம், இத்திராணி நேன் அவரை கோரிக்கையாக மறுத்து விட்டதோடல்லாமல் வேறு வார்த்தையான அழைத்துப் போகிறேன் என்றும் சொல்லி விட்டான். அந்த வேறு வார்த்தையார் யாராக இருக்கும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தார் ஆடிவாரதம்.

எதற்கும் என்ன வெளியே போனும் விஷயம் தெரியும் என்ற எண்ணத்துடன் நுழைந்தார் அன்று சடை மாற்றிக் கொண்டு எதிரே இருந்த தோட்டம் பக்கம் நடந்தார் ஆடிவாரதம்.

"சார்! நமஸ்காரம். என்ன விட்டுப் பக்கமே வரவில்லை? விட்டிருக்கிறார்களா? ஒத்திவை நடக்குதே. இப்போக்டு ஒத்திவை நடந்துவிட்டிருக்கு. டிபனுக்குக் கொடுக்காமல் அங்காரம், மசானா தோனையும் வரவில்லை விட்டுப் போகும்" என்று அருகிலிருந்து நோட்டீஸில் அவரைச் சந்தித்த இத்திராணி நேவி விட்டுச் சமையற்காரர்களும். ஆடிய வார்த்தைக்கு ஒரு வகையில் எச்சரிக்கை இருந்தாலும் இங்கு இருந்த சிறத்திய விஷயம் களைத் தெரிந்து கொள்ள ஓர் ஆள் கிடைத்ததே என்ற மகிழ்ச்சியும் ஏற்பட்டது.

"இந்தாப்பா, சாய்பு! நாய்ப் சாய்ப் சாய்பிடலாம், சா. சாய்பிட்டுக் கொண்டு போகலாம். இந்த டிபன் தூக்கை இப்பாணா, டிபன் சாய்பிட்டுவிட்டு எடுத்துக் கொள்ளலாம்" என்று சாய்புவிட்டிருந்த காய்சியல் தூக்கைப் பணத்தையாக வாய்க்கிட்டு கொண்டு இருந்த ஆடிவாரதம் தனக்கு ஒரு மென்தைக் முன்னால் அமர்ந்தார். இப்படிப் பிரபல நடன் டைரக்டர்களுக்குச் சமமாக அமர்ந்து டிபன் சாய்பிடுவது சாய்புக்குக் கொஞ்சம் சங்கடமாகத்தான் இருந்தது.

சாய்புவிட்டிருந்து சகய விஷயங்களையும் சிறந்து கொண்டார் ஆடிவாரதம். கத்தப்ப நடனங்களுக்கு இப்போது இத்திராணியின்

விட்டும் நடக்கும் ராஜோபாசாங்கிக் கேட்கக் கேட்க அவரது வயிறு பற்றி வரித்தது. மனத்தில் ஒரு திட்டம் கிடக்கக் கொண்ட ஆடிவாரதம் "சாய்பு! இத்திராணி அங்கம் விட்டு மிகுதங்கம் சந்திரனை தம்பிவிட்ட அனுப்பி வைப்பாங்க" என்றார்.

அவந்தான் அந்த தாட்டியக் குழுவியேயிவ அவளிடம் பயபத்தி வைத்திருந்தவன்!

இட்டு விட்டும் முன் வந்து நின்று கப்பல் போன்ற கால்கிலுந்து என்ன நிமித்த பாரிணா வுடன் இறங்கிவிட்டு கத்தப்ப நடனங்கார். இப்படி ஓர் அநிஷ்டம் தன்மைத் தேடி வரும் என்று அவர் கணவியும் நினைத்ததே இல்லை. இதை ஒரு வாரத்தில் அவர் உடல் உடர் சிறந்து தெரிவிப்பதாகத் தோன்றியது. தடிக்கலின் விட்டும் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம், பழச்சம், பால் என்று கத்திவிடக்கு தடுவெ கொண்டு வந்து காய்சியுயர்ந்தான். "சாய்பிட்டு விட்டுத்தான் போக வேண்டும்" என்று அதன் தான் நடனக் கொள்கை விட்ட நடன வேதவாக்காக எடுத்துக் கொண்டு சமையற்காரனும் மாணேஜரும் ஒத்திவை முடித்ததும் அவரைச் சாய்பாட்டுக்கு அழைத்து விடுவார்கள். சாய்பாடு என்னும் சாதாரணச் சாய்பாடா? தவினர்க் குழம்பி ஆவக்காய் வண்டுகாயுடன் சாய்பிட்டுப்போதும் கோகா யான்மறுத்ததை வெள்ளித் தட்டி விடுத்துப் படுத்துத் திண்ணம் போதும், வெள்ளி வெற்றிலைத் தட்டிவிடுத்து யாசனப் புகைவிவைவாய் போடி செய்த வாக்ஷப் புகைமுகையும் சேர்த்து வெற்றிலை போதும் போதும் சாய்புத்தானிருந்தா? விட்டும் அவரது வயதான தமக்கை வற்றல் நுழம்பு சோறு போடுவதையும் கிருஷ்ணர் படம் போட்ட பெருங்காய் டப்பாவிலிருந்து மனதில் புகைவிவைவாய் தாம் தேடி எழுப் பந்தையும் நினைத்துக் கொள்ளுவார். இவ் வண்பு மட்டுமல்லாமல் நடனக் கைட்டியின் மாத்நிரைகளையும், டாஸிக்கையும் வேறு அவ குக்கு வரங்கிக் கொடுத்திருந்தான்.

தேடிவாரதம் வரவுகளைக்கு முன்பே இப்படி ஒரு நகல் இடத்தில் எடுத்துக்கொண்டது. இத்திராணி கார், பக்கம் என்று வார்த்தைகளையும்! "இப்போது கத்தப்ப நடனங்கார் என்னும் வார்த்தைத் தெரியும்? இத்திச் சிங்கப்பூர் பிரபலத்தில் பத்திரிகையின் தம்மை விசம்பரப் படுத்தவேண்டும் என்று அத்தனாக தாக்கீதுப் போட்டோ எடுக்க வேண்டும் என்றும் மாணேஜர் சொல்லிவிடுகிறார். இந்த வயதில் இது வரைவிலும், எத்தம் பத்திரிகையில் யார் தன்மை இப்படி, விசம்பரப்படுத்தி விடுகிறார்கள? எங்கார் இதை வேண்டி? இடத்தில் இருந்ததால் தான் மதிப்பு கிடைத்தது. எக்காம் சி தான்... ஆனால்... சிங்கப்பூர் பிரபலத்திலும் இன்னும் கால்கிலும் தடைபெறும். ஒன்று பானுயின் அரங்கேற்றம், இரண்டாவது திண்ணம் கால்கில் குவித்தவர்கள் நடராஜர் கோவிலு வலம் வந்து வணங்குவது. அப்படி வேண்டிப் பார்த்தால் முடியுமா? இத்தனை கால்கில் வார்த்தையில் முன்னுக்கு வராமல் கோவிலைக் கால்கில் கொண்டிருக்கிறேன் இருந்தோம்? கோவிலும் கால்கிலும் மனத்தில்

தான் இருக்கிறான்? காண்பில் குளித்து விட்டு தடராக்கி திரைத்துக் கொண்டால் போலிதான் என்று கமாதானங்கள் சொல்விக் கொண்டார் எதற்படி பிள்ளை.

நியுகை இத்திராணி தேவி தான் பெரும்புருத்தும் போவதைப் பற்றியும், அங்கு நடக்கவிருக்கும் கவி திருந்திக்விடப் பற்றியும் பத்திரிகைக்காரர்களுக்குப் பேசிய அறிதலுவிட்டுக் கண்ப்புடன் தம் கருத்தை அடைந்துள் நுழைந்து, அப்படியில் சாந்தகான், காவியில் தன் ஒத்திசைவும், சிவகம் படப்பிடிப்பும், இது எட்டு மணிக்கு மேல் பத்திரிகைக்காரர்கள் தொயிலுமாத் பிடிக்கின்றது விட்டிருந்தான். வேங்ககாரி கட்டிலில் பக்கத்தில் உட்கார்த்து மெதுவாக எழுமானியில் காய்க்கிள் பிடித்து விட்டுக் கொண்டிருந்தான். கண்ணில் மூடிவடிபு நித்திரையில் மூழ்கிவிருந்தான் இத்திராணி தேவி. மெதுவாகக் கைவு தட்டப்படும் ஒசை வந்தது.

"வரலாறுக்களா?" என்று கேள்வியே இருந்து தரல் தந்தான் பிருதபுடன் எத்திரன். "இப்போ எதற்கு வருகிருன் இந்தச் சத்திரன்?" என்று முனத்தில் அறுத்துக் கொண்டே, "கா, கா" என்றபடி மெதுவியின்மேலிருந்த மாதும் பழ ரசத்தை எடுத்துப் பருகினான் இத்திராணி தேவி. மெதுவாகக் கையைத் திறந்து கொண்டு அட்டிக்குச் சிரிப்புடன் உங்கே நுழைந்தான் எத்திரன்.

"என்ன வேண்டும்?" என்று முகக் குறிப் பாஸ் விவையினுள் நடிக்க.

"ஒன்றுமில்லை. ஒரு கமாதாரம். தம்ம வாத்நியார் - கத்தப்ப தட்டுவன்களைப் பற்றி வது. சொக்க வேண்டாம் என்றுதான் திரைத் தேன். சொக்காமல் இருக்கவும் ஈடிவங்கி, அவ்வரக் கடல் தாண்டி, 27.7 பவனம் கூட்டியுப் போவது அத்திரை கமாதா கைக்குத் தோல்விக்விட. அவருக்கு இதய விவாதி. சிவ கமாதம் ஏதாவது பேசினிட்டு மனிதர் நெஞ்சைப் பிடித்துக் கொண்டு தவிக்கிறார். நெற்றி ஒத்திசைவியே கூட இப்படித் தவித் தார். ஆனால் அதை நீங்கள் கவனிக்கவில்லை. உங்களைப் பார்த்ததும் மேல் துண்டால் முகத்து விவாதிவையைத் துடைத்துக் கொண்டு சிரித்துக் கமாயித்து விட்டார். இந்த வயதிலும் பணத்தானை. விவாதிவைய மறைத்துக் கொண்டு 'வேளியுக்கு கரேன்' என்கிறார். எங்கள் நெரு டாக்கிட்டம் தான் அவர் கவத்தியம் செய்து கொள் கிறார். இதய விவாதி எப்போ என்ன ஆறும் என்று சொல்ல முடியாது." நியுகை செவப் பூரில் இருபது ஈசேரிகன் இருக்கின்றன. எங்கள் மனசிலே பட்டதைச் சொன்னான். பிறகு உங்கள் இஷ்டம்" என்று இருந்தான்.

இத்திராணி தேவி ஈடி கமாதா போலித்து விட்டு, "நீங்கள் சொல்வதுமே போலிக் வேண்டிய விஷயம்தான். ஆனால் இப்போ என்ன செய்யலாம்? மறுபடியும் ஆடிய பாதம் வருவாரா? அவரை எப்படிச் சுப் பிடுவது? பேசாமல் ஏய்வு டாக்கிதரக் கூப்பிட்டு, எதற்ப்புப்பிள்ளையைப் பிசோதனை செய்யச் சொல்லி விட்டு நடை நடந்துகொண்டிருக்கிறார்களே? கடைகள் மேல் பாதத்

தைப் போட்டு விட்டு அழைத்துப் போக லாம்" என்னுள்.

"அப்பா! இந்த விஷயத்துக்கெல்லாம் கட்டிவிட்டுத் தூக்கத்துக் கூப்பிட்டுக் கட்டாது. தெரியாம தடக்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்குக் கட்டிள் கைகொடுப்பார். தெரிந்து கொண்டே நாம் செய்தும் தவறுக்குக் கட்டிவிடத் தூக்கத்துக் கூப்பிடுவது சரியா? ஆடிய பாதம் பிள்ளையை மறுபடியும் செத்துக் கொண்டு வருவது எல் போறுப்பு. நீங்கள் அவருக்குப் பணம் அறிதம் கொடுத்தாலும் சரி, கொடுக்கா விட்டாலும் சரி, அவர் காவில் விழுந்தா வது தான் அழைத்து வந்து விடுகிறேன். உங்களை இத்திரை கமாதம் பழகிப் பணி புரித்ததற்கு தான் இதைக்கூடச் செய்வா விட்டால் தந்தி கெட்டவனாயினான்" என்று குறைந்தான் எத்திரன்.

"சரி, எப்படியோ ஆடிய பாதத்தை வரவழைத்து விடுங்கள். புரவலரை விட்டுக்

பேய்: இப்பொத்திலில் ஒரு விட்டுக்காரர் தன் வீடு வேண்டித் தீருபித்து, அதற்காக விட்டு வரிச் சலுகை பெற்றிருக்கிறாராம். தகராசை விடமிருந்து!

உதவி:

'பாபு' 'காரணெட்'

கத்தப்ப தட்டுவன்களிடம் 'ஒத்திசைக்கு வர வேண்டாம்' என்றும் சொல்லி விடுங்கள்" என்னுள் இத்திராணி.

பிருதபுடன் எத்திரன் சிட்டி அடித்துக் கொண்டு மாயப் படிவையில் இறங்கினான்.

செவப்பூர் விவாதி நியுகத்தில் நடிக்க இத்திரா தேவியை வரவேற்கத் திரைக்கா ரசி கப் பெருமக்கள் கூடிவிருந்தார்கள். எப்போ குண்டை வண்டையும் நடிக்கவையே கற்றிச் சத்தி வந்தன. சிரித்த முகத்துடன் விவாதிப் படிக்கட்டுவையில் நின்றவாடு கண்ணிலிருந்த ஹெப்பிக் கண்ணாடியைக் கழற்றிவிட்டு ரசிக்களுக்கு அழகாகக் கரம் குவித்து வண்டைச் சேர்த்திதலும் நடிக்க, "வினிக், வினிக்" என்று பத்திரிகைக்காரர்களும் புனைப் படம் எடுப்பவர்களும் இத்திராணி தேவியைப் பண கொணங்கையில் படம் பிடித்துக் கொண் டார்கள். கம் திட்டத்தில் வெற்றி கண்ட ஆடியபாதி கட்டிவாசைரையில் நடிகையின் பக்கத்திலேயே தின்று கொண்டார்.

உடல் நலம் ஓரமாக இருந்த அந்தப்
 பெரிய நோயாளியின் அனாதை அம்மாவருகே
 நின்ற பொய்க்கும் அபிஷேகம் கவனித்துக்
 கொண்டிருந்தார் ஆடிவயாதம். சிவசெய்து
 காற்று வீசியபடி காபியைச் சிதறி
 சாக்கி சாப்பிட்டான். அவர் படிக்காரனாகவும்
 அமைதிக்கு வேறு இடமாக இடக்கூட
 இல்லாமல் உடல் அணித்த சூழக்கூட சிலர்
 உடல்கள் நோயாளியை அழைத்துக் குறுக்குப் செல்கு
 மாக நடந்து பணி புரிந்து கொண்டிருந்
 தார்கள். பணிசெய்யும் வேகத்தை கவியாதம்
 போய் செட்டிகள், கட்டித்துத் தட்டித்
 தெளியாமல், சேர்ப்போ என்று சமைவதெ
 ளும் இருந்தால் அந்த அனாதையின்

ஒரு மணி நேரமாக கவியின் மேல் நின்று
 குனிந்துவிட்டு, சொட்டி, புர, கவையின்,
 மூட்டை என்று காரியம் புகாரத்தையும்
 ஒரு உடல் பார்த்துவிட்டு, உண்ட மயக்கத்
 துடன் போய்விட்டு அப்படித்த சத்திரம் நிபு
 னன் எதைப்போ நினைத்துக் கொண்டு "இரு
 கையோர் பின்புறம் அறிமுகத்து விவாத
 நிலையின் தந்த மரபென்றுப் படம் வந்த
 திருக்குறியை, கால்களில் வரச் செய்து
 விடுதல்" என்று அழைப்பு மனமோ அந்த
 தெளியாமல், அவன் மனம் மொழி
 தெளியாததற்கும் கவியாதம் கவனத்துடன்
 அந்தமாம் பிடித்து நடுவாராகும் பத்திரிகைகள்
 சென்றார் எவ்வளவு உணர்ந்திருந்தான். வேலை
 யின் மறுமலம் அமைதியைப் பத்திரிகைகள்
 சேவையின் மொழி போய் போய், எவ்வளவு
 பத்திரிகைகளிலும் தலைகலி உடல் வந்திருந்
 தது. சிவசெய்துதான் ஆடிவயாதத்தின்
 முகமும் தெரிந்தது. சிவக் கவையாதத் தம்
 உடல் வந்திருந்த பத்திரிகைகளில் கவனித்துக்
 கொண்டிருந்தார் ஆடிவயாதம்.

"சார்! ஒரு கவையாதம் இரண்டே சுப்
 செளக்யம் முடிந்ததும் நான் உணர்ந்த சத்திரப்
 பார்த்திருந்தான் உணர்ந்த பொய்க்கும் உட
 சாராய்க்கும் கவையாதம் ஒரு திரையினில்
 டார். இரண்டே கவையாதம், ஒரு கவையாத
 கவையாதம் கவையாதம் சார். இதுக்கெல்லாம்
 அப்படியே செட்டிகள் உட்கொள் பண்பு
 வரவிற்குத்தெளியுங்கள்" என்றும் சத்திரம்.
 ஆடிவயாதம் பத்திரிகையினையே வயித்
 திருத்தார் ஒரு பொய்க்கொண்டு இத்திராணி
 தெளியின் சிவ அருகே ஆடிவயாதம் நி
 டிவந்தார். அழைக்கப்பட்டிருந்த மார்போ
 ஒரு கவையாதத் தன் ஆராய் படம் பிடி
 கும் சாராய் கவையாதம் நீட்டி விட்டார்.
 அவ்வளவு தன்மை மனத்தின் அந்த ஆராய்
 யின் கவையாதத் திருவிடம் சென்றும்
 போய் இருந்தது ஆடிவயாதத்தின் சார்
 யின் அந்தப் பத்திரிகையைக் கீழே
 போட்டுவிட்டு போய்விட்டு சாரத்து உட
 கார்த்து கொண்டார். அவருக்கு மார்பில்
 இப்போது கவி எழுப்பியபோல் தென்படுவது,
 விவாதம் எடுத்து சிவக் கவையாதம் ஆராய்
 பித்தது. மிகார விதி நின்றுவிட்டதா
 என்று கேள்வி பார்த்தார். விதி கருந்து
 கொண்டதால் இருந்தது. ஆடிவயாதத் துக்கு
 உடம்பை எவ்வளவு சங்கடம் செய்தது. தன்
 மையக் கருத்து போதும் தென்படுவது.

"ஒன் சார் பிடிவ காபியும்?" என்று
 கேட்டுக் கொண்டே திரும்பினார் சத்திரம்.

மார்பை அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு
 "தண்ணி, தண்ணி" என்று ஆடிவயாதம்.
 திருவிடம் போய் சத்திரம் பதற்றத்துடன்
 விவாதம் சென்று மனம் கருவியிருந்து
 ஒரு கிளையின் தண்ணீரை எடுத்து சத்திரம்.
 கத்திரம் அப்படியே மிகார நின்று
 விட்டான். ஆடிவயாதம் சிவசெய்துதான்
 பார்த்தபடி அனாதையின் பத்திரிகைகள்.
 அவர் கை கொப்பாருக்கு கீழே கொய்க்கி
 கொண்டிருந்தது. "சார் சார்" என்று
 உணர்ந்திருந்த சத்திரம். சேக்கிழை இவ்வ
 ஆடிவயாதத்தின் உடல் கவையாதத்திற்குத்
 தலைகலி அனாதை ஆடிவயாதத்தின்
 நினைவுப் பற்றிப் பதற்றத்துடன் போய்
 செய்தான் சத்திரம்

டாக்டர் கத்து பார்த்துவிட்டு மார்பைப்
 பிடித்து ஆடிவயாதம் கவையாதம் விட்டதால்
 கொய்க்கிப் போய்விட்டார் இத்திராணி
 போர்த்து உட்கார்த்து விட்டான். "சத்திரப்
 பத்திரிகைக்கு கவையாதம், மார்பை
 அப்படியே தெரிந்துகொள் என்று மார்பை
 ஆடிவயாதத்தை அழைத்து கத்திரம் இப்படி
 கவையாதிரு ஆடிவயாதம் பற்றி மட்டும் எக்
 கவையாதம் மார்பை அழைத்து அது ஆடிவயாதம்
 நின்று என்று எண்ணினார்.

ஆடிவயாதத்தின் இருந்த குபாய் வந்த
 சார் தெரிந்து, சத்திரப் பின்புறம் வரவொட
 டாய்க் செய்த சத்திரம் குறும் கவையாதம்
 கவையாதம் கொய்க்கி, ஆடிவயாதத்தின்
 மனத்திற்குத்தான் அவன் அப்படி கவையாதம்
 பத்திரிகை எவ்வளவு மார்பை நினைத்துக்
 கொண்டாராம்.

சத்திரம் சத்திர செய்துவிட்டு அனாதை
 குபாய் பத்திரிகைகளை கவையாதம் மார்பை
 தான் மனம் செய்திருந்தார்.

கவையாதம் நடந்தவரை நடந்தவரை சிவ
 மனத்தின் கவையாதம் வயிற் அழைத்திருந்தார்.
 அவர் கவையாதம் ஆடிவயாதத்தின் மனத்தைப்
 பற்றி சொல்லி வந்த பத்திரிகை இவ்வளவு

"இவ்வளவு" இவ்வளவு போய், நினைவு
 அனாதை வயிற் கவையாதம், தானே
 ஆடிவயாதம் தெளியாதம் கொண்ட
 கவையாதம் மனத்தில் ஆடிவயாதம் அனாதை
 பத்திரிகை மனத்தின் மனத்தைப் பார்த்த
 தும் கவையாதம் என் கவையாதம் கொண்ட
 யும் மனத்து விட்டேன். என் கவையாதம்
 தெளியாதம் கொண்ட மனத்தின் என்
 கொண்டவரை கவையாதம் கொண்டவரை
 கவையாதம் செய்த அனாதை உடல் பிடி
 மனம் உணர்வையே எனக்குத் தண்டிப்பதாக
 அளித்து விட்டான். இவ்வளவு என்னை சத்திர
 கவையாதம் கொடுத்ததையும் கொடுத்த
 தெளியாதம் பிடிவ கொடுத்த விட்டதே.
 அனாதை என்னும் தானே முடிவாதம், கருவியை
 சிவம் கவையாதம் தான் கவையாதம் மனம்
 கவையாதம், ஆடிவயாதம் மனத்தைப் பார்த்ததும்
 கவையாதம் மனத்து விட்டேன். தான் இவ்
 ஆனாதை அனாதையாக மார்பைப் பிடி
 மனத்தால் நினைத்துக் கவையாதம் விட்டார்
 சத்திரப் பிடிவ. குறுவியைக் கவையாதம்
 நடந்தவரை சிவ பிடிவகித்தது. ஆடிவயாதத்
 தின் மனத்தின் புண்ணை தவிர்த்தது.

ஸ்ரீராம பாதுகா ஸ்பரிச நமஸ்காரம்

வைகுண்ட ஏகாதசி

நாளது 11-1-88 வியாழக்கிழமை வைகுண்ட ஏகாதசி புண்ணிய தினத்தில் காலை 5-50 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை ஆண் பெண் குந்தந்தங்கள் உள்பட பக்தபக்திகள் அனைவரும் வருடா வருடம்போல்

ஸ்ரீராம பாதுகா பவனம்

9:33. கோகலே தெரு. ராமநகர். கோயமுத்தூர் - 8க்குச் சென்று ஸ்ரீராம பாதுகையோடு தொடர்பு கொண்டு நமஸ்கரித்து ஸ்ரீராம ராஜா விடீஸ் வரின் அனுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரம் ஏற்படி பிரார்த்திக்கின்றோம்.

மிரஸாதம். புத்தகம் வேண்டுமோர் 15 ரூபாய் கவர் வைத்து விலாசத்துடன் ஸ்ரீராம பாதுகா பலனத்திற்கு அனுப்பவும்.

ஸ்ரீராம பாதுகாதாஸ் மண்டலியார். கோயமுத்தூர்

028

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில்

(ஸமேஷன் மே 1)

(ரிஜிஸ்ட்டர்)

இலாபம் பரிசு 1 1968-ம் வருடத்திய கர்ஜிசுமாய காமண்டர்

ராம்தீர்த் பிரஹ்மி ஆயில் பெரிய பாட்டில்களிலுள்ள அல்லது சிறிய பாட்டில்கள் இரண்டு வாங்குபவர்களுக்கு அழகிய, கவர்ச்சி கரமான 1968-ம் வருடத்திய காமண்டர் ஒன்று இலவசப் பரிசாக அளிக்கப்படும் உங்கள் அருகாமையிலுள்ள ஸ்டோரில் இன்றே வாங்கி அதற்கான இலவசப் பரிசையும் பெறுங்கள்.

யோகாசனப் படம்

எங்கள் யோகாசனப் படத்தில் காட்டியுள்ளவாறு ஆசனங்களை முறைப்படி செய்து வந்தால் நீங்கள் கூடல் வலிவு பெற்று ஆரோக்கியமாக வாழ்வீர்கள்.

சிறிய ரூ. 3 (தபால் செலவு உள்பட)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM
DADAR - BOMBAY-14

மதராஸ் டிப்போ : 25, கருணியப்ப நாயக்கன் தெரு, மதராஸ்-3
போன் : 84268

எமது சென்னை ஆபீஸில் யோகாசன வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன

பெரிய கதை பக்கம் 2

பத்து மட்டை,
பத்து குழந்தைகள்?

ஒரு சிவியா தழைதழைப் பத்திரிகாரியின்
ஒருவர் கேட்ட கேள்வி. அவருடைய,
"கனகம்" பத்து மட்டை மூலங்கள் அல்லது
பத்துக் குழந்தைகள் தொடர்பாக இருந்
தால் இரண்டாம் திங்கள் வரை விருப்பு
திரைகள்" என்ற கேட்டார்.

"பத்து குழந்தைகள்தான் விருப்பு
மேன்" என்று எதிர்த்தவர் துறை,
"செவ்வாசை, பத்து மட்டை மூலங்கள்
பெற்ற செவ்வாசை மேலும் செவ்வாசை
ஆகக் கூடித்துக் கொண்டே இருக்கும்,
பத்துக் குழந்தைகளும் பெற்றவோ மேலும்
மேலும் எவ்வளவுக்கும்!"

செவ்வாசை மூலங்கள்

செவ்வாசை

செவ்வாசை

பத்து கோடி காங்கிரஸ் அமைக்கலாம்!

பத்து கோடி ரூபாய் காங்கிரஸ் அமைக்கலாம்!

பத்து கோடி காங்கிரஸ் அமைக்கலாம்!

பத்து கோடி காங்கிரஸ் அமைக்கலாம்!

நன்றி :
ஒரியண்டல் பிளஸ்

சீமா

கோமளா

“சீமா! சீமா! எங்கெங்கும் போவீயாநீ? நீயாட்டுக்கு நீள நடந்துபோனே! அப்படியும் உங்க அண்ணனுக்கு எம்மையும் பதில் சொல்வ முடியாது...” எனவென்று அனாதையிலிருந்து ராஜியின் குரல் வந்தது. “ஓம்” என்று சத்தத்தொடரவும் மீறி எழும்பி வந்து அவன் வானுலகில் பறந்தான்.

“ஓம்... ஓம்...” இப்படியேதான் இருக்கிறான்...! அநேக நேரத்து குரலில் மிதமிதந்து விட்டுப் பறந்திருப்பதற்கு சீமா, அவரருளுடைய கட்டிவிட்டபட்டிருந்த பொம்மை மட்டத்தில் போய் போய் இருப்பின் போய் இரண்டு கரங்களை மூலத்துக் கொண்டு ராஜி தோரணையில் நின்றுக் கொண்டிருக்கிறான். கரங்கள் காதுவாழை கட்டி விட்டால், ரொட்டிச் சொடியும், வாடி, உலர்ந்த எதுமீச் சொல் சொடியும், முக்கிட்டு கொடியும், வானுலகில் கூர்ந்து அவனை ‘யா யா’ என்று அழைத்த தாடி அழைத்தது.

ஒன்றுமொரு சொடியாகுமென்று அந்தைக்கு நன்றாகையத் தட்டிவந்து போய் ஆசையுடன் நடனம் கொடுத்தான்.

“சித்தப்பா! சித்தப்பா!”

“ரமிக் குட்டி! இப்போது ஓடி வா!” மலர்ந்த முகமும் மிதித்த கண்களும்பாடி எழு வயதுப் பெண் ஒருத்தி அவன் அருகில் ஓடி வந்தாள்.

“சித்தப்பா, நீ ஜாஸாயி படுத்துள்ளிருக்க கச்சை, பாசும், திரைத் செடிக்கெல்லாம் ஒருத்தரும் தண்ணியை கொட்டவில்லை!” உதட்டைக் குடித்துக் குடித்துக் கண்ணைச் சிமிட்டியவாடி, ரமாவின் கண்ணிலிருந்து தொண்டை விய் பாயினாள்.

“நீ இப்போது இரு நாய்க் குட்டி!” என்று கூறிவிட்டுப் பறப்பவென்று விண்ணை நோக்கி நடந்தான் சீமா.

“சீமா! சீமா! தண்ணியை இழுத்து இழுத்துத் தண்ணியை கொட்டிக் குளித்து என்னைவு நாளாக... ஓடி மணி நேரத் துள்ளிக் குண்டாயாமல் குளியியோ முழுவதும் வாழ...” - என்று ஆச்சரியம்...! விண்ணை நோக்கி நடந்தான் சீமா.

“உனக்குக் குளிக்க ஆசையாய்க்கிறேன்?” நீரில் தெரிந்த அவனது சிம்பிளே அவனைக் கேட்பது போல் பிரமை, சராசரவென்று தாது குடங்கள் இழுத்துச் செடிக்களுக்கு ஊற்றிவிட்டு மேலும் மேலும் நீர் கொண்டு தண்ணியில் ஊற்றிக் கொள்ள ஆரம்பித்தான்.

“ஆகா! என்ன ஆனந்தம்! என்ன ஆனந்தம்!” என்று பாட ஆரம்பித்தான். “சீ! பாட வானைத் திறந்தாய் கழறகைக் குரல் தான் விளம்பறது...” திரைத் வாயில் நிறை ஊற்றிக் கொப்பமித்துத் துப்பினான்.

“சித்தப்பா! சித்தப்பா! அநோ பாடி, அப்போது குட்டி கல் வலக்கெட்டு, அது பறந்ததும் துப்பிப் பட்டது...”

“ஓம் முடியாது? கண்ணில்தான் முடிவாகு...”

“என்னவோ முடியாது? இதோ பாடி...” ஊரின் கொட்டிக் குளிக்கச் சாரிவென்று துப்பிவிட்டுச் சீமா.

“துவையோ! அங்கனவு துரத்திக்கு எட்டல்விடா? இப்போ, பாடி, நான் துப்பறதை! பாடித்தான்! என்னைவு துரத்தியே போய் விழுந்தது...”

“சீமா! சீமா! போய் சீமா!” கூடல்வின் சத்தத்திலும் ராஜியின் குரல் எழும்பவில்லை. “என்கே போய் தொலைந்தானே! ராமாவை போல கூட்டிவிட்டு போயிட்டான் போலே இருக்கு...” சத்தத்தொடரவும் காணாமல்...

கொக்கை விண்ணில் ராட்டியை ஒளசு செய்தது. கூடல்வின் அகத்ததுவிட்டு அவன் வெளியே வரவும், ‘ஓ’வென்று கத்தியபாடி ராமநாதன் கூட்டி வரவும் சீமா விரைந்தது. “ராமகல் கொழுப்பு ரொம்பத் தான் ஏறியிருக்கு. ஓடி வாசா! இருந்த கூட்டிய என்ன? இப்ப என்ன அட்டகாசம் பண்ணலாம்?... நீ விட்டபேதாயே இருக்கே, அவனைக் கண்ணிலே என்னை விழிச்சே இருக்கே...”

“என்ன ஆச்சு? என்ன பண்ணிட்டான்?”

“உனக்கே கேளு! நீதான் விட்டிருக்கே! நேத்து எங்கெல்லாம் கத்தப் போனான்? விட்டானே விழுந்து விடக்கொடுத்துக்கொண்டே நான் பறந்து வந்தேன்!”

“என்ன விஷயம்னுதான் சொல்லுங்க வேண்டி...”

“என்ன விஷயமா? ராண்கல் வரட்டும், கொக்கிடுதான்! முதுகுத் தோலை உரிக்க விட்டுத்தான் மறு வேலை... சீமா... போ!”

கத்தியவாடி சோடியில் கொட்டியவாழை உயர்வையும் நேருவதில் முனைதலன் ராம நாதன். அவன் நேடி எடுத்து வரக்கூடியதற்குள் கொண்ணை எச்சரித்து விண்ணை அழைப்பி விட்டது துடித்தளவாங்க கொண்ணையும்கொண்டேன் ராஜி.

அப்போது - விண்ணிலிருக்க - நிறை கொண்ணை கொண்டு தண்ணியில் ஊற்றிக் கொண்டு, வாயில் ஊற்றிக் கொள்ளித்துத் துப்பிக் கொண்டும் துலக்கிவிட்ட கொண்ணையும்கொண்டேன் சீமா.

“ஓம் முடியாது? கண்ணில்தான் முடிவாகு...” என்று சீமா, மேலும் மேலும் இப்போது கத்தியவாடி விரைந்தபோல் நீரில் ஏதாவது ஓடிவிட்ட கல் ஒன்று செத்துவிட்டிருக்கிறது...! என்றான் கூடல்வின் குரல் போய்த் துண்டாகி விட்டது வந்து அவன் தண்ணியில் துயட்டி விட்டான்.

“இப்போது கொடு, மண்ணி! நானே துடைக்கக்கொண்டு...” அநோ பாடி, அப்போது ரமிக் குட்டியை...”

அப்போது - ரமாவும் பக்கெட்டிலிருந்த நீரை எடுத்துத் தண்ணியில் ஊற்றியபாடி நின்று கொண்டு இருந்தது.

“துவையோ! அங்கனவு பார்த்தால் அவன் வந்தான்! உனக்கே கொண்பேய் பண்ணி

வினா: நீ குளிக்கிறாயா? அல்லது
தண்ணீரையும் கொட்டி... தண்ணீர்தான்
இருக்கிற பொ... அல்லது அல்லது...
புடனாவது தண்ணீர் பிசிந்து ரா...
தண்ணீர் பிசிந்து ரா...
அதன் பிதற்றிதும்... கொள்வது கத்தனை
மதற்திதே பொ... விட்டான்.

இப்படித்தான் சிறா ஏதாவது ஒன்று
மாற்றி ஒன்று ஏதாவதுமாதம் செல்லுமிட்டுத்
தான் இப்பிதம் அடியும் வாய்க்கிக் கொள்வது
தொடு மதற்திதும் வாய்க்கிக் கொள்வான்.

அவது பிதற்றினால் கட்டிவிடுந்தாலும் ஒரு
சிறு குழந்தை மாறினியே இருந்து கத்தை
அவன் போகிற செயலும். அவ் கத்தைக்கு
ஒரு தலையு, பொல்லாததுகூடவா தெரியாதா?
பொன் மாதம் கரத்திதம் பிதற்றிடுந்தபொது
கூட. "என்னம் அருகில்தான் பிதற்றுக் கொள்
கை?" என்று அடம் பிடித்துத் திட்டும
அடியும் வாய்க்கிக் கட்டிக் கொண்டான்.

பொன்வல ஓர் இரண்டும்கொட்டான் என்று
தான் பிறர் சொல்லுகிறார்கள். எப்பத்தா
சம்பத்தம் இவ்வயம் திமர் திறமென்று
பெயர்வான். ஓர் இடத்தில் திறகாமல்,
வெய்தியோ, மயர்தியோ கத்திக் கொண்டே
விடுப்பான். கத்தியேறல் போகக் கிணறும்,
தொண்டியும், "பெடி கொடிதான் இருக்கியே
இருக்கியேன் அடர் மயர்த கத்தியும் தன்
கையால் இரண்டு குடம்... இரண்டு
செடிக்குக் கொட்டினதற்கான் அன்று அவ
னுக்குத் துக்கம் வரும். படிப்பு ஏதாவதுகூட
எட்டாவதொடு அதற்குக் குப்பிடு பொர்
டாகி விட்டது. ஒழுகாகப் பண்ணிக்கடம்
பொருத்தானே படிப்பு வரும்? நியக் கட்டா
மடு உண்டா? ஏரி எங்கே குழறும் குட்டை
யும் வாய்கி என்று திரிபவருக்குப் படிப்பார்
பாடறும் எப்படி வரும்? கைசெல்லான்
பெய்த்தவரீட்டு வரும் கைக் கட்டைபட்ட
பொன் தேரற் கானல் இவ்வயம் விட்டுக்கு
வருவான். அன்னவன் விட்டிய இவ்வயம்
டான் பிழைத்தான். இருந்து விட்டாவோ
அவ்வயத்தான். சென்னையால் கிணடக்
கும். அடிப்பட்டு அடிப்பட்டு உரமேறிக் கடல்
கும். எத்தனை அடி வாய்க்கிறதும் வாய்க்
கிடுத்து 'அம்மா!' என்று ஒரு எத்தம் ஏழாது.
கண்ணிலிருந்தும் ஒரு கொட்டி நீர் விழாது.
அவன் அடிமடுவது ராஜிக் கொறுக்காது.
இவ்வயல் பொய்த் திதிற்துத் தாலும் தாது
வாய்க்கிக் கட்டிக் கொள்வான்.

ஒரு பக்கம் முக்கொடுக்காரணம் கண்ணம்,
மறுபுறம் வாய்க்கியும் ஓர் கண்ணம்
வாய்க் கைத்தயன். அவன் மாயியார் காலும்
பொது. "அடியம்மா, ராஜி! இரண்டு
குழைக் கொட்ட துக்கம் உன் கொறுபிதல்
கைத்திட்டுப் கொடுவோ! தோன் கொறுமை
யாக இருந்து காதற்குக் கைசெய்துறதும!"
என்று அடித்து கொண்டதான் செத்தான்.
உடத்து பத்து வருடங்களைக் அவரும்
எப்படியோ தணித்தும் பணித்தும் கைவ
னிடம் சரிக்கடித்தான் வாய்த்து வரு
கிறான். தன் கைவலது கொடுத்தையாவது
தாக்குப் பிடிக்கலாம் பொன் இருக்கிறது. இத்த
பொன்வல்தான் என்ன செய்வது, எப்படி
கட்டிக் காப்பது என்பது தெரியவில்லை
அவருக்கு. ஒரு திமிடம்கூட விட்டும் தன்

வாய்க் கைசெய்த கத்தி வந்து பண்பெட்ட
ஒக்கம் பெக்கம் செல்த் சிசிப்பும் பட்டுத்
திவ்வாதக் கண்டு மனம் வெதுப்புவான்;
மறுகுவான்; கவல்குவான்.

முன் தான் அவன் எங்கும் போகாதே
என்று கண்டிப்புடன்தான் கத்திவிடுத்தான்.
ஆதும் பிதறியல் எத்துக் கண்ணவாந்திருந்த
பொது அவன் எங்கே போகுகியே. என்ன
செய்தாடுகு தெரியவில்லை. இன்று ராம
நாதன் இரைகிறான். கொல்லப்பதும் ஒடினான்
ராஜி, அங்கே -

"அப்போக்கிப் ராஜிக்! வாய்க்கிக் கைவல
வைக்கண்டு கிழமா இருக்க முடியவல்லியா?
தேறது கத்தரத்திடம் என்ன உணரிக்
கொட்டினே?" ஆகிரோசத்துடன் கொட்டுக்
கொண்டிருத்தான் ராமநாதன்.

"கத்தரம் மாமாவிட்டே தான் ஒன்று
சொல்லுகியே!"

"கொய்துறதையும் கொய்க்கிட்டுப் பொய்
வெய்தியா..."

"இவ்வயிதே தான் பொய்யா ஒன்று
சொல்லுகியே!"

"ராஜிக்!... இவ்வய இவ்வயென்று எத்திக்
கறவா! உங்கன் என்ன செய்வதென் பாடு!
விட்டு விடுவதென்பதெல்லாம் கைசெய்திட்டு
சொல்லுது என்ன வாய்க்கிக்? பிழை, இனி
விட்டை விட்டு வெளியே போ கொய்க்கியும்.
காது உண்டிக்கக் கைசெய் கொடுத்துதேன்.
மடக் கறவா!" - கண்டபடி. இப்படியானது
அருகில் கிட்டு வந்த குதி பொன்வல
ஏருத்துக் கண்ணம் தெரியாமல் விளாச ஆரம்
பித்தான் ராமநாதன்.

அதற்கு மேல் பொறுக்க ராஜியின் பெண்
மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை.

"தண்ணியா! பொதும் பொய்க்கொ...
உடம்பு வந்து தெய்வ குழந்தையை அடிக்க
அடிச்சே கொன்னுப்பிட்டாடுதென்கொ..."

ஒடி வந்து தடுத்து ராஜியின் பிதம் தாது அடி
விழ்த்து.

"இன்று இத்தத் தடியுக்குப் பட்டினி
பொடு சொல்பதென். அப்பத்தான் கொறுப்பு
வாய்க்கியும். பட்டி வாய்க்கியுமென்று தான்
கண்ட... அப்படியும் உன் காத் உண்ணுடை
தண்ண... தாக்கிரகை!" என்று எதுமிட்டு
விட்டார் மணி ரஜிக் பிடிக்கக் கைசெய்திட்டு
டான் ராமநாதன்.

"சாப்பிட்டுப் போக..."

"உன் சாப்பாட்டை நீயே கொட்டிக்கொ..."
கண்ணில் நீர் வறிய ராஜி சோகைப்
பார்த்தான். கண்ணம் அடித்த நிலைவல
திறந்திருந்தான் அவன்.

பத்து பணிக்கு மேல் விடு அமையியல்
ஆய்ந்து விடத்தது. ராமனை ஆயாவொடு
பணிக்கு அனுப்பியாகிவிட்டது. சிறா
கண்ணம் பொருட்கில் கட்டகார்த்திருத்தான்.
கண்ணத்த கண்ணம். தோட்டத்தைத் தாண்டி
கண்ணம் பார்ப்பவ வெரு தாரம் ஒடிக்கொண்
டிருந்தது. தோட்டத்தை அருத்த பொட்டம்
வெளி, அகத்த தாண்டித் தாரத்தில் ஏரி,
ஏரில் பின் பிடிக்கும் திறவர்கள், துணி
துவலக்கும் கைவலவாரர்கள். அகத்தும்
தாண்டி அத்தி நிதிசு குன்று - குன்று
நின்றுக் கைவல - அங்கு பாடும் பறவைகள்,
பதக்கும் சிட்டுகள் - அகத்தும் அவன் 'வா,

வா? என்று விடாமல் அழைத்துக் கொள்
படுத்துக. சீமாவுக்குக் கையம் காலும்
மனமும் பறந்தன.

"சீமா! வாப்பா, சாப்பிடுவாய்!"

ஏக்கம் தொல்பந்த கண்களுடன் மன்னியை
ஏறிட்டு நோக்கினான். அண்ணன் அடித்த
தற்காகவோ, பட்டினி போடு என்றதற்
காகவோ எழுந்த ஏக்கம் அவன், சுதந்திர
மாகத் திரிந்த காலைக் கட்டிவிட்டானே என்ற
கவலையாக.

"அண்ணா ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்.
வா, சாப்பிடு!" மன்னியின் அன்பு அவனை
இயந்திரமாக இயக்கியது. மெதுவாக எழுந்து
வந்து கைதின் முன் அமர்ந்தான்.

"என்டா, சீமா? தென்று என்னடா
நட்டித்து? சுத்தரம் மாமாவிட்டே என்ன
சொல்வனே?"

"இங்கே மன்னி! தென்று நீ தூக்கிவிண்
படுத்துத பாரு, அப்பிபா இப்படியே ரவிவெ
கிட்டுவிட்டு போய்விட்டிருந்தேன். சுத்தரம்
மாமா எதிரே வந்தார்." "என்டா சீமா! சு
தரம் அண்ணா விட்டபடியே இருக்காரா?" என்று
கேட்டார். "இந்த நேரத்திலே எப்படி மாமா
அண்ணா விட்டபடியே இருப்பார்?" அப்படியே
நான் சொன்னேன்." "இல்லேடா! இன்
னக்கு அது போடப் போறதா சொல்வின்
படுத்துதான். அதுறவெ கேட்டேன். நம்ம
கொடியாவது உடம்பத்திலேயே அப்பிட்டு பன்னி
யிருக்கேண்டா! மாசக் கடைவியாவிடுத்
தோய்ந்தே, கையிலே பன்னம் இங்கே, கைக்
கண்ணாலைத்தான் கேட்கலாமென்று கோரித்
கண்டு இருக்கேன்" அப்பமன்னார். பரிதாபமா
யிருந்தது. "எங்கண்ணாவுட இன்னிக்கு
ஆயிரமே போனான் தரப் போகிறான்னு
பெரிசெய்யுத்தா மாமா, நிற்க ராத்திரி வந்து
கொண்டேன். தருவாய்! ஊ! கொல்லிட்டு
வந்துட்டேன் மன்னி, நான் எல்லா சொல்வா
சொல்வனே? தெத்து காலைமேல் அண்ணா
உலகவிட்டு சொல்லிவிட்டிருந்தானெத்தான்.
நான் அந்தச் சுத்தரம் மாமாவிட்டே சொன்
னேன்? அது தப்பா மன்னி....?"

அந்தச் சிறுவன் கூறிய மெய்யைப் போய்
என்பதா? அவ்வது ழுதம் நான் இரவு
கொண்டு வந்த போனஸ் பணம் முறிந்தாற
யும் இருப்பு பிரோவில் வைத்துப் பட்டி
விட்டுக் காலைமேல் வந்த நன்னியின் அவரத
தேவை அறிந்தும் போனனே இன்னும் வர
வில்லை என்று தன் கண்கள் கூறிய
போய்விட்ட மெய் என்பதா? -- குறம்பிய
நிலையிலும் அவளுக்குச் சிப்பிப்பதான் வந்தது.
சண்முகம் போய்க்கும்பட்ட இடம் காலம்
பொருள் கணர்ந்து கூறினாள் தான் மதிப்பு
கொடுக்கும் போதும்!

அண்ணன் தந்த பரிசுகளின் ரேகைகள்
முதுகிலும் தொளியும் கைகளும் பனிச்சிடக்
கவதில் மீதி இருந்த உணவை உண்பதில்
சுருந்தைச் செதுந்திருந்த சீமா. அவளுக்கோ
அந்தத் தாயில்லாப் தேவியின் தழும்புகளைக்
கண்டபின் உணவு வேண்டியிருக்கவில்லை....
குறைச் சாப்பாட்டோடு எழுந்து விட்டான்.

"சீமா! தேவகாய் என்னெய் தடவி விடு
விறன் வா!" பரிவுடன் அவனைக் கூப்பிட்
பார் ராஜிகையின் தேவகாயென்னெனயைக்
குறைத்தவாறு.

'கெண்டாம்' என்பதுபோல் தவிதைய ஆட்
புறன் சீமா. இன்னமும் அவன் கண்கள்
சன்னிலைத் தாண்டி வெளி உலகிலேயே சஞ்ச
ரித்துக் கொண்டிருந்தன.

"மன்னி! நான் இனிமேல் வெளியிலே
போகவே கூடாதா? மன்னி! இன்னிக்கு
மட்டும்- கடைவியா ஒரே ஒரு தரம் போயிட்டு
ஊர் வந்துட்டேன்....!"

"வெளியிலே போய் என்னடாப்பா
செய்யப் போறே? உடம்பு நன்றா குண
மாகட்டும். அப்புறமா போகலாம். ம்?"

அவன் கண்களில் பனிச்சிட்ட ஏக்கத்தை
மாற்று வேறு பேச்சுப் பேசத் தொடங்கினான்.
"என்டா, சீமா! உன்னை மறுபடியும்
கூசுவெசேர்த்துக் கொல்றேன். ஒழுங்காப்
போய்ப் படிக்கிறாயா? நீ பாட்காராட்டில்
கிறதிலுமேதான் உன் மேல் கோபம் உருக்
அண்ணாவுக்கு....!"

"மேல் சீமா! சொல்லுடா! கூசுதுக்குப்
போதவா? படிக்கப் பெரியவருவி அண்ணா
மாநிரி ரவிவெ இன்னும் வெளியுக்கு நோராப்
போய்விடார்! அப்பிபா எவ்வளவு சந்தோஷமா
யிருக்கும் தெரியுமா?" கண்களில் ஆவல்
பொருக் ஆதரத்துடன் எவ்விதமும் அளவா
இவ்வொகத் தன்னை! அளவற்ற சீமா
மன்னியுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டுவன்

"அழாதே! மன்னி! எனக்குத்தான் உரிமையே... இவ்வளவு டாக்டர் கொடுக்கிற சொல்லினைக்குத்தானே. 'இரண்டு காதுகள் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடும்... உட்பண்ணி எடுத்துடனும், மற்றபடி உயிர் குக்கு ஆபத்திலே...' அப்படி அது டாக்டர் பேசியிருந்தது என் காதுகே நன்றி விழுந்தது மன்னி. காதுகள் நன்றி கேட்கிறது. உண்மையிலும் எவ்வளவு நன்றி தெரியிறது. வாயும் பேச முடியுது. பிச்சின எண்ண... காலத்தானே... போனப் போது. 'படிப்பை விட்டுக் கிறே இதுவிலிருந்து தெரிந்துகொள்வது' என்பதுபோலே... அண்ணா சொன்னதைக் கேக்காமல் போய்விட்டேன் இவ்வளவு... அதான்... எனக்கு நன்றி வேணும் மன்னி! எனக்காகவா அழாதே! உன் வாய் அழிந்து மன்னி! இதைப் பார்த்து நான் எவ்வளவு வருத்தமாக இருக்கேன். எனக்கு அழகையே வரவளியோ... நீ அழக் கூடாது... ஸ்கூலோ? இது என்ன அண்ணாதுட அழகு...! ஆனால் என்னை எப்போது அழுகுவோம்? அண்ணா! கோபம் இல்லியே உங்களுக்கு... அந்த ஸ்கூல் என்ன இனிமேல் எனக்குத்தான். அங்கே

உக்காத்துக்குத்தான் கோவிச்சை மாட்டியே... இனிமேல் சமத்தா அந்த ஸ்கூலிலேயே உட்கார்ந்து எல்லாம் பார்த்துவிட்டுப் போக... இனிமேல் வேளியே போகவே மாட்டேன்... அண்ணா அழாதே, அண்ணா... உடம்படி சரியானபடியும் நான் உட்காடக் கூட வலக்கண்டு 'டட்டட்'னு போனாப் பத்திக்கட்டும் போனேன் அண்ணா. போனப் படிக்கிறேன் அண்ணா... உம்... சரியேன் கொங்கையிலே..."

அவளுக்கு மீதிப் பேசிய ஆபாசத்தில் உண்டான தாபம் நடமாட்டம். உதடுகளை தாக்கம் தடவி அரப்படுத்திவண்ணம் வண்ணம் இக்கொகத் திறந்தான் சீமா.

"அண்ணாவுள் மன்னியும் என் இப்படி உயர்விக் குறுக்கி அழுகிறார்கள? யாரா உது சேகதும் போனாலுத்தானே அழுவா...? தான்தான் செத்துப் போகக்கிவே! உதி போடக்காவே இருக்கென்! என் அழையும் பைத்திலும்! பைத்திலும்! எப்போ அழையும் ஏட்டுத் தெரியலையே இவங்களுக்கு"

குழந்தை அழகு கொள்வதற்கு இவ்வளவு மனம் மாற்றிப் பார்த்துத் திகைத்தான் சீமா.

காலண்டர் அச்சிடுவதற்கு எந்தவித இலக்கணமும் இல்லையாது.

எப்படி வேண்டுமானாலும் எந்த உருவத்திலும் அச்சிடலாம். அதே போல இந்தக் கவிதைவும் எந்த இலக்கணத்திற்கும் அடங்காததுதான்!

காலண்டர் என்ற போகும்; ஏன் கண்டு பிடித்தாரோ? கற்பனையில் ஏன் இவையும் புத்தாளத்தில் பிணைத்தாரோ? ஆண்டு பிறத்து விட்டால் அதை வேண்டி அலைவோர்க்கு ஆண்டவனே 'செகண்டரி'தான்; ஆகச்சுக் அளவுள்ளதோ?

குழல் 'வசதும் கண்ணாடிகள் கோபியர்கள் மெய்யறந்து க்ஷுவாகப் போனார்கள்; கோருகத்தில் நடத்த கதை. காலண்டர் கையாடல் கண்ணாலெவர் பட்டாலும் காக்காயை அவர் தயவைக் கற்பபதுவே இயற்கைதான்

எந்த விசி சேய்தாரோ? எத்தனாளி முறைத்தாரோ? எழில் மிகுந்த கவரெல்லாம் 'இத்திரா'க வென்று அளவடிக்கு ஓர் ஆணி அடித்துப் புதுத்தி விட்டு அலங்காரமாகி அதை பீச்சுப் பார்த்திருர்.

இதோடு பத்துளாகக் கொக்கித்துக் காலண்டர் கொள்முதலில் இதயத்தைப் பற்றிகொடுத்து நோத்தை விளாடிக்கும் எத்தனையோ தன்பர்கள் எனக்கிற்கும் வேளையிலும் எனக்கொரு காலண்டர் எடுத்தளிப்பார் வாகுயிலினை!

பொங்கல் விசேஷ விற்பனை!

செழு இணைபற்ற பட்டுச் சேலை ரங்குக்கு

NALLI SILKS

—SILK SAREES—

நல்லி சिल्कஸ்

நல்லி சिल्कஸ்

82, நாயப்பேட்டை, கைறை ரோட்

தொலைபேசி - 4041 - 4042 - 4043 - 4044

7-1-68 & 14-1-68 இடு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் விற்பனை உண்டு!

பலத்திற்கும்

ஆரோக்கியத்திற்கும்

பண்டித நாராயணசாரங்கன்

ஜீவாம்ருதம்

69 வருடங்களாக

மிகச் சிறந்த பெற்றது

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

சென்னை - 17.

சென்னை - 17.

டிராண்ஸிஸ்டர்
துவணைகளில் கிடைக்கும்

உலக சோஷல் ரே. 80/BL 129/87

சென்னை சந்திரன் ரே. 108 - 08199
சென்னை/87

ரூ. 225/- மதிப்புள்ள உலகப் புகழ்பெற்ற
"ஜன்காஸ்ட்" ரேடியோ, கைவிட அடுத்துத்
செய்யக்கூடிய அடித்தளத்தில் மரதம் ரூ. 25
மதிப்பு செலுத்திப் பெறலாம்

5700, கல்வி ஹாக்கிங் பாக்கிங், டெய்லி-ரீல்
உள்ள அடித்தளத்தில் ரேடியோ விநியோக
செய்து ரேடியோ அப்படி இயக்குவதற்கு
அப்படித்தகக் கண்டு களிப்புகள்

இரண்டு துறைகளிலும், அநிகரிலும்
விநியோக அறங்களை உலகம்

மேற்கண்ட விவரத்துக்கு அழகுபட்ட

JAPAN AGENCIES (KU 77)

P. O. Box: 1194 — DELHI-6

“ வினாக்குத் தயார்
வீடு ஏதாவது கடுதாசி
வந்ததா?”

“தாஸேந்திர வந்தி
குக்கு! உபயோகப்படாத
தூக ஒன்றையும் தெரி
யுலோ”

“ஏன்? மாவு கனிகை,
உலர்ந்த உப்பென
பாடாப்போலே ஏது
பத்திரிகை வரலியோ?”

“தற்போது, எல்லாநாடுகளிலும்
பெரிய அளவில்...
உயிர்வாழ்வுக்கு உதவியாக
பெரிய அளவில் இருக்கிறது.”

“அவ்வளவு எல்லாவுகளோ சிரமப்பாட்டுக் கடனை கடனை வாரத்தில் கல்லாணம் நடத்துகிறாள். மனக்கு அது இவ்வளவு அவப்பெயர் மாகப் படுகிறதோ?”

“பேரார் தடதிதட்டும்! யார் வேண்டார் என்று குறுக்கே போல் திற்குரூக்கர் ஆனால் ஏன் இந்த அழைப்புக்களை அழைப்பினைக்கிரூக்கர் என்று கேட்கிறேன். ஒவ்வொரு வீட்டுக்குப் போதும் போதும் ஏதாவது ‘பிரண்ட்’ வாங்கிக் கொண்டு போகிறது யாருக்குக் கட்டுப்பாடுகிறது? இந்த சினிமாவை மாத்திரம் இதுவரை யில்லாத கல்யாணத்துக்குப் போய்...”

“ஏய் மறந்து போயிடாதே! நம் வீட்டுப் பெண்களுக்கும் கல்யாணம் நடக்கணும்! அழகுப்புகளே அனுப்பாமல் இருந்த விடுவோமா? சொல்லு! உன்னைப்போய் மறந்தவர்களும் அனுத்துச் சொள்ளை மாட்டார்கள்!”

“நன்றாகத்தான் இருக்கிறது நீங்கள் சொல்வது? ஏன் அப்படி அனுப்பாமல் இருக்கணும்? நாம் எத்தனை வீடுகளுக்குக் கொண்டு போய் கொடுத்திருக்கிறோம்? அவர்களெல்லாம் நமக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாமா? என்ன?”

“ஓஹோ! அப்படியா விஷயம்? அந்தக் கல்யாணன் கடிதாடிகளை யெல்லாம் இப்படி, எடு! தூக்கித் திருப்பிப் பரிசுணிக்க வருவான். உன் எண்ணிக்கையை எவ்வளவு தூரம் உயர்த்தலாம் என்ற பார்ப்போம்.”

53

மேலே குறிப்பிட்ட சம்பாஷனை சமீப காலத்தில் அடிக்கடி எண்குருள் என் மனைவிக் குழம் இடையே நடப்பதுதான் ! ஸார்த்தத அமைப்புகள் கேள்விமூலமும் அவ்வப்போது மாற்றித் தவிர கருதித் திள் அடிப்படை மானது ! அவருடைய ஆட்சேபணைகளில் ஓரளவு உண்மை இருக்கிறது என்றதான் பல சத்திர்ப்பங்களில் தெரையும். ஆனாலும், நாயுடு போர்கள் சேரித் தழைத்தில் தமக்கும் அந்தந்தும் கௌரவமும் வேண்டும் என்பது ஆணைக்கு அடிமையாகும் எண்ணம் அந்த உண்மையை மனவித்து விடுகிறது. கல்யாணம் நடந்துபவர்கள் கடன் கடன்பட்டுக் கஷ்டப்படு கிறார்களோ என்னவோ, மாதக் கடைவியல் நடக்கும்பி லெழுந்த தங்களுக்கான அன்பளிப்பின் அவ வியத்தக்காக நாம் கடன்பட்டுத் தான் திரவேண்டிய யிருக்கிறது.

“அந்த ரோஜாவைக்
அடுத்த வாரம் கல்யாணமாம்!
ரோம்ப ‘பி’பாக முடி ச
கட்டா!” என்று என் பெண்
வியங்காரத்தோடு தொடங்கி
வைப்பான்.

நான்பாட்டுக்கு இனதக்
காதிங் போட்டுக் கொள்ளாத

கலியாணப் பரிசு

கோமதி ஸ்வாமிநாதன்

(இலாபக்கடனாது அன்பு)

வலத்தரத்தான் விடை தாங்கிவிட்டிருந்து தப்பலாடினா! 'முதல் தேதி வரவில்லையோ' என்று அது சந்தை ரூபாயில் வந்து நின்று நின்றது.

இப்படி எத்தனையோ மருதாசலங்கள், தனிகாசலங்கள். அருணாசலங்கள் வகுடம் குழாய் கல்வாணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நவாய் விஸயம் வகைமுறையுட்போட்டுப் பணம் கொடுத்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம். அப்பதம் கெடல் பார்த்து இடத்தில் நம் கௌரவம், அத்தனது மரியாதை எல்லாம் என்ன ஆவது!

இப்போதுதான் எதற்கெல்லாமோ திட்டங்களைச் சுட்டங்களுக்கு கொண்டு வருகிறார்களே! இந்த 'மாநிலப் பேரவை' என்? விவசாயத்துக்கு ஏதாவது அம்சம். கருவாக்கக் கூடாதோ?

"கல்யாணம்" பரிக் திட்டம் என்று கொண்டு வந்து நூன்று கல்யாணங்களுக்குப் பரிசளித்த நபர்கள் அதற்குப்போல் எந்தக் கல்யாணத்துக்கும் பரிசுகள் கொடுக்க வேண்டிய நிர்வாகத்தினிக்குது விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுவோம்! அவர்களுக்கு எந்தக் கல்யாணம் விட்டாலும் சங்கேச மியங்கம் கொண்டு வரவாக துணுத்து கொள்வம் பொருள். 'நூன்று பரிசுகள் ஏற்கன்கே கொடுத்தவர்' என்று அந்தாட்டிப் பத்திரம் கொடுத்து விட்டாராயே! எவ்வளவு அச்சுடங்கம்

இதனும் தீரும்? மாநிலப் பேரவைக்குக் கண்டிரோல் ஆர்டர் கொண்டு வந்து, புது மணத் தம்பதிகள் மூன்று பரிசுகளுக்கு மேல் ஏற்றிக் கொள்ளக் கூடாது. அதற்கு மேல் வரும் பரிசுகளை அது உபயோகம்! நெக்கிராக இருந்தாலும் சரி, தகர சோப் டப்பாவாக இருந்தாலும் சரி ஏற்றுக் கொள்ளுது இதிலே பிணங்கோடிய ஏதாவது ஒரு செக்ஷனில் நீதி குற்றமெனக் கருதப்படும் என்று சொல்ல வரோம்!

சாரியாவாங்கலில் கிண்டி ஓர்க்குபவர் களும் முதல் மூன்று பெயர்களுடன் நிதக் வேண்டும் என்ற ஷரத்துடன் நெளவ வாகவே இருக்கும்! "இந்தத் தடவை நரமியம் அகப்பட்டான்! கூட கோபாள சாமியும் சோதகட்டலும் அகப்பட்டார்கள். இப்போதைக்கு நாம் மயப்பல வேண்டிய கிண்டி" என்று மறிநலர்கள். அடுத்த பாய் கயரணாக் காதுமெய நீட்டுகிற வளர கவிர வில்லாமல் இருக்கலாமே!

அனுபவ சாத்திரத்துக்கும் புறம்பாக எத்தனையோ திட்டங்களைப் பற்றியும் சுட்டக் கிண்டிப் பற்றியும் போளிக் குடி மகாநாயகர்கள் இப்படி அபுதகம் சாத்தியமான சில விஷயங்கள் பற்றியும் போளிக்கக் கூடாதோ? இதனுடைய எத்தனை புது இலாகங்கள் தோன்றும்? எத்தனை பெருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படும்?

பூப்பந்தாட்ட மைதானத்தில் சுந்தர சோழர்!

செவ்வ ராஜ்ய பூப் பந்தாட்டப் போட்டி ஹலர் ஆட்டோ செரி கைண்டி எழுந்தது தகர சோழ மைதானத்தில்

தாடது கொண்டிருந்தது. சரித்திரக் கதாநாயகர் சுந்தர சோழர் பூப்பந்த ஆட்ட மைதானத்துக்கு விஜயம் செய்தார்! அவர் வந்து ஆனந்திதம் அமர்ந்ததும், "சோழர்கோட்டை மதிக்காதே! நகர!" என்ற குரல் எழுந்தது.

"எனக்குரிய அபிவாசனத்தில் தகர கொடுத்த அமர்த்திருக்கேன், நீங்கள் எப்படி என்னைப் பிணவர்கள் கொல்லுவார்கள்?"

"பூப்பந்தாட்டம் நடக்க வேண்டாம்? நீங்கள் உட்கார்ந்திருக்கிற இடம் கொடுங்கள் இடமாக இருக்கு! எவ்வாறு பரிசுகளை எழுப்பாதேயும்! ஆட்டக்காரர்களான பந்தாட வர்களுக்கு வங்கலால் தெரலில் விளையும்!"

சுந்தர சோழருக்கும் பந்தாட வர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பதீர்க்கலாம்! பூப்பந்தாட்டத்துக்கு சுந்தர சோழர் வர முடியுமானால் சுந்தர சோழர் உள்ள இடத்துக்குப் பந்தாட வர்கள் எவ்வாறு வரக்கூடாது?

"பந்தாட வர்களுக்குக் கூறிய நான் விசமரணமும் விட்டிருக்கொளியோ? நான் கூறு!" என்று சுந்தர சோழர் மார்புட்டினார்.

சுந்தர சோழரை 'சோழர்' செய்து அப்பாறுக்குத் திரைக்காரத்தி ஆட்டத்தைத் தொடங்கினார். எவ்வோரும் இந்

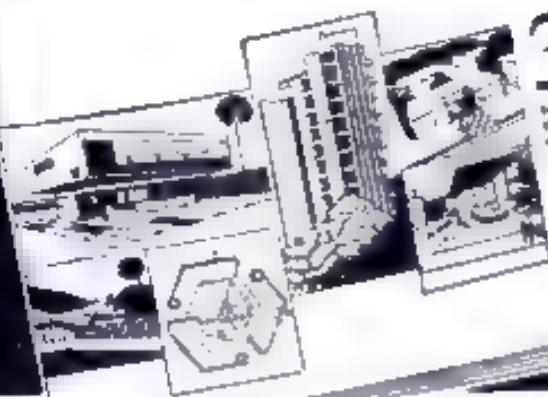
நாட்டு மக்கள்கள் இல்லை! ஒரு பூப்பந்தாட்ட ரசிகர் செய்த கலாட்டா இப்படி விரிந்தது. எழுந்தாளர் சங்க மகாநாயகரே! "சரித்திரக் கதாநாயகம் பட்டமிட்டான் மைதானத்துக்குப் போனால் என்று எழுந்த முடிவோம்!" என்று ஓர் எழுத்தரவர். இந்த நாளில் மலிவானவர்! மறங்காவத்து மலிவராகவிலும் எப்படி இருக்கும் என்று சுந்தர சோழர் பார்த்தார்! பெருமளவு ஒட்டிட்டு, அங்கனவதான்.

பூப்பந்தாட்ட மக்கள் ராஜகோபாலின் மக்கள் பிணையும் கொதண்டமும் கர்மக்கும் கொடுக்கும் எதிராக இரட்டையர் இறுதி ஆட்டத்தில் ஆடினர். ஸட்டியில் கர்மம் கொடும் இரட்டையர் கோப்பையைப் பெற்றார்கள். ஹலர் ஆட்டத்தில் இத்திலா சிமிண்டி! கொஷி, கோப்பைகள் பெற்றது. "பூப்பந்தாட்டம் கொண்டி விளையாட்டு" என்று முக்காவத்தில் கொட்டி வந்தன ரமியவா! பெண்களுக்கும் போட்டி வைத்து நத்தனம் பொழுதுபோக்குச் சங்கப் பெண் மணிகள் வெற்றி வாகை குடினர். பூப்பந்தாட்டத்தில் பூணவம் ஆட்டம் பலரிடம் புண்னைகள்! பூக்க கொட்டி எப்பதைய் புகளும் வேண்டுகோ?

designs for modern living

32

32 designs for modern living
shows us
what our surroundings
can be

வசதியான வாழ்க்கைக்கு 32 நவீன மாதிரிகள் : கடந்த பல வருஷங்களில் வீடுகளின் அமைப்பிலும் நேரத்திலும் முற்போக்கான பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இன்றைய வீடுகள் நவீன வாழ்க்கைக்கேற்ற வசதிகளை பொருத்தி சுற்றுப்புறத் தோற்றத்தோடு சேர்ந்து சோபிக்கும் பாணிகளில் கட்டப் படுகின்றன. இந்தப் புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ள மாதிரிகள் எல்லாமே புத்தப்பெற்ற இந்திய கட்டடக் கலை நியுனாகனாவ புதுபுது பாணிகளில் மிளகன் செய்யப்பட்டவை. எங்களுடும் தம் தம் சக்திக்கேற்றபடி நவீன மாதிரிகளில் வீடு கட்ட விரும்புவதற்கு இந்தப் புத்தகம் மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

**உங்கள் பிழிக்கு இன்றே
எழுதுங்கள் :**

விலை ரூ. 5.00

தென்னாற்காடு தபால்
செலவுக்கு ரூ. 1

**தி அலெக்சாண்டிரெட்டெட்
லிமென்ட் கம்பெனியின்
விமரிசெட்டெட்**

தி லிமென்ட் மார்ச்செட்டெட்
கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா
விமரிசெட்டெட்

தி லிமென்ட் மார்ச்செட்டெட் கம்பெனி ஆஃப்
இந்தியா விமரிசெட்டெட்
கா. நெ. 175-1, மகன்ட் கோட், மதராஸ்

தயவு செய்து "32 designs for modern living" என்பது
புத்தகத்தை ஒரு பிழை எங்களுக்கு அனுப்புவதற்கு,
ரூ. 6.00-க்கு தி. பி. வ. அனுப்பவும் ரூ. 5.00
மகன்ட் கோட் மார்ச்செட்டெட் கம்பெனிக்கு
(பொருத்தம் இலாபமாக வசூலிப்பதை அடிப்படையிலாகும்.)

மேல்.....
(பெயர் எழுத்துக்களில்)

விலை.....

K

சுவாங்சே குட்டிக் கணிகளா

காங்கத்தவர் கு. அழகிரிசாமி

கவாங்கே என்ற சீக அறிஞர் ம. மு. 275ல் (கவர் 2,250 ஆண்டு களுக்கு முன்) காவலானவர். காவலாதலே என்ற பிரபல சீக லாஸி யின் தத்துவம் கவாங்கேக்கு விளக்கொகும் என்றுமேயொரு கூங் கவாங்கே விளக்கத்துக்காகக் கீழ்க்காணும் குட்டிக் கதைகளைக் கூறி யிருக்கிறார். ஆழ்ந்த யோசனம் கொண்ட இந்தக் கதைகளுள் சில வற்றில் கதாநிபுரான கவாங்கேயே ஒரு கதாசப்திரமாக வருகிறார்.

காற்றும் பாம்பும்

காற்றைப் பார்த்துப் பாம்பு பிங்கு மாறு கேட்டது: "தான் என் னுதுகேளும் பின் பஸத்தினால் ஊர்ந்து செங்கிறேன். எனக் குக் காங்கன் இம்மலாவிட்டாலும், காதுக்குப் பதில் ஏதாவது ஒன்று இருக்கிறது. உவாங்கோ உடம்புக்கூட இல்லை. ஆனாலும் நீ உடம்புமில் லுத்துதென்சுடலுக்குஒடிக்கொண்டிருக்கிறாய். அது எப்படி உனக்குச் சாத்தியமாகிறது?"

காற்று சொன்ன பதில்: "தான் உட டுடவிலிருந்து தென்சுடலை நோக்கி ஓடுவது உண்மையானது. ஆனால், காராவது என்னை விரலால் குத்தினாலும், காவால் மிதித்தாலும் தான் அவர்களிடம் நொத்துவிடுவேன். என் னுக் பெரிய பெரிய மரங்களையும், பெரிய பெரிய விடுகளையும்தான் எங்கக் முடிபும். பற்பல சிறு தோய்க்கினிலிருந்து தான் பெரிய பெற்றினியைச் சம்பாதிக்கிறேன்."

பாபாட்சம் ஏன்?

காவாங்கே (இந்தக் குட்டிக் கதைகளைக் கூறியவர்) இரக்கும் தருணம். அவர் இறந்தபின் சடலத்தை மிகவும் விபரிசா யாக அடக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று அவருடைய சீடர்கள் விருப்பிசுகர்கள்.

கவாங்கே சொன்னார்: "மண்ணுள்ளும் விண்ணுள்ளும் எனக்குச் சம்பப் பெட்டிக் கள் என்று தான் கருதுகிறேன். ஒன்று உன் பெட்டி; மற்றொன்று வெளிப்-பெட்டி. நீரே சந்திரர்களை எங்குப் பரிசாகக் கொடுக்கப் பட்ட இரண்டு வகைகள் என்றும் தந்திரங்களின் என் சம்பப்பெட்டியில் பதித்த

ரத்தினங்கள் என் னும் தான் நினைத் துக்கொண்டிருக்கி றேன். என் சம்ப அடக்கத் துக்குப் பிரபல சாதனை சகை சிறப்புகளையெல்லாம் வந்து செரும். இதைவிட விமரிசாகவான முறையில் என் சடலத்தை அடக்கம் செய்யதை தான் கிறுப்புகொண்டேன்."

"எங்களுக்குடைய பரம் என்னவென்றும், குறுதாவின் சடலத்தைக் கழுகுகள் வந்து கொடுத்தித் தின்றுவிடக் கூடாது என்பது தாம்" என்றார்கள் சீடர்கள்.

"தரைக்கு மேலே போட்டால் என் சடலத்தைக் கழுகுகள் தின்றுவிடும்; தரைக் குக் மேலு புகைத்தால் கரைவாங்கன் தின்று விடும். ஒன்றிலிடமிருந்து நெடி மற்றொன்றுக்குக் கொடுப்பானேன்? ஏன் பாரபட்சத் துடன் நீங்கள் கரைவாங்களுக்குத் தம்தம் சலுகை காட்ட விரும்புகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார் கவாங்கே.

இன்னவற்ற புத்திமதி

வெய் என்பது ஒரு ராஜ்யம். அதைக் கையாற்றுவதற்காகக் கரும் போர்கள் செய் தான் ஹான் ராஜ்யத்தின் அரசன். ஆனால் முடிபுகொண்ட, அவன் மிகவும் கோர்த்து

போய்க் கவாங்கே மட்டுக் கொண் டிருந்த சமயத் தில் ஓர் அறிஞர் அவன் விடம் போனார்.

"உன் உண் முள் ஒரு மட்ட வம் தென்குவி ததென்னதைத் துக் கொள் ளோம். அதன், "இதை உன் இடது கையால் எடுத்தால் சட்டை உன் வயது உன் கோணி" வகிப்

பிணம் பிடிக்கப்படும். உன் வயது கைகால் எடுத்தால் சட்டை உன் இடது கை கோணி வகிப்பிணம் பிடிக்கப்படும்" என்று எழுதி விடுப்பதாகவும் வைத்துக் கொள்ளோம். அந்தப் பட்டியத்தை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் இந்த உலகத்தைவிட உன் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வர முடியுமென்றாலும் அதைத் தடுப்பாயோ?" என்று கேட்டார் அறிஞர்.

"மாட்டேன்" என்று சொன்னார். "தவறு. இவ்விருந்து உன் இரண்டு கைகள் உலகத்தைவிடவும் முக்கியமானவை என்பது தெரிகிறது. அப்படியானால் உன் உடம்பு கைகளைப் முக்கியமானது. அதே கையால் உன் ஹான் ராஜ்யமோ உலகத்தை

விட எவ்வளவோ சிறியதாக இருக்கிறது. இதைவிடவும் சிறியதாக இருக்கும் வெய் ராஜ்யத்தை அடைவதற்காகத்தான் நீ போர் செய்கிறாய். அந்தச் சிறு பிரதோத்தை அடைய முடிய வில்லையே என்பதற்காக நீ உள்நிலையே வருத்திக் கொண்டு துயரத்தின் மூழ்கியிருக்கிறாய்" என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்ட ஹான் ராஜ்ய மன்னன், "அப்பாரம்! எனக்கு எத்தனையோ ஆயிரம் வீரர்கள் இருந்தும் இப்படிப்பட்ட புத்திமதியை வாரும் சொன்ன வீரன்" என்று கூறினான்.

வெகுமதி வேண்டாம்!

சீராவோ என்ற அரசன் நாட்டைவிட்டு ஓடியபோது பூமே என்னும் ஊர்ப்புக் கடைக் காரனும் ஓடினான். அரசன் காட்டுக்குத் திரும்பியபோது பூமேவும் திரும்பிவிட்டான். தான் நாட்டை விட்டு ஓடியபோது தன்னைப் பின்பொடாந்த ஓடியவர்களுக்குக் கொணர

அரசன் வெகுமதி வழங்கினான். காப்புக் கடைக்கார பூமேக்கு அறிவாளிகள் வெகுமதி அளிக்கப் போனபோது அவன், "மகாராஜா நம் ராஜ்யத்தை இழந்தபோது தான் உரைப் புகளிட விடப்பார்த்ததையும் இழந்துவிட்டேன். மகாராஜாவுக்குப் பழையபடியும் ராஜ்யம் கிடைத்தபோது, தானும் பழையபடி காப்புக் கடைக்காரனாகி விட்டேன். தான் இழந்ததைத் திரும்பவும் பெற்றுக் கொள் டேன். ஆகவே, எனக்கு வெகுமதி எதுவும் தேவையில்லை" என்று சொன்னான்.

அதிகாரிகள் வெகுமதியை வாங்கிக் கொள் ளும்படி அவனை வற்புறுத்தினர். அப்போது காரைப்புக் கடைக்காரன் சொன்னான்: "மகாராஜா நம் ராஜ்யத்தை இழந்த தற்கும் எனக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை. அதனால் நான் தண்டனை எதுவும் அடைவத் தேவையில்லை. இப்போது மகா ராஜா நம் ராஜ்யத்தைப் பழையபடியும் அடைந்ததற்கும் எனக்கும் யாதொரு சம் பந்தமும் இல்லை. அதனால் நான் வெகுமதி எதுவும் அடையத் தேவையில்லை."

இவ்வெய்யமறித்த அரசன் காப்புக் கடைக்காரனைத் தன் எதிரே அமர்த்துவரச் சொன்னான். அவன் வர மறுத்து, பின் கண்டவாறு சொல்லியனுப்பினான்: "அர நாங்கச் சட்டப்படி ராஜ்யத்துக்கு மகத்தான சேவை செய்த ஒருவனுக்குத்தான் அரசரால் பாரிசு உரிமை உண்டு, எனக்கோ ராஜ்

யத்தை எவ்வுதக் காக்கும் ஞானமும் கிடை யாது. அதன் பாதுகாப்புக்காகப் போராடித் தாலும் மத்தியமும் கிடையாது. அந்திய தாட்டிப் படை தவிர்த்தால் துறந்தபோது தான் பழத்தடித்துக் கொண்டு ஓட்டப் பிரித் தேன். தான் அரசரைப் பின்பொடாந்த ஓட வேண்டும் என்று தொக்கத்துடன் ஓடியவ னல்ல. மகாராஜா இப்போழுது நேசர் சட் டத்துக்கு விதிக்கலாக என்னைப் பாரிசு வேண்டும் என்று கூறுகிறார். இது செய்யத் தக்க தியாயமாகக் காசியமாக எனக்குத் தெரன்றவிலை."

சாரமும் சக்கையும்

ஓர் அரசன் அரண்மனையில் முக்கூடத் தில் அமர்ந்து படித்துக் கொண்டிருந்தான். அரண்மனையில் நுழைந்ததில் ஒரு தச்சன் யாங்கச் சக்கரம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் உள்வாசு சிறை வைத்துவிட்டு அரசன் மனைக்குள் சென்று அரசனைப் பார்த்துப் பின் கூறமாறு கேட்டான்.

"மகாராஜா அவர்கள் என்ன படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் கேட்க விரும்புகிறேன்"

"ஞானிகள் எழுதி வைத்திருப்பவற்றைப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்" என்று பதில் சொன்னான் அரசன்.

"அந்த ஞானிகள் இப்போது எவ்விராடு இருக்கிறார்கள்?"

"அவர்கள் இறந்து போய் எவ்வளவோ காலமாகி விட்டது."

"அப்படியானால் அந்தப் பழைய மனி தர்கள் வைத்து விட்டுப் போன சக்கையைத் தான் தாங்கள் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்."

"புத்தகங்களைப் பற்றித் தச்சனுக்கு என்ன தெரியும்? நீ என இவ்வாறு கூறுகிறாய் என்று சொல். நீ சொல்தும் காரணம் ஒப்புக் கொணரத்தக்கதாக இருந்தால் உன்னை இப்படியே விட்டு விடுகிறேன்; இல்லையென் றும் உனக்கு மரண தண்டனை விதிப்பேன்" என்று சொன்னான் அரசன்.

தச்சன் கூறிய பதில் "என் தொழில் முறையை ஒட்டியே ஓர் உதாரணம் காட்டு கிறேன். தான் வண்டிச் சக்கரத்துக்கு ஆரக் காகச் செப்பிறேன். இறுக்கமாக இருக்கும்படி செய்வாவிட்டால் அது சக்கரத்தின் பொருத் தாகத் தொண்டொண்பதாக இருக்கும்படி செய்து விட்டால் அது சக்கரத்தைப் பற்றித் தொண்டு இருக்காது. அதை நல்ல பொருத் தக் கூடிய முறையில் செய்வ வேண்டும். சக்கரமாக ஆரக்காக உட்காடகளைத் தடவிப் பார்த்து, மனசெஞ்சுளையே நிதானித்து,

உலகத்தில் பொருத்தும்படியாக அவற்றை நான் செய்துவிடுவேன். அப்படி திராவிடரும் உணர்ச்சி ஒரு சூட்சுமமாக இருக்கிறது. அந்த உணர்ச்சியை வார்த்தையளவால் எடுத்துக் கூறியோ, என் மனனுக்குக் கடுபிக் கியோ, அய்யது என் மகன் என்மீடம் அதைக் கற்றுக் கொள்ளவோ முடியாது. எனக்கு வயது எழுபது ஆகிறது. இந்த வயதிலும் அந்த உணர்ச்சியின் உதவி யாலேயே சக்கரங்கள் செய்து வருகிறேன். பழம் காலத்தவர்கள் எப்போதோ இறந்து போய் விட்டார்கள். அவர்களால் எத்த லையெதற்குப் பிறகுக்குப் டுட்டச் சாத் தியப்பட்டிருக்குமோ அந்த விஷயமும் அவர் களோடு இறந்து போய் விட்டது. அதனால் தான் மகாராஜா வாசிப்பது, பழம் காலத் தவர்கள் எதைவிட்டுப் போன சக்கரத்தைத் தான் என்று சொல்வான்."

அழகியும் குருவியும்

இருவர் வெவ்வேறுதகுப்பு போயிருந்தால். அங்கே ஒரு சாப்பாட்டுக் கடைக்குச் சென் றால், கடைமீல் இரண்டு மொண்டை வெண்

செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒருத்தி மிகவும் அழகாக இருந்தாள்; மற்றொருத்தி மிகவும் விசாரமாக இருந்தாள். விசாரமாக இருந் தவள் அந்தக் கடைமீல் உயர்ந்த வந்தா னத்தை வலித்து வந்தாள். அழகாக இருந்த வள் கடைமீல் ப் பெருக்கு வதும், மேலுருவதுமாக இருந்தாள். இதைப் பார்த்த அவன், அந்த

இவருக்கும் இவ்விதமான அத்தன்துகள் கொடுக்கப்பட்டுப்பதன் காரணத்தைக் கேட்டான். கடைக்காரப் பையன் பின் வரு மாறு பதில் சொன்னான்:

"அழகாக இருப்பவன் 'நான் அழகாக இருக்கிறேன்' என்ற நினைப்புடன் இருக்கிறான். அதனால் நாய்கள் அவனை அழி என்று நினைக்கின்றன. விசாரமாக இருப்பவன், 'நான் விசாரமாக இருக்கிறேன்' என்ற நினைப்புடன் இருக்கிறான். அதனால் அவனை விசாரமாகவான் என்று நாய்கள் நினைக்க வில்லை."

அருள்மொழி: 'நான் பெற்ற நுய்யம் தனிக்க இல்லவையாகும்'

அறிவுரை: 'தேன் இருக்குமிடம் தேடிச் செய்வாதிர் - தேவைப் படுமப்போது அது தானே வந்து உதவும்'

தேன்மடி மருத்து: தேன் கடிக்கிறதில்லை; கொட்டுவதுதான் உண்டு. அப்படித் தேன்

வாயால் கடிக்கத் தொடங்கினால் பரம்பு வாயால் கொட்டத் தொடங்கும்! போகட் டும், எதற்கும் நான் சொல்விற விஷயை முறையாகப் பின்பற்றுங்கள்.

கைவிரலிலோ, கால் விரலிலோ தேன் கொட்டினால் அந்தப் பாகத்துக்குமேல் இருக்க ிட்டுங்கள். முதுமில் கொட்டினால், முகத்தில் கொட்டினால் என்ன செய்வது என்று தயவு செய்து கேட்காதீர்கள்!

எனிய மருத்து சொல்கி றேன்-- உடனின் எத்தப் பகுதி யின் தேன் கொட்டினாலும் நேரடியாக எதிர்த் தரப்புக் காதிலுள் நக்கிப் செல்லா யதிடும் (உப்புக் கலத்ததற்கால்) சாற்றைச் சொட்ட விடுங்கள். உப்புக் கலந்த செத்திரால் கொட்டுவால்ப் பகுதியில் அருக்கி ஒத்தடம் கொடுங்கள்.

இந்த வைத்தியம் பவிக்குமா என்றுபீட் தித்துப் பார்க்க விரும்பினால் அதற்கு முதல் தேவை என்ன தெரியுமா? சத்தெக் மென்னை? தென்னா?

தேன்மடி ஆராய்ச்சி: தேன் எப்போதுமே நம்மையிட மிகவும் பயத்த உபவஸுள்ள ஐந்தாவது. அதன் கொடுக்கிற் றுணைமீடக்

குளிர்ந்திரவும் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை யாருக்காவது இன் னுக்கில் செய்பும் நம்வ களுக்கும் பயனிக்காவே தேன் உயிர் வாழ்த்து வருகிறது. தேன் கொட் டும்போது குளிர்ச்சி தாங் காமல் நமக்குச் 'கரி' உணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. நாம் உடனே துடிக்கி றோம், இஞ்செக்கில்

செய்த பிறகு வலுவை நம்மிடமே விட்டு விட்டுத் தேன் ஒடிப் போய்விடுகிறது. அந்த நிலையி் அது கொட்ட முடியாது. கிட்டாக் தீர்த்த சர்க்கரை விபாபாரிபோல் அது பதவி விடுகிறது.

கதை: தென்னொன்று கண்ணலில் பித்தத் தத்ததாம். அங்கே கந்தானம் செய்யச் சென் திருத்த முனிவர் ஒருவர் அதைப் பிடித்துக் கரையில் விட முயல்வாராம். பிடித்த

உடனே அவர் கையில் போட்ட தாம் ஒரு பாடு. கையை அவர் உதறியதால் அது பின் டும் நம்மையில் விழுந்ததாம் - மீண்டும் இருக்கப்பட்டு அவர் மேலே எடுத்து விட்டாராம். மறுபடியும் கொட்டியதாம்! 'ஒரு நடவையதானே தேன் கொட்ட முடியும்?' என்று கேட்கா தீர்கள்? ஒரு நல்ல கருத்தைச்

சொல்ல வந்த கதைத் தேனென்வா அது? 'தன் இயற்கைப்படி தேன் பின் மீனக் கொட்டுகிறதெனில், மனித இயற்கைப்படி அதை நான் மீன தன்னைவிருந்து எடுத்துக் காக்கத்தானே வேண்டும்?' என்று முனிவரைப் பேச வைத்த தேன் அக்கவா அது? - படிதேன்

வ

ட

ட

ம

கி

- ☐ வெள்ளி விழா
- ☐ இரண்டாமது
- ☐ பரிக
- ☐ தாவல்

“கல்லுக்குள் கரம்” எழுதியரும் ஆசிரியர்
ர. க. நல்லபெருமாள் அவர்கள், சுதந்திரப்
போராட்டம் பற்றிச் சரியாகத் தெரியாதிருக்
கும் என்போன்றவர்களுக்கு எவ்வளவு அழ
காகவும் இனிமையாகவும் கதை நூலும் அவ்
வரவாற்றைத் தெரிவிப்படுத்தியிருர்! எப்
போது கல்லு வரும் என்று ஏங்கும்படி செய்து
விட்டாரே!
கொழும்பு-11 கே. அப்துல் ரஹ்மான்

□

திரிவேணியின் ஒரே எண்ணம் ரங்கமணி
மகா த்மாஸாச் சத்திக்க வேண்டும் என்பது
தான். கனடா நேரத்தில் அதையே வாக்
குறுதியாக அணிபுரிந்து பெற்றுக்
கொண்டு அவள் மன ஆறுதலுடன் இறந்து
விட்டாள்.

கல்லு வாசல்களைத் தேற்றுவது யார்?
கல்லாக, யாழ்ப்பாணம், கரஸ்வதி மூன்றும் சேர்வது
தான் திரிவேணி என்பது.

அதைப் போன்று நாவல்மை, கீரம்,
அன்பு மூன்றும் சேர்ந்த பிறவிதான்
திரிவேணி என்பது.

திரிவேணி இறந்து விட்டாலும் அவ
ளுடைய குணங்களாவது மக்களுக்குக்
கிடைக்க இறைவன் அருள் புரிவாராக!

மதுரை என். கிருஷ்ணமூர்த்தி

□

சீர்தாரணமாக மனிதனின் இருதயம்
எழுப்பத்திவண்டு முறைகள்தான் துடிக்கும்.
ஆனால் கல்லுக்குள் கரம் தொடர்கதையைப்
படிக்கும்போது 318 முறைகள் துடிக்க
வைக்கிறது. ர. க. நல்லபெருமாளின் வசன
நடை! என் போன்ற இளைஞர்கள் மனத்தில்
எழுந்தியப் போராட்டத்தில் ரங்கமணி போல்
பங்குபெற முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம்
உண்டாகிறது.

கொல்லம் நா. ஆரா அமுதன்

□

விசயாபார நோக்கமின்றி மக்கள் குடும்
பில் வாழவு காண விழைந்து அளவற்ற
தொண்டு புரிந்து வருவது ‘கல்வி’, ‘கல்வி’
இதழ் கைவரில் எவத்திருப்பவர்களைக் கண்
டால், மற்றவர்கள் ஒரு மதிப்புக் கவந்த
உணர்வோடுதான் அவர்களைப்பார்க்கிறார்கள்.

இந்தச் சேவைகள் ஒர் அங்கமாக ‘காம
கோடி’வின் கருணை மொழியை வெளியிட்டு
வருகிறார்கள். இதைவிட உயர்வாக மக்கள்
குடித்துக் கொள் செய்வு முடியாது என்
பதைவிட வேறொன்றும் சொல்வத் தோன்று
வில்லை. அமுதத்தை வாராவது இனிப்பாக
இருக்கிறது என்றும், ஒளிவை வாராவது
வெளிச்சமாக இருக்கிறது என்றும் கூறுவது
எவ்வளவு அவசியமல்லவோ, அப்படித்தான்
காமகோடியின் கருணை மொழியைப் பற்றிப்
பாராட்டிக் கூறுவதும்.

பாண்டிச்சேரி இரா. பாலாஜி

உங்கள் கௌரவத்தை ஆரோக்கியமுடன் பண்பணப்பாக வைத்திருப்பது

பிரில்க்ரீம்

என்னைப்
பற்றி
கவலை
இல்லை

பிரில்க்ரீம் மட்டுமே

- அதிக எண்ணெய் பற்று இல்லாமலும், தாதுமற்ற உரோமம் கவலையற்ற வெத்தியாக நிலைபவ வர்! உங்களுக்கு உதவுகிறது.
- பிரில்க்ரீம் திக்கையானது-ஒருமுறை தடவிவாரிட்டு கொண்டால் கான் முழுவதும் உங்கள் தலை கவையது அதனாக நேரற்ற மனிகளும்.
- உரோமம் உதிர்ந்து வருவதை கிழாமல் தடுக்க உதவுக, ஆரோக்கியமான உரோம வளர்ச்சியைத் தூண்டுகிறது, வெத்தியான கவலை வாய்ந்தது.

இனிமேல் பிரில்க்ரீம் மட்டுமே உபயோகிப்பீர்கள்!

சுருமையோடு பண்பணக்கும் ஆரோக்கியமான கௌரவத்திற்கே!

வித்திச் சலவைப்
பெருமை
ஸர்ப் சலவைப்
சுருமை

வெளுக்கும் துணிகளெல்லாம் வெண்மை மயம். ஸ்பர்சலவை தூய்மை மயம். வெல்
வது ஸர்ப் சலவைவின் எல்லிமீறிய வல்லமை! கரைகடந்த துறைவளம்! கேட்பா
னேன். சேலை, சிற்றுகை முதல் சிறுவரின் ஆடைவரை ... எதற்கும் விகிரித
வெண்மை, சிகரமான தூய்மை! கைப்பட விடாமே துணி வெளுக்க ஓரே வழி
கைகண்ட ஸர்ப்!

ஸர்ப் சலவை: வெள்ளைவெள்ளை சலவை